

μ mikro számítógép magazin

**EGY SZÁMÍTÓGÉP
MINDEN BENNE VAN.
MI AZT TUDJUK,
HOGYAN KELL
KIHozNI BELŐLE.**

KSH Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat

IBM PC/XT, AT kompatibilis professzionális személyi számítógépek

Sci-L

személyi számítógépek

AJÁNLATUNKBAN

ÚJ

ALAPKONFIGURÁCIÓ P-16/AT-286

80286 8/16 MHz
2 Mbájt RAM
40 Mbájt winchester (28 ms)
Monochrom monitor
1,2 Mbájt floppy
Billentyűzet
ÁR: 220 000,— Ft+ ÁFA

80286 6/10 MHz
1 Mbájt RAM
20 Mbájt winchester
Monochrom monitor
1,2 Mbájt floppy
Billentyűzet
ÁR: 153 000,— Ft+ ÁFA

P-16/AT-386 ALAPKONFIGURÁCIÓ

80386 20/25 MHz
4 Mbájt RAM
80 Mbájt winchester
Monochrom monitor
1,2 Mbájt floppy
Billentyűzet
Torony kivitel
ÁR: 349 000,— Ft+ ÁFA

P-16/XT ALAPKONFIGURÁCIÓ

8088 4,77/10 MHz
640 kbájt RAM
20 Mbájt winchester
Monochrom monitor
360 kbájt floppy
Billentyűzet
ÁR: 105 000,— Ft+ ÁFA

GARANCIA NÉLKÜLI REKLÁMÁRAINK:

TRS aszinkron terminál
TRS mátrixnyomtató
FX-100 mátrixnyomtató
RANK XEROX 4045 lézernyomtató
UNIBOARD billentyűzet

9 000,— Ft+ ÁFA
14 500,— Ft+ ÁFA
49 900,— Ft+ ÁFA
290 000,— Ft+ ÁFA
4 900,— Ft+ ÁFA

BŐVÍTÉSI LEHETŐSÉGEINKRŐL KÉRJÉK ÁRJEGYZÉKÜNKET!

Számítástechnikai Informatikai Fejlesztő
Leányvállalat

1011 Budapest, Iskola u. 10.

Telefon: 154-065, 350-180/180, 181, 182, 184

Telefax: 35-39-15

Telex: 22-4599

mikro magazin

7. ÉVFOLYAM
1989/10. SZÁM

A NEUMANN JÁNOS SZÁMÍTÓGÉPTUDOMÁNYI TÁRSASÁG LAPJA

A szerkesztőbizottság vezetője:
Kovács Győző

A szerkesztőség munkatársai:
Bakos Tamás
(programozástechnika)

Broczkó Péter
(hírek)

Kovács Győző
(levelezés)

Nagy Imre
(tanuljunk együtt)

Petróczy Judit
(könyvek)

Pinke György
(Enterprise)

Soltészné Vizi Zsuzsa
(tervezőszerkesztő)

Szabeszki Sándor
Tamásné Lakó Erika

Terebessy Ákosné
Varga János

(olvasószerkesztő)

Címképpünk:
Velekey József Lajos
munkája

Felelős szerkesztő:
Könyves Tóth Pál

Szerkesztőség:
1027 Budapest, Fő u. 68.
Telefon: 154-250

Levélcím:
1371 Budapest
Pf. 433

Kiadja:
MTESZ Neumann János
Számítógéptudományi Társaság
1054 Budapest, Báthori u. 16.

Levélcím:
1368 Budapest 5. Pf. 240

Telefon: 329-349

Felelős kiadó:
Tóth Istvánné ügyvezető
főtitkárhelyettes

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a hírlapkezelésítő
hivataloknál
és a Posta Hírlap-előfizetési
és Lapellátási Irodáján
(1900 Budapest XIII.,
Lehel u. 10/A)
vagy átutalással a 215-96 162
pénzforgalmi jelzőszámra.

Megjelenik havonta.
Egy szám ára 30,— Ft
Előfizetési díj:
egy évre 360,— Ft
fél évre 180,— Ft
Külföldön terjeszti
a Kultúra,
1389 Budapest, Pf. 149
és a Magyar Média
1932 Budapest, Pf. 279
88-1135

Szikra Lapnyomda
Budapest (89-1498)
Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán vezérigazgató

INDEX: 25 629
ISSN 0236-6088

TARTALOM

2	Talán ...
9	A VC-1541-es lemezkezelése
11	Feladatok — megoldások
36	Nyomatok apróban
38	Az AmigaBasic utasításkészlete
44	Programtermék — Kémiai adatbázis Plus/4-re
45	Adok-veszek-cserélek

TANULJUK EGYÜTT!

3	A Pascal rejtelmei
5	Játszunk a véletlennel!
8	Könyvtárak és fájlok védelme

CSIPEGETŐ

13	ZAK McCRACKEN and the alien mindbenders II.
14	Örökélet
14	Zűzavaros és mégis logikus
16	TOP-lista

PROGRAMOZÁSTECHNIKA

17	Dinamikus tömbök kezelése Pascalban
20	BASIC-bővítések Commodore 16-ra
21	Programozási fogások és melléfogások

ENTERPRISE

23	A LORIGRAPH rajzolóprogram hasznosítása
24	Enterprise—vállalkozás, avagy miért plusz a PLUS?
26	BASIC sorbeírás
26	Mi a manó?

PÉCÉZZÜNK!

27	Melyik az igazi?
29	RLL és társai
30	Kapcsolási rajzot készítő program
32	Itt a WYSIWYG?
33	A szövegszerkesztők legfontosabb jellemzői
34	DOSEdit: a DOS-parancsok kiadását segítő program
34	Szótár a merevlemez-illesztőkhöz

PROGRAMOK

40	Ha nem túl bonyolult
41	Hogy a kép szép legyen

SAKK

43	Az értékelőfüggvény végső formája
----	-----------------------------------

KÖNYVEK — HÍREK — ÉRDEKESSÉGEK

AZ OLVASÓ ÍRJA

3

13

17

23

27

40

43

46

48

Talán...

Talán sikerül, és ha igaz, akkor még ebben az évben megnyílik a magyar számítástechnika-történeti kiállítás. Talán...

Június vége van, tovább már nem húzhatom a szerkesztőségi cikk leadását, pedig még néhány hébe beletelik, amíg biztossá válik a ma még bizonytalan remény: összegyűlik az a minimális pénz, amiből — többszöri halasztás után — végre megnyithatjuk a hazai számítástechnika elmúlt 30 évét ünneplő kiállítást.

Aki még korábbi írásaimból nem tudná, ebben az évben — január 29-én — volt 30 éve, hogy megjelent az akkori Esti Hírlapban a hír, miszerint hivatalosan is megkezdte működését az MTA Kibernetikai Kutató Csoportjánál az első magyar elektronikus számítógép, az M-3.

A hazai számítástechnika történetét ismerő olvasó joggal kérdezheti meg, hogy miért éppen az M-3 átadását kell a magyar számítástechnika születésnapjaként ünnepelni, miért nem például Nemes Tihamér, Kozma László vagy akár Kalmár László valamelyik alkotásának megszületésétől számítjuk belépésünket a számítástechnika korába.

Valóban számos „születésnap” időpont közül választhatnánk, a sok közül én mégis az M-3 átadásának a napját érzem a legmegfelelőbbnek, mégpedig azért, mert az M-3 volt az első olyan hazai számítógép, amelyen — a mai terminológiát használva — először oldottak meg számítástechnikai módszerekkel tudományos, műszaki, vállalati, sőt népgazdasági szintű feladatokat. A mai számítástechnikai eszközöknek és módszereknek a közvetlen „felmenője” tehát minden kétséget kizáróan az M-3 volt; a Nemes- és a Kalmár-gépeket, de még Kozma László jelfogós számítógépi is nagy elődöknek, de nem a mai értelemben vett számítástechnikai eszközöknek tekintem.

Egy percig sem hiszem, hogy nem vagyok elfogult, ezt sohasem tagadtam. Ha az M-3-at támadják, akkor gondolkodás nélkül ringbe szállok a Kibernetikai Kutató Csoport eredményének a védelméért. A „vád” az szokott ugyanis lenni, hogy az M-3 semmilyen sem különbözik a többi szovjet géptől, például az Ural 1-2-től, a Minszktől vagy a Razdantól. A különbség csupán annyi, hogy az M-3 itt, Budapesten, a többi pedig valahol a Szovjetunióban épült. Éppen ezért a „vádlok” általában még azt is megkérdőjelezi: egyáltalán magyar gépnek tekinthető-e az M-3.

A már hangoztatott elfogultságom miatt ebben a kérdésben biztosan nem lehetek döntőbíró, de talán nem is kell, hogy az legyen, hiszen a tények önmagukért beszélnek. Az M-3 terve, de még az alkatrészek nagy része is valóban a Szovjetunióból érkezett. Egy olyan számítógép dokumentációját kaptuk meg, amely addig még sehol sem épült meg. A szovjet, majd valamivel később a kínai változat gyakorlatilag egyszerre készült. Így érhető, hogy — becslésem szerint — a gép létrehozása során közel ezer logikai, áramköri és más tervezési hibát kellett kijavítani, amíg végül is elindult. És akkor még nem beszélünk például a mágnesdob mechanikai konstrukciójáról, az információt hordozó krómnikkel réteg felviteléről, és még felsorolni is nehéz lenne azokat a problémákat, amelyeket végül — gyakorlatilag a szovjet partner közreműködése nélkül — a Kibernetikai Kutató Csoport munkatársai oldottak meg.

A kor szokásainak megfelelően már a gép építésével egyidejűleg megindult a rendszer továbbfejlesztése. Az I/O berendezések illesztése már eredeti konstrukció volt, kísérletek folytak egy ferritmemória készítésére, mágnesszalag illesztésére, de ez a gép korábban zenélt, mint bármelyik rokona, és ahogy a feladatok nőttek, úgy kellett a konstrukciót érdeklődőknek elkészíteniük a szükséges hardver- és szoftverelemeket.

A Kibernetikai Kutató Csoport és így a hazai számítástechnika azért is érezhetően különösen magyarnak a gépet, mert az M-3-ra fejlesztett szoftver- és alkalmazói környezetet a csoport munkatársai teljesen eredeti megoldásokból hozták létre. A gépi programozás mellett nagyon korán elkészült egy mnemonikus kódrendszer, elkezdődött egy fordítóprogram fejlesztése és egy sor más alkalmazási feladat.

A nyíregyházi állandó hazai számítástechnika-történeti kiállítással az elmúlt 30 évre emlékezünk. Sajnos az M-3-ból csak egyes darabok maradtak meg, de szerencsére megőriztük azokat a korai gépeket, amelyek becses értékei a számítástechnika történetének, így például a Kalmár-féle logikai gépet, a szegedi katicabogarat, a Kozma-féle MESZ 1-et, a valószínűleg már csak nálunk található Ural 2-t, a Razdant, a Minszk 22-t és a nyugatiakat, az Elliott 803-at, az ICT 1905-öt, az IBM 360-ast, a Bull-Gamma 115-öt, valamint a második és harmadik generációs magyarokat, az EMG 830-ast, a TPA-t, a Hunort, a Prepamatot, a GD 71-et és az R 10-et.

„Hiába jegyzem föl,
mi történt veletek,
hiába csikorog
ujjam között a kréta,
mindig letörlik a táblát.
Amit képletbe sűrítő
igyekevesem elétek ad,
azt is csak elfeleditek.
Nem élhetünk másképp, csak úgy,
hogy akaratlanul
elpusztítjuk a múltat.
— Ó, nyomorult öntisztulás —
föleljük, napról napra
megesszük
memóriánk tülekvő sejtjeit.”

(Fodor András: Sziszifusz az időben)

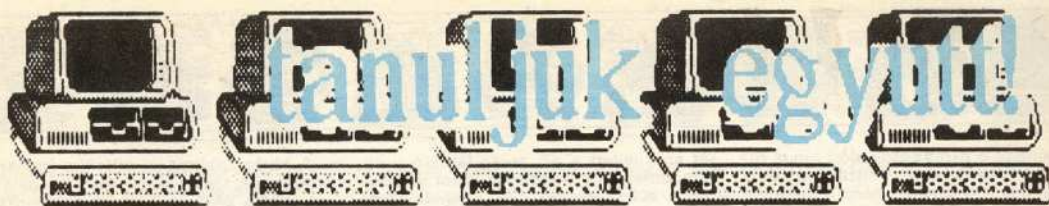
A bemutatott gépek, alkatrészek, technikai érdekességek sora körülbelül a 70-es évek elejével zárul. Sajnos a lista nem teljes, néhány gépet már nem tudunk bemutatni, azért, mert hirmondó sem maradt belőlük.

Terveink szerint a kiállítást, ha csak az érdeklődés nem lanygul, 1991-ben zárjuk. Addig talán sikerül egy magyar számítástechnikai múzeum alapjait megteremteni, amire — véleményem szerint — föltétlenül szükség van. Már a második, a „számítógép emelő” nevelkedett generáció is felnövebben van, ők már semmit sem tudnak az összámtógépekről, ezért ez a kiállítás és majd a múzeum nekik készül, és nem csak a magamfajta nosztalgizáló ötvöseneknek.

A nyíregyházi tanácsal együtt úgy tervezzük, hogy a jövő nyáron a kiállítás helyszínének közelében számítástechnika-történeti szaktáborot szervezünk, ahol a táborozók megpróbálnak feléleszteni néhány öreg masinát, hogy ne csak „holt gépeket”, de működő öreg berendezéseket is be lehessen mutatni a közönségnek.

Nem szeretném elfelejteni, hogy júniusban egy másik örövendetes esemény is történt: Hódmezővásárhelyt, a Kosuth Zsuzsa Szakközépiskolában megnyílt az első iskolai számítástechnika-történeti kiállítás, ugyancsak a Műszaki Múzeum, az NJSZT és természetesen az iskola együttműködésének eredményeként. Remélem, az első fecskét rövidesen követni fogja a budapesti Neumann János Szakközépiskola is, és talán más szakiskolák is jelentkezni fognak, hogy számítástechnika-történeti kiállítást szeretnének rendezni. Anyaguk van bőven, ami pedig engem illet, ezeket a becses műszaki emlékeket sokkal szívesebben látom az iskolákban, érdeklődő gyerekek körében, mint poros raktárak polcain.

KOVÁCS GYŐZŐ

A PASCAL REJTELMEI

14. Grafika a Pascalban

1. TÁBLÁZAT

SZÍN	SZÁM	SZÖVEG-KONSTANS
Fekete	0	Black
Kék	1	Blue
Zöld	2	Green
Cián	3	Cyan
Piros	4	Red
Lila	5	Magenta
Barna	6	Brown
Világosszürke	7	Lightgray
Sötétszürke	8	Darkgray
Világoskék	9	Lightblue
Világoszöld	10	Lightgreen
Világoscián	11	Lightcyan
Világospiros	12	Lightred
Világoslila	13	Lightmagenta
Sárga	14	Yellow
Fehér	15	White

14.1 Nagy felbontású képernyő

Az áttérés a nagy felbontású képernyőre a **hires** (high resolution: nagy felbontás) eljárással valósítható meg. A **hires** törli a képernyőt, és a grafikus kurzort a képernyő bal felső sarkára (ez minden felbontás esetén a 0,0 koordinátájú pont) állítja.

A képernyőn a háttér színe nem változtatható meg, mindig fekete. A rajzolás színe a **hirescolor** (szín) eljárással állítható be. Ha egy rajz közben ezt a szint megváltoztatjuk, a rajz már meglévő részei is az új színnel jelennek meg. A **szín** paraméternek integer típusúnak kell lennie, értéke a 0...15 tartományban értelmezett.

A színek nemcsak változókál vagy számokkal, hanem előre definiált (a Pascal-fordító számára felismerhető) szövegek konstansokkal is megadhatók. A színek, a számok és a szövegek konstansok összefüggését tartalmazza az 1. táblázat.

Egyes színes monitorok nem képesek az intenzitás vezérlésére, így ezeknél a világos színek helyett is a megfelelő sötét színek jelennek meg a képernyőn.

Ha a programban nem alkalmazzuk a szín kiválasztására a **hirescolor** eljárást, a rajzolás fehér színnel történik. Ha a

A különféle Pascal-reprezentációk — beleértve a Turbo Pascal-t is a 3.XX verzióig — viszonylag szegényes grafikai eszközökkel rendelkeznek. Bizonyos fokig javítja a kedvezőtlen összképet a Turbo Pascal által használható, a programokban az Include File direktívával meghívható grafikusrutin-gyűjtemény. Ezek a rendszerben GRAPH.P és GRAPH.BIN fájlkként „jelennek meg”. Használatuk a fejlettebb verziókban is lehetséges, de ezek a változatok egyéb fegyverekkel is fel vannak szerelve a grafikat kívánó programok készítéséhez.

A Turbo Pascal 3.XX verziójában kétféle grafikus képernyőt alkalmazhatunk. Ezek a nagy felbontású (2 színű), 640×200 képpontos és a kis felbontású (4 színű), 320×200 képpontos képernyők. Természetesen az utóbbira készült programok nem színes monitorokon színek nélküli, a színek helyett a fekete-fehér különböző árnyalataiból álló képet eredményeznek a képernyőn.

42. ábra

```

program teglalap;
var i, x1, y1, x2, y2: integer;
    ch: char;
begin
  repeat
    clrscr;
    writeln('Teglalap rajzolása a 640x200-as képernyőn');
    write('Bal felső sarok koordinátái');
    write('x='); readln(x1);
    write('y='); readln(y1);
    writeln('Jobb alsó sarok koordinátái');
    write('x='); readln(x2);
    write('y='); readln(y2);
    hires;
    for i:=1 to y2 do
      begin
        plot(i, y1, 1);
        plot(i, y2, 1);
      end;
    for i:=1 to x2 do
      begin
        plot(x1, i, 1);
        plot(x2, i, 1);
      end;
    gotoxy(1, 25);
    write('Veget ESC, Folytatasi: barmely billentyu');
    read(kbd, ch);
    until ch=#27;
  textmode;
end.

```

43. ábra

```

program teglalap;
var i, x1, y1, x2, y2: integer;
    vonalszin: integer;
    ch: char;
begin
  repeat
    clrscr;
    writeln('Teglalap rajzolása a 640x200-as képernyőn');
    write('Vonalszín (0..15)'); readln(vonalszin);
    writeln('Bal felső sarok koordinátái');
    write('x='); readln(x1);
    write('y='); readln(y1);
    writeln('Jobb alsó sarok koordinátái');
    write('x='); readln(x2);
    write('y='); readln(y2);
    hires;
    hirescolor(vonalszin);
    draw(x1, y1, x2, y1, 1);
    draw(x2, y1, x2, y2, 1);
    draw(x2, y2, x1, y2, 1);
    draw(x1, y2, x1, y1, 1);
    gotoxy(1, 25);
    write('Veget ESC, Folytatasi: barmely billentyu');
    read(kbd, ch);
    until ch=#27;
  textmode;
end.

```


programban a **hirescolor** előtt nincs **hires**, csak a keret színe változik meg, és a program grafikus része nem is hajtódik végre.

A rajzolásra két eljárás, a **plot (x, y, szín)** és a **draw (x1, y1, x2, y2, szín)** használható; a szín értéke 0 (háttérszín) vagy 1 (a rajolás színe) lehet. Akik a sorok között olvasnak, talán már rá is jöttek, hogy a 0 színpáraméter használata egy már megrajzolt alakzat letörlésére alkalmas.

A **plot** egy képpont rajzolására szolgál. Az **x** és az **y** a képpont koordinátái. A **draw** egy vonalat rajzol, amelynek kezdőpontját az **x1** és az **y1**, végpontját az **x2** és az **y2** koordináták adják meg. Ezeknek is integer típusúaknak kell lenniük. Az **x**-értékek a 0...639, az **y**-értékek a 0...199 tartományban értelmezettek. Ha egy koordinátpáros értéke a megfelelő intervallumon kívül esik, a rajolás fiktív módon tovább folyik (a képernyőn a tartományon kívüli rész nem jelenik meg), nem keletkezik hibaüzenet sem. Az ilyen eseteket — bár látszólag nem okoznak problémát —, lehetőleg mégis kerüljük el, mert a futási időt növelik. Célszerű tehát a programból azt is ellenőrizni, hogy a koordinátaártek nem lépik-e túl a megadott tartományok határát.

A nagy felbontású képernyő használata

tát szemlélteti a 42. ábrán látható program, amely egy téglalapot rajzol a képernyőre a felhasználó által megadott átló két végpontjának koordinátái alapján.

A program első része az adatbevitelt, ezt követi a rajolás a **for...to...do** utasítások és a **plot** eljárások alkalmazásával. A program befejező része az újraindítás, illetve leállítás megszervezését végzi. Mivel a **hirescolor** eljárás nem alkalmaztuk, a program fehér színnel rajzol.

A 43. ábrán bemutatott program szintén egy téglalapot rajzol, de itt a vonal színét meg lehet adni, így a rajolás a **hirescolor (vonalszín)** eljárás hívása révén az előírt színnel történik. A téglalap oldalainak rajzolása nem ciklusba szervezett **plot** eljárások, hanem a — jelen példában talán nem is egyszerűbb, de mindenképpen gyorsabb — **draw** segítségével valósul meg.

14.2 Graphcolormode

Kis felbontású képernyőre a **graphcolormode** eljárással lehet átterni. Ez törli is a képernyőt, és a grafikus kurzort is a 0,0 koordinátájú pontra állítja. Az alkalmazni kívánt színek kiválasztására a 2. táblázatot használhatjuk fel segítségül. Ez a paletták és a színek összefüggését és számozását adja meg.

A kívánt paletta a **palette (palettaszám)** eljárással választható ki. A palettáról szint a **plot** és a **draw** eljárásokban már ismertetett módon, a színpáraméter megadásával választhatunk. Mind a palettaszám, mint a színpáraméter értéke a 0...3 intervallumban értelmezett; típusuk integer. Például a

palette (2);
plot (10,10,2);
egy világospiros pontot rajzol a 10,10 koordinátájú helyre.

A háttérszín meghatározása a **graphbackground (háttérszín)** eljárással végezhető el. A háttérszín a 0...15 intervallumba eső integertípus, szám vagy előre definiált szövegkonstans lehet, úgy, ahogy azt az 1. táblázat bemutatja.

Ha egy már elkészült rajzon palettát vagy háttérszínét változtatunk, a teljes képernyő átszíneződik az új színnel megfelelően.

```

program teglalap;
var i,x1,y1,x2,y2:integer;
    paletta,vonalszín,hatteraszín:integer;
    ch:char;
procedure adatbevitel;
begin
  write('Paletta (0...3)=');readln(paletta);
  write('Vonalszín (0...3)=');readln(vonalszín);
  write('Háttérszín (0...15)=');readln(hatteraszín);
  writeln('Az egyi sarak koordinátái:');
  write('x=');readln(x1);
  write('y=');readln(y1);
  writeln('A másik sarak koordinátái:');
  write('x=');readln(x2);
  write('y=');readln(y2);
end;
procedure teglalap;
begin
  draw(x1,y1,x2,y1,vonalszín);
  draw(x2,y1,x2,y2,vonalszín);
  draw(x2,y2,x1,y2,vonalszín);
  draw(x1,y2,x1,y1,vonalszín);
end;
procedure upalette;
begin
  gotoxy(1,24);
  write('1) paletta? (/n)');
  read(lbb,ch);
  if ch='1' then
    begin
      write(' Paletta (0...3)=');
      readln(paletta);
      palette(paletta);
    end;
end;
begin
  repeat
    clrscr;
    writeln('Téglalap rajzolása a 320x200-as képernyőn');
    adatbevitel;
    graphcolormode;
    graphbackground(hatteraszín);
    palette(paletta);
    teglalap;
  upalette;
  gotoxy(1,25);
  write('Vegye: ESC. Folytatás: bármely billentyű');
  read(lbb,ch);
  until ch=#27;
  textmode;
end;

```

44. ábra

2. TÁBLÁZAT

A SZÍN SZÁMA	0	1	2	3
Paletta 0	Háttér	Zöld	Piros	Barna
Paletta 1	Háttér	Cián	Lila	Világoszürkő
Paletta 2	Háttér	Világoszöld	Világospiros	Sárga
Paletta 3	Háttér	Világoscián	Világoslila	Fehér

45. ábra

```

program grafikusablak;
var x1,y1,x2,y2,i:integer;
    var szín:integer;
begin
  clrscr;writeln('Ablakok a grafikus képernyőn');
  write('A rajolás színe=');readln(szín);
  hires;
  hirescolor(szín);
  graphwindow(0,0,10,51);
  draw(1,1,100,1,1);
  draw(100,1,100,50,1);
  draw(100,50,1,50,1);
  draw(1,50,1,1,1);
  draw(10,10,90,40,1);
  graphwindow(90,10,191,61);
  draw(1,1,100,1,1);
  draw(100,1,100,50,1);
  draw(100,50,1,50,1);
  draw(1,50,1,1,1);
  draw(10,10,90,40,1);
  graphwindow(180,20,281,71);
  draw(1,1,100,1,1);
  draw(100,1,100,50,1);
  draw(100,50,1,50,1);
  draw(1,50,1,1,1);
  draw(10,10,90,40,1);
  gotoxy(1,20);
end;

```


Rajzolásra a kis felbontású képernyőn is csak a **plot** és a **draw** eljárások használhatók. Szintaxisuk azonos a nagy felbontású képernyőre elmondottakkal. Természetesen különbség van az értelmezett koordináták tartományában, ez most a 0...319, illetve a 0...199 intervallum.

A 44. ábrán egy példát mutatunk be az elmondottakra. A program most is téglalapot rajzol a képernyőre, de lehetőség van a palettaváltás hatásának tanulmányozására is. Előző programjainkhoz képest e programunk kissé „elegánsabb”: az elkülönülő feladatokat egy-egy eljárás realizálja.

14.3 Ablakok

A karakteres képernyő ablakkezeléséhez hasonlóan a grafikus képernyőkön is nyithatunk ablakokat. Az ablak helyzetének megadására a **graphwindow** (**x1, y1, x2, y2**) eljárás használendő; a zárójelbe irt paraméterek (ezeknek is integereknek kell lenniük) a téglalap alakú ablakba „húzható” átló végpontjának koordinátái. A definiált ablak átdefiniálásig érvényes, a rajzolás csak az ablakon belül folyik. A **plot** és a **draw** eljárások alkalmazásával megadott koordináták mindig relatív koordinátákként lesznek értelmezve. Például a 0,0 koordináta nem a teljes képernyő, hanem az éppen érvényes ablak bal felső sarkát határozza meg.

Ha a definiált ablakon kívül eső koordinátákat adunk meg, a képernyőn csak az ablakon belüli rész lesz látható. Az ilyen esetekre ugyanaz vonatkozik, mint amit a nagy felbontású képernyő használatával kapcsolatban az érvénytelen koordinátákra már említettünk. A Pascal a teljes képernyőt is ablakként értelmezi, így egy ablakdefiniációból a teljes képernyőre is csak ablakdefiniációval térhetünk át; ez nagy felbontás esetén a **graphwindow** (**0,0,639,199**), kis felbontás esetén a **graphwindow** (**0,0,319,199**) eljárással lehetséges.

A grafikus ablakok létrehozására és használatára mutat példát a 45. ábra programja, amely három, egymást részben átfedő ablakot nyit a képernyőn, ezeket be is keretezi, majd minden ablakba egy ferde vonalat rajzol. Külön felhívjuk a figyelmet a ferde vonal rajzolására: ez szemlélteti ugyanis azt, hogy a különböző ablakokra az ugyanazon koordinátákra vonatkozó eljárás — a már elmondottaknak megfelelően — a képernyő más helyére rajzol.

A bemutatott alapismeretek birtokában meg lehet kezdeni a rajzok készítését. Ha valaki ismeri a szabványos Pascal-függvényeket, megpróbálkozhat nemcsak pontokat és egyenes szakaszokat, hanem másfajta vonalakat (ellipszis, kör, ívek stb.) tartalmazó képek készítésével is.

A grafika készítésének megkönnyítését szolgáló Pascal-segédfájlok alkalmazásával a sorozat következő részében foglalkozunk.

A matematika egyik érdekes, de az iskolai tanulmányokból általában kimaradt területe a véletlen (vagy véletlenszerű) események tudományos vizsgálata: a valószínűség-számítás és a matematikai statisztika. Pedig egyáltalán nem érdektelen foglalkozni a témával; a hétköznapi történések jelentős része, a műszaki és technikai élet számos folyamata csak ezeknek a tudományágaknak a segítségével írható le.

Szerzőnk egyszerű, de az említett problémákat jól bemutató programgyűjteményét éppen ezért közöljük, remélve, hogy sok olvasónknak támad kedve behatóan foglalkozni a témával. Különösen lapunk — egy számítástechnikai lap — olvasóinak volna érdemes (vagy ildomos?) ezzel a szélesebb körben nem művelt tudományággal alaposabban megismerkedniük, hiszen az élet szinte minden területét behálózó alkalmazását éppen a számítógép- és számítástechnika mai színvonalá tette lehetővé.

A rovatvezető

Játsszunk a véletlennel!

Mivel véletlenszerűen alakuló dolgokat szeretnénk a számítógéppel vizsgálni, először elő is kell állítani őket. Erre, ha nem is a tökéletes eszköz, de jobb híján megfelel a BASIC közismert RND függvénye, amely vagy hasonló funkciójú függvény más programnyelvekben is megtalálható.

Mielőtt azonban a véletlent az RND-vel szimulálnánk, ne bízzuk magunkat a véletlennre, és vizsgáljuk meg az RND-vel előállított számokat. Ebből a célból futtassuk le többször az 1. listán látható „programkezdeményt”!

Az eredmény az RND-t nem ismerők számára meglepő: a program mindig ugyanazt a számsorozatot szolgáltatja. A BASIC RND-je tehát nem igazi véletlen számokat állít elő. Akik az RND működésével tisztában vannak, azok tudják, hogy ennek magyarázata igen egyszerű: az RND — egyszerűen fogalmazva — egy kifejezéssel dolgozik, amelyben az „ismeretlen” kezdetben mindig ugyanazt az értéket kapja. A következő szám kiszámításához a kifejezésbe az előző értéket helyettesíti be és így tovább.

Különböző sorozatok előállításá

újabb utasítás alkalmazása nélkül úgy oldható meg, hogy az RND-vel előállított sorozat elejét egy erre szolgáló programrészlettel elfogyasztjuk. Erre mutat példát a 2. listán látható program. A program 130-150-es soraiban lévő rész a sorozat első N számú elemét „megeszi”, csak ezután kezd meg az elemek kiírását a képernyőre.

Ezt a megoldást általában nem szükséges alkalmaznunk, mert a legtöbb BASIC-reprezentációban megtalálható a RANDOMIZE utasítás. Ez gyakorlatilag azt a feladatot oldja meg, amelyre az előbbi példában nekünk kellett programot írunk: ti. az RND által használt kifejezésbe más-más kezdőértékeket helyettesít be. (Csak a teljesség kedvéért jegyezzük meg, hogy egyes géptípusoknál közvetlenül is lehetőség van más RND-sorozatok előállítására, így egy program újraindításánál egymástól eltérő sorozatokhoz juthatunk.)

Most, miután a számítógéppel — pontosabban a BASIC-kel — előállított véletlenek korlátaival megismerkedtünk, nekiláthatunk a véletlennel elemzésének.

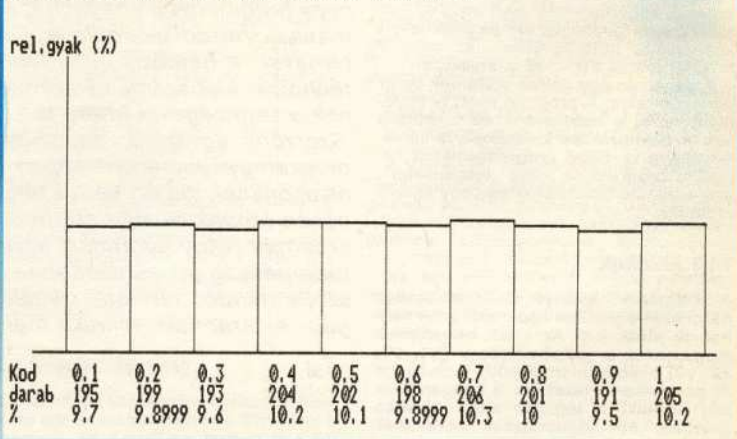

Véletlen eloszlás

Osztályozzuk a véletlen számokat a 0...1 tartományban nagyság szerint. Az első osztályba a 0...0,1 közötti, a második osztályba a 0,1...0,2 közötti számok kerüljenek és így tovább! Írassuk ki az egyes osztályokba kerülő véletlen számok számát. Hogy a program a többszöri futtatás során ne ugyanazokkal a számokkal dolgozzon, használjuk fel a 2. listán is alkalmazott megoldást! Próbálkozzunk a program többszöri futtatásával úgy is, hogy különböző mennyiségű számot (N) osztályozunk (például 100, 1000, 10 000). Az osztályozást végző program a 3. listán látható.

Ha kellően nagy mennyiségű számot választunk (például 1000 felett), azt tapasztaljuk, hogy kisebb-nagyobb eltérésekkel ugyan, de az egyes osztályokba kerülő számok száma nagyjából N/10 lesz. Ezt matematikailag szakszerűen úgy fejezhetjük ki, hogy a relatív gyakoriság (az egyes osztályokba kerülő számok száma osztva az osztályok számával) 0,1 vagy másképpen 10%. Minél nagyobb N-értéket választunk, a

A munka neve: Véletlen számok eloszlása 0...1 között

1. ábra

relatív eltérés az N/10-től annál kisebb lesz. Igen nagy N-érték esetén (és ha az RND valóban véletlen számokat állítana elő) az egyes osztályokba azonos

mennyiségű szám kerülne, azaz véletlen számaink a 0...1 intervallumban egyenletes eloszlásúak lennének.

Az egyes osztályokba kerülő számok számát oszlopdigramban is ábrázolhatjuk (az 1. ábrán látható diagramon a Kod a tízedenként beosztott 0...1 intervallum felső határát jelzi; a program N=2000 értékkel futott le). Az ilyen diagram neve hisztogram. Alkalmazása sokkal szemléletesebb képet ad az eloszlásról, mint egy számsor. Nem véletlen, hogy a matematikai statistika tudományának egyik leggyakrabban használt eszköze. (Akik számítógépek grafikai lehetőségeit csak kicsit is ismerik, megpróbálkozhatnak egy hiszto-

```

100 CLS
110 PRINT "Véletlen számok RND-vel"
120 FOR I=1 TO 10
130 PRINT RND
140 NEXT
150 END
    
```

1. lista

```

100 CLS
110 INPUT "Hányadik számtól kezdve: ";N
120 FOR I=1 TO N
130 W=RND
140 NEXT I
150 FOR I=1 TO 10
160 PRINT RND
170 NEXT I
180 END
    
```

2. lista

```

100 CLS
110 DIM O(10)
120 PRINT "Véletlen számok eloszlása"
130 INPUT "Hányadik számtól kezdve: ";M
140 INPUT "Hány számot vizegálsz: ";N
150 FOR I=1 TO M:W=RND:NEXT I
160 FOR I=1 TO N
170 W=RND
180 RN=W-INT(W)
190 J=INT(10*RN)+1
200 O(J)=O(J)+1
210 NEXT I
220 FOR I=1 TO 10:PRINT O(I):NEXT I
230 END
    
```

3. lista

```

100 CLS
110 DIM O(11)
120 PRINT "Sorosan kapcsolt ";
130 PRINT "ellenállások eredője"
140 RANDOMIZE
150 FOR I=1 TO 1000
160 R1=1+.2*(RND-.5)
170 R2=1+.2*(RND-.5)
180 RE=R1+R2
190 J=INT((RE-1.8)*25+.5)+1
200 O(J)=O(J)+1
210 NEXT I
220 FOR I=1 TO 11:PRINT O(I):NEXT I
230 END
    
```

4. lista

gramot rajzoló program elkészítésével!)

Soros ellenállások eredője

1 Mohmos, 10% tűrésű ellenállásaink vannak. Tételezzük fel, hogy az ellenállásokat beméréskor úgy válogatták szét, hogy azok értéke 0,9 és 1,1 Mohm között egyenletes eloszlású.

Ilyen ellenállásokból kettőt sorba kapcsolva állítsunk elő 2 Mohmos eredőket. Vizsgáljuk meg, hogy az eredő ellenállásoknak milyen az eloszlásuk! Ennek a vizsgálatnak a programja a 4. listán látható. A program az eredők legkisebb és legnagyobb értékének megfelelően csak az 1,8...2,2 Mohm intervallumot vizsgálja (lásd a 190-es sort).

Az eloszlást a 2. ábrán látható hisztogram szemlélteti. Futtassuk le a programot többször (ha gépünk BASIC-je ezt igényli, a RANDOMIZE utasításban különböző értékek megadásával)! Az eloszlás mindig a 2. ábrán láthatóhoz hasonló — nem matematikai precizitással: háromszög jellegű — lesz.

Normál eloszlás

Vizsgáljuk meg annak a véletlenszám-sorozatnak az eloszlását, amelynek minden eleme tizenkét egyenletes eloszlású véletlen szám összege minuszhat!

A sorozatot előállító és az egyes osztályokba (0...1,1...2 stb.) sorolást elvégző program az 5. listán látható. Az eredményeket a 3. ábra hisztogram-

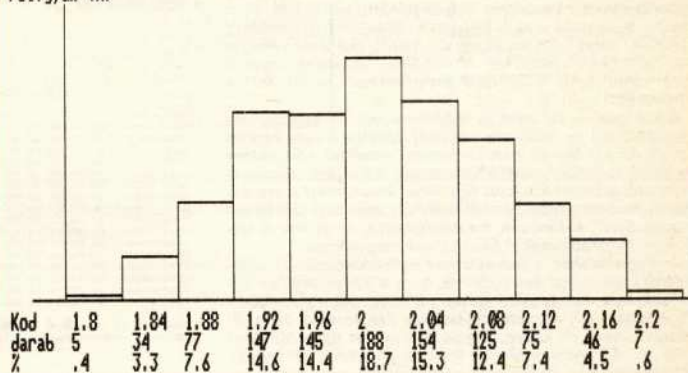
5. lista

```

100 CLS
110 DIM O(12)
120 PRINT "Normál eloszlású ";
130 PRINT "véletlen számok"
140 FOR I=1 TO 200
150 RANDOMIZE
160 RG=0
170 FOR J=1 TO 12
180 W=RND:RN=W-INT(W)
190 RG=RG+RN
200 NEXT J
210 RG=RG-6:K=INT(RG+7.5)
220 O(K)=O(K)+1
230 NEXT I
240 FOR I=1 TO 12:PRINT O(I):NEXT I
250 END
    
```

Hisztogram
A munka neve: Sorosan kapcsolt ellenállások eredője

rel.gyak (%)

2. ábra

ja szemlélteti, az egyes intervallumok felső határát a Kod sorba írt számérték jelzi.

Az ábrázolt hisztogramot egy ún. haranggörbével lehet közelíteni. Ezt az eloszlást normál (Gauss) eloszlásnak nevezik. A műszaki életben különösen nagy jelentősége van: ilyen eloszlást

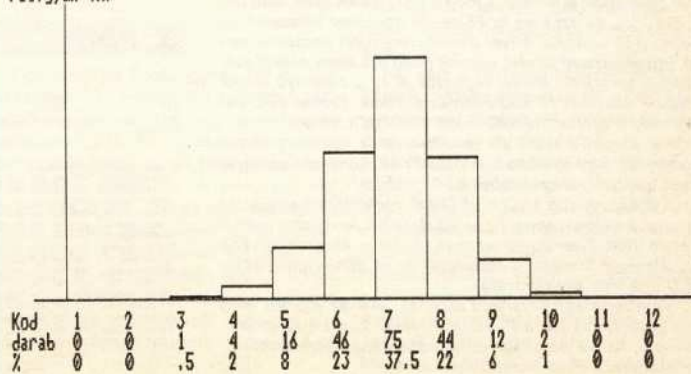
mutatnak például egy meghatározott értékre gyártott alkatrészek valóságos értékei. (Bár ezt akkor nem említettük, az ellenállások gyártásánál a 0,9...1,1 Mohm intervallumban így oszlanak el a névleges 1 Mohmos ellenállások értékei is.)

BAKONYI GÁBOR

3. ábra

Hisztogram
A munka neve: Normal eloszlású véletlen szanok

rel.gyak (%)

Könyvtárak és fájlok védelme

Gyakran előfordulhat — különösen olyan gépkörnyezetben, ahol egy gépen sok felhasználó dolgozik —, hogy értékes szoftver lesz véletlenül törölés áldozata. Ebből a szempontból kiemelten veszélyes helyek például az iskolák, ahol a gépet a tanulók vagy hallgatók tanulásra-gyakorlásra használják; most nem is beszélve azokról, akik már némi ismeret birtokában erejükre kipróbálva, assembly nyelvű programokkal vagy PCTOOLS programmal „túrnák fel” a merevlemezt.

A szoftver — ha nem is feltörhető, de egyszerűen megváltosítható — védelme céljából közlöm a már régóta használt és jól bevált módszert, amellyel könyvtárak vagy fájlok tehetők hozzáférhetetlenné. Az eljárás alkalmazása természetesen fokozott figyelmet kíván, mert a merevlemez nyílvantartásába piszkál bele; így egy bájtt „jól irányított átírásával”, különösen, ha elfelejtettük, hogy mit is tettünk, komoly problémákat okozhatunk magunknak.

A megoldáshoz a merevlemez nyílvantartásának szerkezetéről csak annyit kell tudnunk, hogy a könyvtárak és fájlok neveinek utolsó értékes karaktere után space (hexadecimális kódban: 20) karakterek vannak. Ha az első hexa 20 karaktert a hexa FF kódra átírjuk, a könyvtár vagy fájl nem érhető el. Könyvtárváltásnál Invalid directory, a fájlnev megadásakor Bad command or file name rendszer-hibáüzenet keletkezik. Ha a könyvtárat vagy fájlt ismét használni akarjuk, az előzőben említett eljárást fordítottját kell elvégeznünk, vagyis az FF kódot visszairá 20-ra.

Nézzük ezek után a megoldás egyes lépéseit! Indítsuk el a PCTOOLS programot! Bejelentkezés után nyomjuk le az F3 billentyűt; ezzel a lemez- és speciális funkciókba lépünk be. A menü megjelenésekor az E billentyűvel választjuk ki a view/Edit funkciót! A program ekkor lehetőséget ad a lemezazonosító megadására — ez jelen esetben természetesen a C. A lemezazonosító megadása után a képernyőn az 1.ábrán látható kép jelenik meg; ez a merevlemez fizikai kezdetétől mutatja annak tartalmát.

A kép alján látható menüből F2-vel választhatjuk a szektorszám közvetlen megadását is, ha tudjuk, hogy az elrejtieni kívánt szoftver (legalábbis körülbelül) hányadik szektoron van. Egyszerűbb, különösen azoknak, akik e műveletet még nem gyakorolták be, ha a PgDn segítségével a lapozást választják a kereséshez, így is eljutunk néhány másodperc alatt a System ROOT terület kijelzéséig. A képernyő jobb oldalán [ASCII value] folyamatosan láthatók a főkönyvtárban (ROOT) lévő alkönyvtárak és fájlok nevei is (lásd a 2.ábrát).

Rejtjük el például a DOSGYAK elnevezésű alkönyvtárat! Ehhez válasszuk ki az Edit parancsot (F3)! A kurzorvezérlő billentyűkkel keressük meg a DOSGYAK utáni első hexa 20 kódot, és ezt írjuk át FF-re! Az átíráshoz válasszuk az update (F5) funkciót! Mivel a rendszerterület átírásáról van szó, figyelmeztető jelzést kapunk (lásd a 3.ábra alulról számított 3. sorát). Az átírást végezzük el az U billentyű lenyomásával, ekkor az FF kód a lemezre íródik. Ezután ESC-pel lépünk ki a szerkesztésből, majd a PCTOOLS-ból.

Ha ezután a DOS dir parancsával a nyílvantartást a képernyőre kérjük, abban a DOSGYAK könyvtár szerepel ugyan, de belépni nem lehet a könyvtárba.

A főkönyvtáron kívül lévő fájlok védelméhez az eljárás két kisebb különbséggel hasonló. A fájlok nevei már nem a System ROOT területen vannak, ezért a keresés tovább tart, elmarad továbbá a felszólítás is az átírás igazolására (az U billentyű lenyomására).

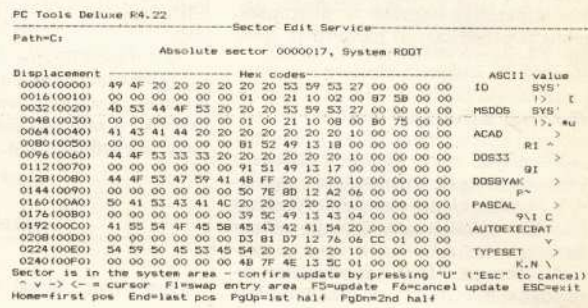
Végezzük egy jó tanács azoknak, akik az eljárást még nem gyakorolták be: a PCTOOLS futása közben az átalakítás előtti, illetve utáni screenről készítsünk nyomtatott dokumentumot a Print Screen funkcióval!

NAGYNÉ TATAY KLÁRA

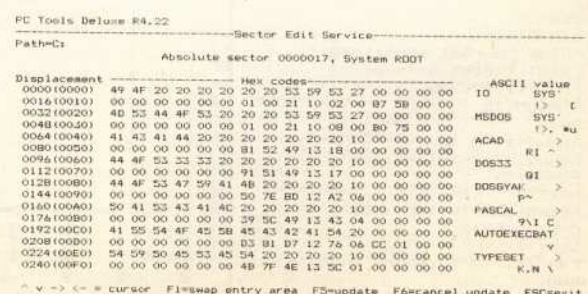
1. ábra

2. ábra

3. ábra

A VC-1541-es lemezkezelése

0. blokk		
Byte	Felhasználása	Leggyakoribb tartalma
0 - 1	A tartalomjegyzék első blokkja	18,1
2	Lemezformátum azonosító	'A'
3	Nem használt	0
4 - 143	BAM	
144 - 161	A lemez neve	
162 - 163	Lemezazonosító	
164	SHIFT SPACE	160
165 - 166	Formátum azonosító	2A'
167 - 170	SHIFT SPACE	160
171 - 255	Nem használt	0,0,...

A C64-hez a legelterjedtebb lemezegység a 1541-es floppy meghajtó. Erőlről szeretnék egy kicsit részletesebb információval szolgálni.

A lemezegységnek egy író-olvasó feje van, ezért a lemezeknek csak az egyik oldalát tudja adattárolásra felhasználni. Sokan ismerik azt a lehetőséget, hogy ha a lemezt megfordítva tesszük be a meghajtóba, és az írásvédelem céljára szolgáló rést kivágjuk, akkor lemezeink tárolókapacitását a kétszeresére növelhetjük. A lemezre a lemezkezelő rendszer (DOS) 35 sávban írja fel az információt. A léptető motor nemcsak 35, hanem legalább 80 különböző pozícióba képes a fejet a lemezen pozicionálni. Az eltérés oka az adatbiztonság. Csak minden második pozíció tartalmaz adatokat. Lehetséges azonban a 35. sáv feletti és a sávok közötti terület használatát is. Sávonként a lemez 256 bájt hosszú blokkokra van bontva. A blokkok száma a következőképpen változik:

A blokkok foglaltságát nyilvántartó terület (BAM) felépítése (egy sávhoz négy bájt tartozik):

Byte	Felhasználása
0	A sáv szabad blokkjainak száma
1	0 - 7 blokk bittérképe
2	8 - 15 blokk bittérképe
3	16 - 23 blokk bittérképe

A bittérkép tartalma: foglalt blokk esetén 0, szabad blokk esetén 1. A lemez tartalomjegyzéke az egyes blokkban kezdődik, és a következőképpen épül fel:

Byte	Felhasználás
0 - 1	A következő blokk címe
2 - 255	file bejegyzések

A file bejegyzések 30 byte -ból állnak.

Byte	Felhasználás
0	Az adat típusa
1 - 2	Az első adatblokk címe
3 - 18	File név
19 - 20	Relatív file -oknál az első segédszektor címe
21	Rekordhoz relatív file -nál
22 - 25	Nem használt
26 - 27	Felülírásnál az első adatblokk címe
28 - 29	Az adatok blokkzáma

A legfontosabb adattípusok:

- 128 - törlöt
- 129 - SEQ
- 130 - PRG
- 131 - USR
- 132 - REL

Egy blokkba 8 bejegyzés fér el, így összesen 144 bejegyzés tehető a tartalomjegyzékbe. Ha egy programot kitörölünk („SO: név”), akkor ez csak a tartalomjegyzék adott bejegyzését és a BAM-ot érinti. Az 1. program ezt használja ki arra, hogy egy véletlenül törölt adatot visszairjon a tartalomjegyzékbe. A programot futtatva végignézi a tartalomjegyzéket, törölt adatokat keresve. Ha talál ilyet, akkor — mivel az adat típusát automatikusan nem lehet megállapítani — a megadott típusként visszairja.

Ha az egész lemezt töröljük („NO:

név”), akkor a BAM és a tartalomjegyzék első blokkja törlődik. A 2. program megpróbálja a törölt (nem formattált!) lemezt helyreállítani. Ez nem mindig lehetséges automatikusan.

Ha van a tartalomjegyzékről olyan listánk, amely nemcsak az adatok nevét, típusát tünteti fel, hanem az adat első sáv- és blokkzámát is, akkor ezek segítségével és egy tartalomjegyzék-manipuláló programmal (például EXDOCTOR, DISC WIZZARD stb.) tökéletes biztonsággal helyreállíthatjuk lemezünket. Mindkét programnál feltétel, hogy a helyreállításnak közvetlenül a törlés után kell megtörténnie. Ha törlés után kiirunk valamit a lemezre, akkor már csökkennek az esélyeink a helyreállításra.

Bakos Imre—Kelemen Róbert

Sáv	Blokk
1 - 17	21
18 - 24	19
25 - 30	18
31 - 35	17

Összesen 683 blokkot tartalmaz a lemez. A blokkszámzás nullától kezdődik. Azt, hogy a lemezen milyen adatokat tárolunk, és ezek hol találhatóak, a 18. sávban tartja nyilván a rendszer. Adattárolásra így 664 blokk marad. Az adatblokkok első két bájta a következő blokkra mutat. Az utolsó adatblokk első bájta 0, a második pedig a blokkban található — még az adathoz tartozó — bájtok száma. A 18. sáv felépítése a következő:

1. program

```
100 REM " " - CLR
110 REM " " - RVS ON
120 REM " " - RVS OFF
130 REM " " - CRSR LE
140 POKE 53280,11:POKE 53281,11:POKE 646,15
150 Z$=CHR$(8)
160 PRINT " " TAB(172)"KEREM A LEMEZT."
170 PRINTTAB(16)"RETURN;"
180 GET A$:ON -(A$<>CHR$(13)) GOTO 180
190 PRINT " " VALASSZA KI AZ ADATTIPUST."
200 PRINT " " "FG, "G, "Q, "SR, "EL, "NEL, "SHELL, "KELL VISSZAJRNI."
210 OPEN 15,8,15,"1":GOSUB 520
220 OPEN 2,8,2,"*"
230 S=1:T=S
240 IF P<>0 THEN PRINT#15,"U2 2 0 18";S5
250 IF T=0 THEN 400
260 PRINT#15,"U1 2 0 18";S:GOSUB 520
270 GET#2,A$:T=ASC(A$+Z$)
280 GET#2,A$:S=S+ASC(A$+Z$)
290 P=2
300 PRINT#15,"B-P 2";P
310 GET#2,A$:F=ASC(A$+Z$)
320 IF F#127 THEN P#P+32:GOTO 470
330 N$=""
340 FOR I=0 TO 17:GET#2,A$:IF A$="" THEN A$=Z$
341 N$=N$+A$:NEXT
350 N$=MID$(N$,3,16)
360 IF ASC(N$)=0 THEN T=0:GOTO 240
370 PRINT " " N$ " " TAB(17)"(P/S/U/R/N)";T$=""
380 GET A$:ON -(A$="N") GOTO 460
390 IF A$="P" THEN T$=CHR$(130)
400 IF A$="S" THEN T$=CHR$(129)
410 IF A$="U" THEN T$=CHR$(131)
420 IF A$="R" THEN T$=CHR$(132)
430 ON -(T$="") GOTO 380
440 PRINT#15,"B-P 2";P
450 PRINT#2,T$;
460 P#P+32
470 ON -(P>255) GOTO 240
480 GOTO 380
490 CLOSE 2:PRINT#15,"V":GOSUB 520
500 CLOSE 15:END
510 REM *** HIBAKEZELES ***
520 INPUT#15,EN,EN$,ET,ES
530 IF EN=0 THEN RETURN
540 PRINT " " EN;EN$;ET;ES
550 CLOSE 2:CLOSE 15:END
```

2. program

```
1000 REM " " - CLR
1010 REM " " - CRSR LE
1020 REM " " - CRSR BALRA
1030 REM " " - CRSR FEL
1040 REM " " - HOME
1050 REM " " - RVS ON
1060 POKE 53280,11:POKE 53281,11:POKE 646,15
1070 MAX=8:Z$=CHR$(8)
1080 FOR C=1 TO 15:SP$=SP$+CHR$(160):NEXT C
1090 DIM T(35,20),BT(35,20),BS(35,20),NT(MAX),NS(MAX)
1100 PRINT " " TAB(170)"KEREM A TOROLT LEMEZT."
1110 PRINT TAB(16)"RETURN;"
1120 GET A$:IF A$<>CHR$(13) THEN 1120
1130 OPEN 15,8,15,"1":GOSUB 2170
1140 OPEN 2,8,2,"*"
1150 PRINT#15,"U2 2 0 18 1":GOSUB 2170
1160 FOR C=0 TO 255:GET#2,A$:A$=ASC(A$+Z$)
1170 S=S+A$:NEXT C
1180 IF S<>255 THEN 2210
1190 PRINT#15,"U1 2 0 18 4":GOSUB 2170
1200 GET#2,A$:IF A$=Z$ OR A$=CHR$(10) GOTO 1200
1210 PRINT " " KIS TURELMET, DOLGOZOM."
1220 PRINT#15,"U1 2 0 18 1":GOSUB 2170
1230 PRINT#2,CHR$(18)CHR$(4);
1240 PRINT#15,"U2 2 0 18 1":GOSUB 2170
1250 CLOSE 2:PRINT#15,"V":GOSUB 2170
1260 PRINT#15,"U1"
1270 REM *** BAM BEOLVASAS ***
1280 OPEN 2,8,2,"*"
1290 PRINT#15,"U1 2 0 18 0":GOSUB 2170
```

```
1300 PRINT#15,"B-P 2 4"
1310 PRINT " " TAB(4):FOR T=1 TO 35
1320 TT=INT(T/10)
1330 TT$=CHR$(TT+68):T$=CHR$(T-TT*10+48)
1340 PRINT TT$ " " T$ " "
1350 GET#2,B$,B0$,B1$,B2$
1360 B(0)=ASC(B0$+Z$)
1370 B(1)=ASC(B1$+Z$)
1380 B(2)=ASC(B2$+Z$)
1390 FOR S=0 TO 20
1400 B=INT(S/8)
1410 T(T,S)=B(B) AND 21(S-B*8)+1
1420 NEXT S
1430 NEXT T
1440 PRINT " "
1450 FOR S=0 TO 20:PRINT STAB(4);
1460 FOR T=1 TO 35
1470 IF T(T,S) THEN PRINT "*"":GOTO 1490
1480 PRINT " "
1490 NEXT T:PRINT
1500 NEXT S
1510 REM *** BLOKK FOLYTATAS ***
1520 FOR T=1 TO 35
1530 IF T=18 THEN 1600
1540 FOR S=0 TO 20
1550 IF T(T,S) THEN 1670
1560 P=1024+80*3+T*S+40
1570 POKE P,PEEK(P) OR 128
1580 PRINT#15,"U1 2 0 18 1":GOSUB 2170
1590 GET#2,T$,S$
1600 BT(T,S)=ASC(T$+Z$)
1610 BS(T,S)=ASC(S$+Z$)
1620 IF BT(T,S)>0 AND BT(T,S)<36 THEN 1670
1630 IF BS(T,S)>1 AND BS(T,S)<21 THEN 1670
1640 IF BT(T,S)=0 AND BS(T,S)>1 THEN 1670
1650 POKE P,PEEK(P) AND 127
1660 T(T,S)=1
1670 NEXT S
1680 NEXT T
1690 REM *** ANALIZALAS ***
1700 FOR T=1 TO 35
1710 IF T=18 THEN 2020
1720 FOR S=0 TO 20
1730 IF T(T,S) THEN 2010
1740 P=1024+80*3+T*S+40
1750 IF BT(T,S)>0 THEN FT=FS+1:GOTO 1810
1760 REM *** VEGIGKERESNI ***
1770 TT=T:SS=S
1780 FT=BT(TT,SS):FS=BS(TT,SS)
1790 IF T#FT,FS) THEN 1860
1800 IF BT(FT,FS)>0 THEN TT=FT:SS=FS:GOTO 1780
1810 REM *** UTOLSO BLOKK ***
1820 DB=UB+1:IF DB>MAX THEN DE=MAX:GOTO 2040
1830 NT(DB)=T:NS(DB)=S
1840 PR=DB:GOTO 1910
1850 REM *** BELELANCLODOTT ***
1860 FOR C=1 TO DB
1870 IF NT(C)=FT AND NS(C)=FS THEN NT(C)=T:NS(C)=S:GOTO 1890
1880 NEXT C:GOTO 2010
1890 PR=C
1900 REM *** FELFUZES **
1910 TT=T:SS=S
1920 P=1024+80*3+TT+SS+40
1930 POKE P,PR:IT(TT,SS)+1
1940 FT=BT(TT,SS):FS=BS(TT,SS)
1950 IF FT=0 THEN 1990
1960 IF T#FT,FS) THEN 2010
1970 TT=FT:SS=FS
1980 IF BT(FT,FS)>0 THEN 1920
1990 P=1024+80*3+TT+SS+40
2000 POKE P,PR:IT(TT,SS)+1
2010 NEXT S
2020 NEXT T
2030 REM *** BEIRAS A PARTALOMJEGVZERKE ***
2040 PRINT#15,"U1 2 0 18 1":GOSUB 2170
2050 FOR C=1 TO DB
2060 PRINT#15,"B-P 2 0 18 32-38
2070 PRINT#2,CHR$(130):CHR$(NT(C)):CHR$(NS(C));
2080 PRINT#2,CHR$(64+C)+SP$;
2090 NEXT C
2100 PRINT#15,"U2 2 0 18 1":GOSUB 2170
2110 CLOSE 2:PRINT#15,"U1"
2120 PRINT#15,"V":GOSUB 2170
2130 CLOSE 15
2140 PRINTDB,"FILE VISSZAALITVA.";
2150 END
2160 REM *** HIBA KEZELES ***
2170 INPUT#15,EN,EN$,ET,ES
2180 IF EN=0 THEN RETURN
2190 PRINT " " EN;EN$;ET;ES
2200 CLOSE 2:CLOSE 15:END
2210 PRINT#15,"EZ NE EGY TOROLT LEMEZ!";
2220 GOTO 2200
```

FELADATOK

— MEGOLDÁSOK

Sorozatunkat elsősorban középiskolásoknak szánjuk, de reméljük, hogy minden olvasónknak tanulási lehetőséget és szórakozást nyújt.

A feladatok a Nemes Tihamér országos számítástechnikai verseny színvonalának felelnek meg. Minden esetben olyat választunk, amely röviden, gyorsan megoldható, de a megoldáshoz ötletre van szükség. A megoldást mindig a következő számban közöljük.

Mivel változatosra törekszünk, különböző programozási nyelveket használunk. Az is előfordul, hogy egy feladatra több programnyelven is közlünk megoldást, ezzel is elősegítve az ismeretszerzést.

A szerkesztőség várja az olvasók, a versenyzők leveleit. A legötletesebb program beküldését könyvtalvánnyal jutalmazzuk. Ne feledjenek azonban a programhoz leírást is mellékelni!

16. feladat: Sorba rendezés

Írjon programot, amely nagyság szerint növekvő sorba rendez egy N egész számból álló egydimenziós tömböt. Törekedjen arra, hogy a program nagy N értékekre is gyors legyen!

Megoldás

A sorba rendezés a számítástechnikában gyakran felmerülő probléma. Így aztán nem is csodálkozhatunk, hogy számos megoldás látott napvilágot. Itt most hármat ismertetünk.

Kezdjük talán a legegyszerűbbel. Válasszuk ki a vektorból mindig a legkisebb elemet, és tegyük azt lefelé! Ezután a maradékok közül keressük meg a nagyság szerint következőt, és azt tegyük utána! Folytassuk ezt mindaddig, míg vannak elemek!

Ez a megoldás, bár kétségtelenül igen egyszerűnek tűnik, számítógépre nehezen adaptálható. Amikor kiválasztunk egy elemet a vektorból, azt a sor lefelejére kell raknunk. Ehhez az összes addigi elemet meg kell mozgatni, ami az algoritmus jelentős lassulását eredményezi. Ez a megoldás számítógépes megvalósításra olyannyira alkalmatlan, hogy programot sem közlünk rá.

A másik szinten igen egyszerű megoldás a következő. Menjünk végig a vektoron. Ha találunk két egymás melletti számot, ahol az előbbi nagyobb, mint az utóbbi, akkor cseréljük fel őket. Ismételjük meg ezt mindaddig, amíg a vektorban a csere előfordul.

Az így működő program megírása nem túl bonyolult, és kevés elem esetén elegendően hatékony is.

Mielőtt a mellékelt Turbo Pascal 5.0 nyelven IBM PC-re megírt programban az ezt megvalósító szubrutint áttekintենék, nézzük a kiszolgáló rutinokat! (1. lista)

A RandomVektor a vektort tölti fel véletlenül választott értékekkel. Az értéktartomány 0-tól 2000-ig terjed. Ilyen értékek mellett a feladatot megoldó szubrutinok működése jól követhető.

A másik szubrutin a Kiír, a rendezett vektor kiírását végzi. A képernyőn sorokra tördelve jelenik meg a vektor.

Mindkét rutin igen egyszerű. Különösebb magyarázatot nem igényelnek. Az előző számban megjelent program is tartalmazott ezekhez nagyon hasonló részeket.

1. lista

```
program BuborékRendező;
uses
  Crt;
const
  Elemszám = 100;
type
  vekt = array[1..Elemszám] of real;
var
  { Ezt a vektort fogjuk rendezni. }
  vektor : vekt;
```

```
procedure RandomVektor(
  var vektor : vekt);
{ Feltölti vektort véletlenszerűen
  választott értékekkel }
```

```
var
  i : integer;
begin {RandomVektor}
  Randomize;
  for i:=1 to Elemszám
  do vektor[i]:=Random(2000);
end; {RandomVektor}
```

```
procedure Kiír(var vektor : vekt);
{ Kiírja a vektort. }
```

```
var
  i : integer;
  c : char;
begin {Kiír}
  for i:=1 to Elemszám
  do begin
    if i mod 10 = 1
    then WriteLn;
    Write(vektor[i]:7:0);
    end;
  WriteLn; c:=ReadKey;
end; {Kiír}
```

```
procedure Rendez(var a: vekt);
{ Buborékrendező algoritmussal nagyság
  szerint rendez a vektor elemeit. }
```

```
var
  i : integer;
  munka : real;
  vége : boolean;
begin {Rendez};
  repeat
    vége:=true;
    for i:=1 to Elemszám-1
    do begin
      { Ha egy nagyobb elem megelőz
        egy kisebbet, akkor fel kell
        őket cserélni. }
      if a[i]>a[i+1]
      then begin
        munka:=a[i];
        a[i]:=a[i+1];
        a[i+1]:=munka;
        { Csere történt jelzés: }
        vége:=false;
      end;
    end;
  until vége;
end; {Rendez}

begin {BuborékRendező}
  Randomize;
  repeat
    RandomVektor(vektor);
    Rendez(vektor);
    Kiír(vektor);
  until false;
end. {BuborékRendező}
```

2. lista

```
program GyorsRendezo;  
uses  
  Crt;  
const  
  Elemszam = 1000;  
type  
  vekt = array[1..Elemszam] of real;  
var  
  { Ezt a vektort fogjuk rendezni. }  
  vektor : vekt;  
  
procedure RandomVektor(  
  var vektor : vekt);  
{ Feltölti vektort véletlenszerűen  
  választott értékekkel }  
var  
  i : integer;  
  
begin {RandomVektor}  
  Randomize;  
  for i:=1 to Elemszam  
  do vektor[i]:=Random(2000);  
end; {RandomVektor}  
  
procedure Kiir(var vektor : vekt);  
{ Kiírja a vektort }  
var  
  i : integer;  
  c : char;  
  
begin {Kiir}  
  for i:=1 to Elemszam  
  do begin  
    if i mod 10 = 1  
    then Writeln;  
    Write(vektor[i]:7:0);  
  end;  
  Writeln; c:=ReadKey;  
end; {Kiir}  
  
procedure Rendez(var a : vekt);  
{ Gyorsrendező algoritmussal nagyság  
  szerint rendezi a vektor elemeit. }  
  
procedure sort(bal, jobb: integer);  
{ Önmagát rekurzívan hívja és így  
  rendezi a bal és a jobb  
  indexek közt a vektort. }  
var  
  balindex, jobbindex : integer;  
  középső, munka : real;  
  
begin {sort}  
  balindex:=bal; jobbindex:=jobb;  
{ középső a feltetelezett középső elem }  
  középső:=a[(bal+jobb) div 2];  
  repeat  
{ Szétválogatás: }  
  while a[balindex]<középső  
  do balindex:=balindex+1;  
  while középső<a[jobbindex]  
  do jobbindex:=jobbindex-1;  
  if balindex<jobbindex then  
  begin  
    munka:=a[balindex];  
    a[balindex]:=a[jobbindex];  
    a[jobbindex]:=munka;  
    balindex:=balindex+1;  
    jobbindex:=jobbindex-1;  
  end;  
  until balindex>jobbindex;
```

```
{ Ha a baloldalt kell még rendezni: }  
if bal<jobbindex  
then sort(bal,jobbindex);  
{ Ha a jobboldalt kell még rendezni: }  
if balindex<jobb  
then sort(balindex,jobb);  
end; {sort}  
begin {Rendez};  
sort(1, Elemszam);  
end; {Rendez}  
  
begin {GyorsRendezo}  
  Randomize;  
  repeat  
    RandomVektor(vektor);  
    Rendez(vektor);  
    Kiir(vektor);  
  until false;  
end. {GyorsRendezo}
```

A rendezést a Rendez szubrutin végzi. A belső „for” ciklus halad végig a vektoron, és keres olyan számpárokat, ahol az első nagyobb, mint a második. Ha talál ilyet, akkor felcseréli őket, és „vége” „false” értékű lesz, ezzel jelezve, hogy csere történt. A rendezésnek akkor van vége, amikor csere nem történt, azaz „vége” „true” értékű maradt.

Az algoritmus két egymásba skatulyázott ciklust tartalmaz, ezért futásideje az elemszám négyzetével arányos.

Lehet-e ennél hatékonyabb algoritmust konstruálni? A válasz: igen, bár egy kissé bonyolult.

A gyorsrendező (más néven quicksort) algoritmus C. A. R. Hoare-tól származik, és $N \log N$ lépésben rendez egy N elemű vektort. Az eljárás alapgondolata a következő.

Válasszunk ki egy közbülső elemet! Ezután válogassuk szét a vektor elemeit az ennél az elemnél kisebbeket és a nála nagyobbakat tartalmazó két részvektorba! A két részvektor nagyjából az eredeti vektor fele.

30	40	51	20	10	40	10	40	89	98	11
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

E szerint válogatunk

Szétválogatás után:

10	10	11	20	30	40	40	51	89	98
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Ha ezeket a részvektorokat is ugyanezzel a módszerrel kettéosztjuk és így haladunk tovább, egy idő után az egész vektor rendezetté válik.

A második Turbo Pascal 5.0 nyelvű program ennek az algoritmusnak a megvalósítására mutat példát (2. lista). Random Vektor és Kiir eljárások az előző programban bemutatott módon működnek.

A vektor rendezése itt is „Rendez” feladata. „Rendez” azonban csak a keretet biztosítja a tényleges rendezést elvégző „sort” rekurzív eljárás számára. „sort” a „bal” és a „jobb” indexek közötti elemek rendezését végzi az előbb ismertetett módon. A szétválogatás felváltva a jobb és a bal oldal felől folyik. „jobbindex”- és „balindex”-változók használata biztosítja, hogy az elemeket sohasem kelljen eltolni, mindig csak csere történik.

A szétválogatás után a szubrutin rekurzívan hívja önmagát a keletkezett részvektorok rendezéséhez mindaddig, amíg a részvektor hossza egy nem lesz.

Még ennek az algoritmusnak a továbbfejlesztésére is van lehetőség, bár jelentős eredményt elérni már nem lehet. Matematikailag bizonyítható, hogy bármely rendező algoritmus legalább $N \log N$ összehasonlítást igényel N elem esetén.

A további javítást a középső elem kiválasztásának finomítása jelentheti: a rekurzív program iteratív átírása és a rövid részvektorok más módon — például buborékrendezéssel — való rendezése. Az olvasó gyakorlasképpen bármelyikkel próbálkozhat.

17. feladat: Anagramma

Írjon programot, amely megadott betűkből a betűk felcserélésével előállítható összes szót kilistázza, és a listában minden szó csak egyszer fordul elő. A program a betűket csak egy példányban tárolhatja!

PINTÉR GÁBOR

ZAK McCRACKEN and the alien mindbenders II.

Legutóbb ott hagytuk abba, hogy az első kristályt megszereztük. Használatával többfajta alakváltozásra is képesek leszünk.

Menjünk vissza San Franciscóba, és a buszról leszállva menjünk fel a 14. utcán a bolt utáni ajtóhoz, ott dobjuk be a levellédába a kristályt. Pár perc múlva a tévében is láttott lány, Annie jön ki, és elhalmoz minket kérdésekkel. Annie-től bent megkapjuk a sárga kristály egyik felét és egy új parancsot a menübe: Switch. E parancssal átkapcsolhatunk a játék többi szereplőjére, többek között Annie-ra is. Kapcsoljunk is át rá, és vegyük fel a mappá alól a hitelkártyáját. Ezek után kapcsoljunk át Leslie-re. Leslie és társa, Melissa a Marson végez tudományos kutatásokat. Leslie-vel menjünk be az úrjárnuból, nyissuk ki a kesztyűtartót, és vegyük ki a hitelkártyákat és a biztosítékokat. Menjünk vissza Melissához, adjuk oda neki a hitelkártyáját (csak a sajátját fogadja el). Ezután menjünk balra a Monolith-hoz. Tegyük be a hitelkártyát a Monolith-on lévő nyílásba, egy tokent kapunk. Sétáljunk be a jobbra lévő hotelbe. Nyissuk ki a tokennel a jobbra található panelt, és cseréljük ki a biztosítékokat. Csukjuk be a nagy ajtót a mellette lévő gombbal, és nyissuk ki a csukott kicsit, szintén az amellett található gombbal (így zsilipelünk!). Lépjünk be. Nyissuk ki a szekrényeket, és vegyük fel az elemilámpát és a szalagot (vinyl tape). Húzzuk félre a takarót, vegyük fel a seprőszerű idegent (ez nem megy könnyen, de legyenek kirtaróak!), és a szoba végéből a létrát. Zsilipeljünk vissza a hotel elé, és sörpörjük el a homokot (a homok alatt napelmtáblák vannak), hogy később használni tudjuk a villamost.

Térjünk vissza Melissához, és adjuk oda neki a szalagot. Ezután menjünk jobbra a hatalmas archoz (huge face), és támasszuk a létrát a gombok után az ajtóhoz. Kapcsoljunk vissza Zakra. Zakkal menjünk a lakás utáni kirakathoz és szedjük fel a jól megtermett csipeszt. Használjuk a drótvágót (wire cutter). Azután Annie-vel együtt menjünk a repterre. A busznál mindkettőjük jegyét Zak fizesse a hitelkártyájáról. A reptéren Annie vegyen egy jegyet Zaknak Miami-ba, őt pedig utazzassuk Londonba. Zakkal Miami-ban adjuk oda a könyvet a reptéren kódogó csavargónak, mire ő egy üveg whiskeyt ad. Innen repüljünk Londonba, majd onnan Nepálba (Katmanduba).

Nepálban a yak-taxizás után menjünk jobbra az örhöz, és adjuk oda neki a könyvet. Erre, mivel ezek szerint mi a nagy Guru követői vagyunk, beenged hozzá. A Guru elmondja, hogyan használjuk a kék kristályt. Jöjünk ki, és menjünk jobbra. Gyűjtsük fel az ott található szalmarakákat. A füstöt látva az őr szól a rendőrnek, aki iderohan a yaktól balra lévő örszobából. Ballagjunk az örszobához, vegyük le a tete-

jéről a zászlót, és bentről a börtönkulcsot. Most menjünk Zairébe. Itt némi dzsungelbolongás után adjuk oda a gólfütőt a számnak, amiért cserébe ő megantán az ajtónyitási kódra. A táncoló négerek leguggolásának sorrendjében kell a gombokat a Marson Leslie-nek megnyomnia az ajtónyitáshoz. Kapcsoljunk Leslie-re. Nyissuk ki az ajtót, vegyük fel a járműből a magnót (boom box) és a lézerkazettát (digital audio tape). Menjünk be az ajtón Leslie után. A hatalmas teremben menjünk mindkét szereplővel az első ajtóhoz (massive door). Leslie támassza a létrát a kristályt tartó oszlophoz, majd Melissa helyezze a szalagot a lézerkazettába, a kazettát a magnóba, és állítsa a magnót felvételre. Ezután Leslie fogja meg a kristálygömböt. A hangot, melyre kinyit az ajtó, így sikerült rögzíteni. Nyissuk ki a második és a harmadik ajtót is a hang segítségével (playre állítjuk a magnót az ajtók előtt).

Az ajtónyitások után menjünk a terembei második szobához, és olvassuk el az idegen jeleket. (Az ábrát tanácsos felírni egy darab papírra.) Kapcsoljunk Zakra és repüljünk a legrovidebb úton Mexikóba. Ott a dzsungelben való böklázás után találunk egy ősi piramist. Menjünk be az egyik kapun (három van), és máskáljunk addig, míg egy olyan szobához nem érünk, amelyben egy hatalmas szobor áll. (Minden sötét teremben találunk fáklát, ezt az öngyűtővel meggyújtjuk. Ez a tájékozódás szempontjából sem rossz, hiszen ahol világos van, ott már járunk.) A szoborn szintén találunk helyet a marsbéli jelnek. Rajzoljuk rá a Marson látott jelet, és ekkor már felvehetjük a sárga kristály második darabját a szoborról. Mexikóból repüljünk Peruba, és keressük meg a dzsungelben a madáretetőt. Helyezzük a kenyerimozzást az etetőbe. Erre megjelenik egy madár, és leszáll táplálkozni. Amíg ezzel van elfoglalva, búvóljuk meg a kék kristályval (use blue crystal on bird). Madárrá változunk után repüljünk jobbra, és a folyón túl a gigantikus szobor bal szemében landoljunk. Itt vegyük fel a papírkercset, repüljünk vissza a testünkhez, és adjuk oda a papiruszt Zaknak. Térjünk vissza Zak testébe, és utazzunk Londonba. (A madáretetőnél gyorsan kell cselekedni, mert egy idő után megjelenik egy idegen, és visszaszállít minket a lakásunk alatti szobába, ahol elvesz minden fontos tárgyunkat.)

Londonban adjuk oda Annie-nak a papiruszt és a whiskeyt. Annie ittassa le az őrt whiskeyvel, és így már le tudjuk kapcsolni a kerítésben lévő nagyfeszültségű áramot. Zakot és Annie-t vigyük be a Stonehenge-hez. Ehhez Zaknak el kell vágnia a kerítést drótvágóval. A Stonehenge-nél Zakkal állítsuk be az oltáron lévő nyílásba a zsákmányolt zászlórudat, és tegyük mellé a sárga kristály két darabját. Az előkészületek

után Annie olvassa fel a papírkercs szövegét. A villámcsapás hatására összeform a két darab, most már csak a kezelését kell megtanulnunk. Ennek érdekében repüljünk ismét Zakkal Zairébe, és keressük fel újra a sármát. Miután a sármán megantantott a kristályval teleportálni (use yellow crystal), rajzoljuk le a látott térképet a nálunk lévő tapetára a sárga ceruzával. A térképet nézegetve teleportáljunk a három kérdőjellel jelölt helyekre (kivéve a Bermuda-háromszöget).

Az így feltérképezett helyekre most már bármikor teleportálhatjuk magunkat. Térképésztevékenységünk után teleportáljunk Peruba, és vegyük fel a háromágú gyertyatartót. Peruból teleportáljunk Seattle-be, kedvenc barlangunkba, és onnan repülőre szállva menjünk el Miami-ba. Itt vegyük egy jegyet a Bermuda-háromszögbe. Úljunk fel a repülőre, és hallgassuk végig a pilóta idetlen viccét. Miután elvesztünk, egy hatalmas úrhajón találjuk magunkat. A pilóta már otthonosan mozog itt, mi pedig írjuk le az ajtónyitáshoz a gombok megnyomásának sorrendjét. Ezután benézhetünk az idegenek királyához, és csatlakoz a lottón, de ez nem olyan fontos. (Ne tartózkodjunk bent sokat, mert visszavisznek a fent írt helyre.) Üssük be az ajtónyitó gombokat, és lép-

jünk le. Zuhanás közben használjuk a repülőt kapott ejtőernyőt. A loccsánás után hívjunk egy delfint a szájharmonikával. Használjuk a delfint a kék kristályt. Delfin képeben merüljünk le, és ússzunk jobbra, ahol egy hinárcsómó alatt villog valami. Vegyük fel, ússzunk fel Zakhoz, és térjünk vissza a testébe. A tengerből teleportáljunk Egyiptomba, és a reptéren szabaduljunk meg az akváriumi haltól és a víztől. Kapcsoljunk Leslie-re, és keressük meg az első ajtó mögötti labirintusban a szellőzőberendezést. Használjuk az elemilámpát! A szellőző bekapcsolása után levehetjük a sisakokat.

Zürzavaros és mégis logikus

A sokdimenziós terek alkalmazása a matematikában nem újdonság. Már rengeteg matematikai és fizikai tételben használják a sokdimenziós tér fogalmát. Például Einstein is a négydimenziós térben alkalmazta tételeit. Természetesen elképzelni is képtelenség, hogy hogyan nézhet ki a négydimenziós tér és abban egy test.

Viszont ha van egy C64-es gépünk, egy „profí assembler” nevű fordítóprogramunk és elegendő türelmünk, akkor szinte kézzelfoghatóvá tehetjük a negyedik dimenziót.

Mikor először indítottam el ezt a programot, barátaimmal együtt negyedórán keresztül bámultuk a képernyőt. Úgy éreztük, mintha minden pillanatban becsapnák a szemünket. A hiperkocka élei a semmiből jöttek elő, majd tűntek el ismét. A képek olyan zür-

zavarosak, mégis oly ördögien logikusak voltak, mint amire az ember joggal számíthat, ha már négy dimenzióról van szó.

A kísérletezgetés maig is tart, hiszen a csúcok elforgatását végző BASIC program átirható, számtalan formában variálható.

Ejtsünk néhány szót a négydimenziós, más néven hiperkockáról. Induljunk ki a kisöccséből, a (háromdimenziós) kockából.

A kockának nyolc csúcsa van. Jelöljük kettes számrendszerben a csúcsokat. Így kapjuk az első csúcsra: 000, a másodikra: 001 és így tovább, 111-ig. Ha „r” betűvel jelöljük az origó középpontú, 2r élhosszúságú kockát, akkor úgy kaphatjuk meg a csúcseinak a koordinátáit, ha a csúcsok bináris kódját használva, a nullák helyébe „-r”, az egyesek helyé-

1. lista

```

222 ::CIMX LDA DRAWP+2
223 : SEC:SBC DRAWP
224 : STA DIFX
225 :
226 : :UJ LDA DRAWP+1
227 : CMP DRAWP+3
228 : BCC CIMY
229 : SEC:SBC DRAWP+3
230 : STA DIFY
231 : LDA #1:STA RAJZY
232 : JMP UJ1
233 :
234 ::CIMY LDA DRAWP+3
235 : SEC:SBC DRAWP+1
236 : STA DIFY
237 : LDA #0:STA RAJZY
238 :
239 : :UJ1 LDA DIFX
240 : CMP DIFY
241 : BCC CIMXY
242 :
243 : LDA #0:STA RAJZXY
244 : JMP UJXY
245 :
246 :CIMXY:LDA #1:STA RAJZXY
247 :
248 ::UJXY LDA RAJZY:BNE VH
249 :
250 : JSR DRAWE
251 : RTS
252 :
253 : :VH JSR DRAWS
254 : RTS
255 ;
    
```

```

207 ;-----
208 ; - DRAW-BEN X1 -
209 ; - DRAW+1-BEN Y1 -
210 ; - DRAW+2-BEN X2 -
211 ; - DRAW+3-BEN Y2 -
212 ;-----
213 DRAW LDA DRAWP
214 : CMP DRAWP+2
215 : BCC CIMX
216 :
217 : SEC:SBC DRAWP+2
218 : STA DIFX
219 : JSR CSERE
220 : JMP UJ
221 :
    
```


ÖRÖKÉLET

Ezúttal Vass Tamás küldte el C Plus/4-re készült örökélet poke-ja-it.

DIABOLO	5889,226
ENIGMA	8931,100
GUZZLER	9026,205
INTO THE DEEP	9027, 7
LEAPER I.	RUN/RE-SET
	10273, 67
	SYS
	10112
SMALL JONES	12321,220
SPACE SWEEP	9078,234
	9079,234
ZONE CONTROL	8323,220
RAIDER	6346,226
WHO DARES WINS	10386,255
VARMIT	6655,205
	6656, 7
	6658,205
	6659, 7
BEBY BERK'S	9364, 0
BERK'S	9759, 0
BERK'S III.	9846, 0
FIRE AMT	7199,226
	7201,226
POD-16	9467,220
ZAGAN WARRIOR	5642,255
YIE AR KUNG-FU II.	11181, 0


```

365 ;-----
366 ;-- MNK1-BEN AZ OSZTANDO -
367 ;-- MNK2-BEN AZ OSZTO -
368 ;-- MNK3-BAN A HANYADOS -
369 ;-----
370 OSZTAS LDA #0
371 : STA MNK3:STA MNK4
372 : STA MNK5:LDY #8
373 : LSR MNK2:ROR MNK4
374 :
375 : ELEJE LDA MNK1
376 : CMP MNK2:BMI END
377 : VONAS LDA MNK5
378 : SEC:SBC MNK4
379 : STA MNK5:LDA MNK1
380 : SBC MNK2:STA MNK1
381 : SEC:JMP FORG
382 : :END CLC
383 : :FORG ROL MNK3
384 : LSR MNK2:ROR MNK4
385 : DEY
386 : BNE ELEJE
387 : RTS

```

```

1 REM HIPERCOKA
5 R=30
10 CIM=4*4096
20 PRINT"ELSO FORG":INPUT F:F=F/180**#
30 PRINT"MASODIK FORG":INPUTG:G=G/180**#
35 PRINT"HARMADIK FORG":INPUTH:H=H/180**#
40 FOR CS=0 TO 15:PRINT CS
50 X=2*R*(1 AND CS)-R
60 Y=R*(2 AND CS)-R
70 Z=R*(4 AND CS)/2-R
80 V=R*(8 AND CS)/4-R
90 FORI=0 TO 127
91 SZ=1*2**#/128
92 XF=X*COS(SZ+F)-SIN(SZ+F)*Y
93 YF=X*SIN(SZ+F)+COS(SZ+F)*Y
94 ZF=Z*COS(SZ+G)-SIN(SZ+G)*V
95 VF=Z*SIN(SZ+G)+COS(SZ+G)*V
100 X1=XF*COS(SZ)-SIN(SZ)*VF
110 V1=XF*SIN(SZ)+COS(SZ)*VF
140 Y1=YF*COS(SZ+H)-SIN(SZ+H)*ZF
150 Z1=YF*SIN(SZ+H)+COS(SZ+H)*ZF
155 TAV=200/(Z1+200)
160 POKEL+CIM+CS*256,Y1*TAV+64
170 POKEL+CIM+CS*256+128,X1*TAV+64
175 NEXT
177 NEXT

```

2. lista

be „+r” értékeket írunk. Így az első csúcscs koordinátái: (-r, -r, -r), a másodiké: (-r, -r, +r), és így tovább, végül a nyolcadik csúcscs kapjuk az (+r, +r, +r) koordinátákat.

Csak azokat a csúcscsokat kell összekötnünk, melyek bináris kódjai csak egy jegyben különböznek. Például az első csúcscsot, vagyis a (000) kódút a második, (001) kódú, a harmadik, (010) kódú és az ötödik, (100) kódú csúcscsokkal kötjük össze.

Na most ugyanez a helyzet a hiperkockával is, csak ott mindenből több van. A négydimenziós térben négy független tengely van, minden csúcscsot négy koordinátával adunk meg. A csúcscsok bináris kódja négyjegyű (0000, 0001, 0010, ..., 1111). Így 16 csúcscsot kapunk, és az előzőekben leírtak alapján 32 él:

Az x, y, z, v tengelyekkel (v-vel jelöltem a negyedik, független tengelyt) forgatási síkokk határozhatunk meg. Kiválasztunk két tengelyt, például az x-et és az y-t, és ebben a síkban forgatunk, vagyis minden csúcscs x- és y-értéke változik, viszont a z és a v marad.

Forgatás α -szöggel, origó középponttal:

$$x' = x \cos \alpha - y \sin \alpha$$

$$y' = y \cos \alpha + x \sin \alpha$$

Ha figyelmesen átnézzük a BASIC programot, felfedezhetjük benne a forgatás képletét. Annál is inkább, mert négy is van benne. Ha az olvasó többet szeretne megtudni a hiperkockáról, olvassa el a *Tudomány* 1986/5. számának Észjárték című rovatát.

A BASIC program kiszámolja a 16 csúcscs forgatásának 128 fázisát, és ezt tárolja a \$4000-\$5000 területen. Ezt használja a gépi kódú rutin.

Először az INIT nevű rutin megszerkeszti a képernyőt, és beállítja a mutatókat. Ahhoz, hogy élvezhető sebességgel tudjon a gép egy-egy képet megjeleníteni (ez kb. 1/12 másodpercet jelent), gyorsabban kezelhető grafikus területre van szükségünk, mint a bittrékes

(320x200) grafika. Ezért a karaktertábla átdefiniálásával jobb eredményt érhetünk el. Először a karakteres képernyőt töltjük fel a nulla kódú karakterekkel, majd egy 16x16 karakterből álló négyzetet hozunk létre úgy, hogy az egymást követő karakterek — egy oszlopon belül — egymás alá kerüljenek. Ezután kapcsoljuk át a karaktertábla kezdőcímet \$3800-ra a VIC chip 24 regiszterének segítségével. Szükségünk van egy munkaterületre is, ahol megrajzoljuk a képet, és a már kész képet kapcsoljuk be a képernyőre a MUTS rutin segítségével. A munkaterület kezdőcíme \$3000, legalábbis kezdetben, mert a MUTS felcserélgeti a címeket.

A DRAW rutin (1. lista) elkészíti a 32 él kezdő- és végpontjainak koordinátáit, majd 32-szer hívja a vonalrajzoló — DRAW — rutint a 32 él megjelenítéséhez. A vonalrajzoló rutin — ha szükséges —, a csererutin meghívásával felcseréli a két végpontot, hogy a kisebb x koordinátájú legyen a kezdőpont. Majd megvizsgálja, hogy a vonal emelkedő-e vagy ereszkedő (ez a képernyőn fordítva látszik), és azt is eldönti, hogy az x- vagy y-koordinátát léptesse-e egyessel. (Az így kiválasztott koordinátát párját. egyegyseg-nél kisebb meredekségi hányadossal léptetjük, hogy szép folyamatos vonalat kapjunk.)

Az ereszkedő és emelkedő vonalakat rajzoló rutink lényegükben azonosak. Mindkettő az osztásrutin segítségével állapítja meg difx és dify-ból a meredekségi hányadosot, majd lépteti a szükséges értékkel a megfelelő koordinátákat.

Az OSZTAS nevű rutinnal (2. lista) egy 1 bájtós osztandót osztunk egy nála nem kisebb, szintén 1 bájtós osztóval. Az eredményt első, egy-nél kisebb helyiértékeket tartalmazó regisztere jelenik meg.

Az osztót két bájtón csúsztatjuk, ha kisebb, mint az osztandó, kivonjuk az osztót az osztandóból, és a hányados regiszterbe egy magas bitet csúsztatunk,

4. lista

különböen csak csúsztatjuk a hányadosot és az osztót.

Ezt az eljárást nyolcszor végezzük el. Nagyon hasonló a papíron végzett osztáshoz. Az osztandó — helyesebben az, ami maradt belőle — és az osztó összehasonlítása csak a magas bájtokon történik. Így nem lesz minden esetben halálpontos a hányados. Lehet, hogy ezt a Szilícium-völgyben másképp csinálják, de nekünk így is nagyon megfelel, hiszen a képernyőn ezek a kicsi számolási hibák észrevehetetlenek.

Eredeti terveink szerint a teljes assembler nyelvű programot szeretnénk volna közölni, de hely hiányában ettől el kell tekintenünk. Így csak néhány részletet mutatunk meg. Természetesen aki kíváncsi a teljes assembler-listára, az a 16. oldalon található BASIC-betöltő (3. lista) futtatása után a monitorból disassemblerlva megnézheti. Ennek előfeltétele a paraméterek 4. lista szerinti előállítása.

A BASIC program (2. lista) — mint már említettem — átirható. A közzétett program perspektivikusan számolja ki a csúcscsok képernyő-koordinátáit. Ettől könnyen megszabadulhatunk, ha kitöröljük a TAV kiszámító sort, és nem szoroztatjuk meg ezzel az értékkel az x- és y-koordinátákat.

Ha van az olvasóban kellő elszántság, megnevelheti akár a hipertetraédert is. Ennek a hipertetresnek az a sajátossága, hogy minden csúcscs egyenlő távolságra van egymástól, éppúgy, mint az egyenlő oldalú háromszög vagy a tetraéder esetében.

Próbáljuk meg kiszámítani az 5 csúcscs négy-négy koordinátáját, és módosított BASIC programmal forgassuk el azokat.

A gépi kódú program alkalmas még egyszerű animációs grafika megjelenítésére is. Ha kedvünk van, át is írhatjuk, használhatunk több szakaszt, több végpontot. Ha elég ügyesek vagyunk.

KELEMEN CSABA

10 DATA32, 21, 192, 32, 210, 192, 32, 164, 192, 32, 111, 193, 32, 63, 195, 76
 20 DATA3, 192, 169, 5, 32, 210, 255, 169, 147, 32, 210, 255, 169, 4, 133, 253, 169, 0, 133
 30 DATA252, 160, 0, 145, 252, 200, 208, 251, 230, 253, 166, 253, 224, 8, 208, 243, 169, 4
 40 DATA133, 252, 169, 172, 133, 251, 160, 0, 132, 253, 152, 145, 251, 24, 105, 16, 200, 192
 50 DATA16, 208, 246, 24, 165, 251, 105, 40, 133, 251, 165, 252, 105, 0, 133, 252, 230, 253
 60 DATA165, 253, 160, 0, 201, 16, 208, 223, 169, 29, 141, 24, 208, 169, 0, 133, 251, 133
 70 DATA253, 169, 48, 133, 252, 169, 56, 133, 254, 96, 165, 252, 133, 97, 165, 254, 133, 252
 80 DATA165, 97, 133, 254, 173, 24, 208, 73, 2, 141, 24, 208, 96, 165, 254, 133, 98, 165, 253
 90 DATA133, 97, 162, 8, 160, 0, 145, 97, 200, 208, 251, 230, 98, 202, 208, 246, 96, 166, 255
 100 DATA189, 0, 64, 141, 136, 195, 189, 128, 64, 141, 152, 195, 189, 0, 65, 141, 137, 195
 110 DATA189, 128, 65, 141, 153, 195, 189, 0, 66, 141, 138, 195, 189, 128, 66, 141, 154, 195
 120 DATA189, 0, 67, 141, 139, 195, 189, 128, 67, 141, 155, 195, 189, 0, 68, 141, 140, 195
 130 DATA189, 128, 68, 141, 156, 195, 189, 0, 69, 141, 141, 195, 189, 128, 69, 141, 157, 195
 140 DATA189, 0, 70, 141, 142, 195, 189, 128, 70, 141, 158, 195, 189, 0, 71, 141, 143, 195
 150 DATA189, 128, 71, 141, 159, 195, 189, 0, 72, 141, 144, 195, 189, 128, 72, 141, 160, 195
 160 DATA189, 0, 73, 141, 145, 195, 189, 128, 73, 141, 161, 195, 189, 0, 74, 141, 146, 195
 170 DATA189, 128, 74, 141, 162, 195, 189, 0, 75, 141, 147, 195, 189, 128, 75, 141, 163, 195
 180 DATA189, 0, 76, 141, 148, 195, 189, 128, 76, 141, 164, 195, 189, 0, 77, 141, 149, 195
 190 DATA189, 128, 77, 141, 165, 195, 189, 0, 78, 141, 150, 195, 189, 128, 78, 141, 166, 195
 200 DATA189, 0, 79, 141, 151, 195, 189, 128, 79, 141, 167, 195, 198, 255, 16, 4, 169, 127
 210 DATA133, 255, 96, 160, 0, 185, 70, 195, 170, 189, 136, 195, 153, 0, 80, 185, 70, 195, 170
 220 DATA189, 152, 195, 153, 32, 80, 185, 102, 195, 170, 189, 136, 195, 153, 64, 80, 185, 102
 230 DATA195, 170, 189, 152, 195, 153, 96, 80, 200, 192, 32, 208, 211, 160, 31, 185, 0, 80
 240 DATA133, 63, 185, 32, 80, 133, 64, 185, 64, 80, 133, 65, 185, 96, 80, 133, 66, 132, 113
 250 DATA32, 191, 193, 164, 113, 136, 16, 226, 96, 165, 63, 197, 65, 144, 12, 56, 229, 65, 141
 260 DATA134, 195, 32, 202, 194, 76, 217, 193, 165, 65, 56, 229, 63, 141, 134, 195, 165, 64
 270 DATA197, 66, 144, 13, 56, 229, 66, 141, 135, 195, 169, 1, 133, 139, 76, 248, 193, 165
 280 DATA66, 56, 229, 64, 141, 135, 195, 169, 0, 133, 139, 173, 134, 195, 205, 135, 195, 144
 290 DATA7, 169, 0, 133, 140, 76, 11, 194, 169, 1, 133, 140, 165, 139, 208, 4, 32, 23, 194, 96
 300 DATA32, 111, 194, 96, 165, 140, 208, 42, 173, 135, 195, 133, 163, 173, 134, 195, 133
 310 DATA83, 32, 15, 195, 169, 0, 133, 164, 32, 235, 194, 230, 63, 24, 165, 141, 101, 164, 133
 320 DATA164, 165, 64, 105, 0, 133, 64, 165, 63, 197, 65, 144, 232, 96, 173, 134, 195, 133
 330 DATA163, 173, 135, 195, 133, 83, 32, 15, 195, 169, 0, 133, 164, 32, 235, 194, 230, 64
 340 DATA24, 165, 141, 101, 164, 133, 164, 165, 63, 105, 0, 133, 63, 165, 64, 197, 66, 144
 350 DATA232, 96, 165, 140, 208, 45, 173, 135, 195, 133, 163, 173, 134, 195, 133, 83, 32, 15
 360 DATA195, 169, 0, 133, 164, 32, 202, 194, 32, 235, 194, 198, 63, 24, 165, 141, 101, 164
 370 DATA133, 164, 165, 64, 105, 0, 133, 64, 165, 63, 197, 65, 176, 232, 96, 173, 134, 195
 380 DATA133, 163, 173, 135, 195, 133, 83, 32, 15, 195, 169, 0, 133, 164, 32, 235, 194, 198
 390 DATA64, 24, 165, 141, 101, 164, 133, 164, 165, 63, 105, 0, 133, 63, 165, 64, 197, 66, 176
 400 DATA232, 96, 165, 63, 133, 140, 165, 65, 133, 63, 165, 140, 133, 65, 165, 64, 133, 140
 410 DATA165, 66, 133, 64, 165, 140, 133, 66, 96, 128, 64, 32, 16, 8, 4, 2, 1, 164, 64, 165, 253
 420 DATA133, 81, 165, 254, 133, 82, 165, 63, 41, 7, 170, 165, 63, 74, 74, 74, 102, 81, 24
 430 DATA101, 82, 133, 82, 189, 227, 194, 17, 81, 145, 81, 96, 169, 0, 133, 141, 133, 164, 133
 440 DATA140, 160, 8, 70, 83, 102, 164, 165, 163, 197, 83, 48, 17, 165, 140, 56, 229, 164, 133
 450 DATA140, 165, 163, 229, 83, 133, 163, 56, 76, 53, 195, 24, 38, 141, 70, 83, 102, 164, 136
 460 DATA208, 223, 96, 165, 197, 201, 13, 240, 250, 96, 0, 0, 0, 1, 1, 1, 2, 2, 2, 3, 3, 4, 4
 470 DATA4, 5, 5, 6, 6, 7, 8, 8, 8, 9, 10, 10, 11, 12, 12, 13, 14, 1, 2, 4, 8, 3, 5, 9, 3, 6, 10, 7
 480 DATA11, 5, 6, 12, 7, 13, 7, 14, 15, 9, 10, 12, 11, 13, 11, 14, 15, 13, 14, 15, 15, 3, 61, 42
 490 DATA0
 500 FOR I=49152 TO 50057
 510 READ A
 520 POKE I, A
 530 B=B+A
 540 NEXT I
 550 IF B<>111129 THEN PRINT"HIBA A DATA SOROKBAN!!!":END
 560 SYS49152

3. lista

TOP LISTA

	játék programok	felhasználói programok								
		IBM	AMIGA	C-128	C-64	C-4(16)	SPECTR.	ENTERP.	TVC	APPLE
1.	Bard's Tale III									1. dBase IV
2.	Technocop									2. Ventura Publish.
3.	Grand Prix C.									3. Geos 2.0
4.	Rocket Ranger									4. Giga Paint
5.	Stealth Fighter									5. Paintbrush
6.	Ocean Ranger									6. Amiga Paint
7.	Robocop									7. News Room
8.	Rizikó									8. Art Studio 1.2
9.	Zak McCracken									9. Quick C 5.0
10.	Battle Chess									10. Giga Cad +

Listánkat felhasználói, illetve játéköprogramokból állítjuk össze. A legjobbakat, legérdekesebbeket a beküldött javaslatok alapján rangsoroljuk. Ehhez kérjük az olvasók közreműködését. C64-re, ZX-Spectrumra, Enterprize-ra, TVC-re, Atarira és IBM-re készült programrangsorokat várunk havonta.

Címünk:
 Mikroszámítógép Magazin
 Szerkesztősége
 1371 Budapest, Pf. 433
 Diákterjesztőség

Dinamikus tömbök kezelése Pascalban

A Pascal **array** típusa köztudottan statikus fogalom, azaz a tömb típusának definíciójakor a tömb méreteit **konstansok** segítségével kell megadni. Ezt a megszorítást a nyelvet kidolgozó Wirth professzor valószínűleg a gépi megvalósítás egyszerűsítése érdekében vezette be. Ugyanakkor a Pascalban is megvan a dinamikus (azaz a program futása idején vezérelt) tárkezelés lehetősége, ami nemcsak tömbök, hanem tetszőleges típusú változók tárolására is használható.

Az alábbiakban bemutatjuk, hogyan lehet a Pascal dinamikus tárkezelési eszközeivel hagyományos szerkezetű tömböket, például vektorokat vagy kétdimenziós mátrixokat kezelni.

A mátrixok elemei minden esetben valós számok, mind sor-, mind oszlopindexük 1-től indul. A Turbo Pascalnak azt a megszorítását, miszerint a tömbök méreteinek már **fordítási időben** ismertnek kell lennie, úgy kerüljük meg, hogy a tömböket a dinamikus memóriában helyezzük el. Az elemeket egy mutatóval és az általunk számított indexekkel érjük el. Ha egy **m** sorból és **n** oszlopból álló tömböt akarunk létrehozni, akkor egy tetszőleges, egydimenziós tömbre vonatkozó mutatóra (**p**) van szükség. A helyfoglalást (elemenként 6 bájttal a valós számoknak) a következő eljárásírással végezzük el:

getmem (p,6*m*n);

Célszerű a mátrix sorainak és oszlopainak számát a mátrixszal együtt tartani, annak első két elemeként. Ebben az esetben két elemmel többnek kell helyet foglalni:

getmem (p,6*(m*n+2))

Ha $1 <= i <= m$ és $1 <= j <= n$, a mátrix $[i, j]$ indexű elemére a

$p[(i-1)*n+j+2]$

változóval hivatkozhatunk.

Ha $3 <= k <= m*n+2$, a vektor **k**. eleméhez tartozó tömbindexek:

$i = (k-3) \text{ div } n + 1$ és $j = (k-3) \text{ mod } n + 1$.

Ezek után viszonylag egyszerűen felépíthetjük azt a programot, amely változó méretű tömbök létrehozását, tárolását, szemléjét és módosítását valósítja meg (1. program). A program fontosabb eljárásai a következők:

regi Egy létező tömb beolvasása. Csak a tömböt tartalmazó állomány nevét kell megadni, mivel az állomány első két eleme a sorok, illetve az oszlopok száma. Először ezt olvassuk be, majd lefoglaljuk a tömb helyét, és behozzuk az elemeket.

ujtomb Új tömb létrehozása a dinamikus memóriában. Először

a méreteket kell megadni, majd az elemeket sorfolytonosan, amit a beolvasáskor megjelenő indexek is mutatnak.

mod_szem A tömb egy-egy elemének szemléje és esetleges módosítása. Az indexhatárok betartását ellenőrizni kell.

lista A tömb méreteinek és elemeinek kiírása a képernyőre sorfolytonosan, a képernyő méreteihez igazodni igyekező, táblázatos formában.

mentes A tömb kivitele egy állományban. Az állomány **.dat** kiterjesztésű, nevét a felhasználó adja meg. Az állomány első két elemeként a tömb sorainak, illetve oszlopainak száma kerül kivitelre.

A programban minden numerikus bevitt ellenőrzött módon az **egin**, illetve a **valin** eljárás segítségével olvassuk be. Új tömb létrehozások vagy beolvasások az előző tömb (ha volt ilyen) által elfoglalt memóriát a **freemem** eljárással szabadítjuk fel.

Az egydimenziós „alibi tömböt” az egyszerűség kedvéért kételeműnek választottuk.

A program nem ellenőrzi, hogy a létrehozandó vagy beolvasandó tömb számára van-e elegendő hely a dinamikus memóriában. Ennek beépítését — gyakorlati céljából — az olvasóra hagytuk. Ha ez az ellenőrzés is működik, a program minden kezelési vagy alkalmazási hibától védett lesz.

A programmal létrehozott dinamikus tömbökkel sokféle művelet végezhető. Mi csupán a mátrixalgebra néhány alapvető algoritmusával foglalkozunk, melyeket eljárások formájában közlünk.

A mátrixok körében elemi műveletnek számít a szorzás. Az eredménymátrix **i**. sorának **j**. elemét a szorzó **i**. sorának és a szorzandó **j**. oszlopának skalárszorzata adja. Ebből következően a szorzó oszlopainak és a szorzandó sorainak azonos számúknak kell lenniük. Az eljárás feltételezi, hogy a hívó programban szerepel az 1. program **tomb** és **mutato** típusdefiníciója, valamint egy **ok** nevű, logikai változó deklarációja, amely összeférhetetlen mátrixok esetén **false**, különben **true** értéket kap. Az eljárás három paramétere a két tényező, illetve az eredmény mutatója.

A mátrixszorzáshoz egyetlen segédeljárást, a **skal** skalárszorzó algoritmust használjuk, amelyet az itt székségessé váló általánosabb formában deklarálunk, ugyanis a sor-, illetve az oszlopvektorokat

tartalmazó mátrixok mutatóit is paraméterként adtuk meg, az eljárás esetleges egyéb alkalmazására gondolva. Mint látjuk, a sor—oszlop indexszel való címzésről az egyindexes címzésre való áttérés elég bonyolult kifejezéseket eredményez. Ezt a dinamikus tömbkezelés árának kell tekinteni. Az eljárás természetesen gyorsítható, ha például a tömbök méretét egésszé alakító **trunc** függvény hívásait kiemeljük a ciklus elé, amint ezt a **mat-szor** törzsében tettük (2. program).

A lineáris algebra másik gyakori feladata az egyenletrendszerek megoldása. A többféle ismert algoritmus közül mi az egyik legismertebbet és legáltalánosabbat, a **Gauss-féle eliminációt** választottuk (3. program). A módszer lényege az, hogy az egyenletek megfelelő konstansokkal való szorzása és összeadása útján az egyúttátmátrixot „háromszögessítjük”, azaz kiirtjuk belőle a főalatti elemeket. Az említett konstansokat az előző sor első meglévő (ami a diagonális) és az aktuális sor kiirtandó elemének hányadosa alapján határozzuk meg.

A már háromszögű mátrixból az ismeretleneket az utolsó egyenletől indulva, felfelé haladva, sorban meg lehet határozni.

Az eljárás **egyidejűleg** több olyan egyenletrendszer megoldását végzi el, melyeknek **egyúttátmátrixa közös**, csak a jobb oldali vektorai különböznek. Ezt úgy lehet elérni, hogy egyetlen jobb oldali vektor helyett egy jobb oldali mátrixot kezelünk, melynek minden oszlopa egy-egy jobb oldali vektort reprezentál. Az eredmény egy **megoldásmátrix**, amelynek oszlopai adják az egyes megoldásvektorokat. A megoldás létezéséhez egyrészt az egyúttátmátrix és a jobb oldali mátrix méretbeli összeférhetősége, másrészt az kell, hogy az egyúttátmátrix ne legyen szinguláris.

A program jobb áttekinthetősége érdekében bevezettük a **c1** és **c2** függvényeket, amelyek az egyúttátmátrix, illetve a jobb oldali és a megoldásmátrixra az (i, j) sor—oszlop indexből kiszámítják a megfelelő vektorbeli indexet. Az eljárás az 1. programban definiált **tomb** és **mutato** típust, valamint a hibajelzésre szolgáló **ok** logikai változó deklarációját feltételezi. Amennyiben az egyúttátmátrix szingularitása az elimináció során kiderül, az **ok**-ot false-ra állítjuk, és az **exit** segítségével azonnal kilépünk.

A lineáris algebra többi műveletét — például a mátrixinverziót — a fenti programokhoz hasonlóan, részben azok felhasználásával valósíthatjuk meg.

BAKOS TAMÁS

1. PROGRAM

```

program tombok;
(Numerikus adatokat tartalmazó mátrixok kezelése)
type tomb = array [1..2] of real; (Ez csak azért kell,
    hogy legyen mire mutatni)
    mutato = ^tomb;
    str12 = string[12];
var p: mutato;
    m, n, n1: integer;
    numfile: file of real;
{#i menu}
(A Magazin 1989/5. számában megjelent menu eljárás (21.
oldal) kell beilleszteni a hozzátartozó típusdefinícióval
együtt)
const m1: strtomb = ('TOMB BEOLVASÁSA LEMEZRÖL',
    'ÚJ TOMB',
    'MÓDOSÍTÁS/SZEMLE',
    'LISTA',
    'TOMB KIVITELE LEMEZRE',
    'VÉGE', ' ', ' ', ' ', ' ');
    m5 = Folytatás tetszőleges billentyűre;
procedure wait; (Egy billentyűre vár)
var x, y: integer;
begin x:=wherex; y:=wherey;
    gotoxy(1,25); write(m5);
    repeat
    until keypressed;
    delline; gotoxy(x,y)
end;
procedure uzen(s:str80); (üzenetet ír a 23. sorba)
begin gotoxy(1,23);
    writeln(s);
    wait
end;
function van_e(nev: str12): boolean;
(Ha a paraméterként adott file létezik)
(TRUE, különben FALSE)
var fi: file;
begin assign(fi,nev);
    (si:=) reset(fi); (si:=)
    van_e:=(!iorresult = 0);
    close (fi)
end;
procedure valin(var a: real);
(Valós számok ellenőrzött bevétele)
var x, y, h: integer;
    s:string[20];
begin x:=wherex; y:=wherey;
    repeat gotoxy(x,y); clrscr;
        readln(s); val(s,a,h)
    until h=0
end;
procedure egin(var a: integer);
(Egész értékek ellenőrzött bevétele)
var x, y, h: integer;
    s:string[20];
begin x:=wherex; y:=wherey;
    repeat gotoxy(x,y); clrscr;
        readln(s); val(s,a,h)
    until h=0
end;
procedure új_tomb; (Új tömb létrehozása)
var i, x, y: integer;
begin clrscr;
    if p<>n1 (Ha volt már tömb, felszabadítjuk a
        helyét)
    then freeem(p,6*(m*n+2));
    write('Sorok száma: '); egin(m);
    write('Oszlopok száma: '); egin(n); writeln;
    getmem(p,6*(m*n+2)); (Memória foglalás, minden
        valós érték 6 byte)
    for i:=1 to m*n do
        begin x:=wherex; y:=wherey;
            write(['',(i-1) div n+1,',',(i-1) mod
                n+1,']= ');
                valin(p[(i-1)*n+j+2]);
                    if i mod 4 = 0
                    then writeln
                    else gotoxy(x+20,y)
                end;
                p[i]:=int(m); p[2]:=int(n);
            end;
        end;
    procedure lista; (A tömb elemeinek kiírása)
    var i, j: integer;
    begin clrscr; write('Sorok száma: ',m);
        writeln(' Oszlopok száma: ',n);
        for i:=1 to m do
            begin writeln;
                for j:=1 to n do
                    begin write(p[(i-1)*n+j+2]:13:2);
                        if ((i-1)*n+j) mod 60=0
                        then wait;
                            if (j mod 6)=0
                            then writeln;
                                end
                            end;
                        wait
                    end;
                end;
            procedure regi; (Meglévő tömb beolvasása)
            var s: str12;
                i: integer;
                x: real;
            begin write('Az állomány neve [.DAT]: ');
                readln(s);
                if van_e(s+'.dat')
                then begin assign(numfile, s+'.dat');
                    reset(numfile);
                    read(numfile,x); m:=trunc(x); (A tömb
                        méretei
                        valós)
                    read(numfile,x); n:=trunc(x); (számként)
                    getmem(p,6*(m*n+2));
                    for i:=3 to m*n+2 do
                        read(numfile,p[i]);
                            close(numfile)
                    end
                    else uzen(' Nincs ilyen adatállomány!')
                end;
            procedure mod_szem; (Egy elem szemléje/módosítása)
            var i, j: integer;
                c: char;
            begin clrscr; write('Sorindex: '); egin(i);
                write('Oszlopindex: '); egin(j);
                if (i<=m) and (i>0) and (j<=n) and (j>0)
                then begin writeln('Jelenlegi érték:
                    ',p[(i-1)*n+j+2]:10:2);
                    write('Módszár (i/n)? ');
                    read(kbd, c);
                    if uppercase(c)='I'
                    then begin write('Új érték: ');
                        valin(p[(i-1)*n+j+2])
                    end
                    end
                    else uzen(' Hiba index!')
                end;
            procedure sentes; (A lánc kivitele num.dat -ba)
            var i: integer;
                s: str12;
                x: real;
            begin write('Az állomány neve [.DAT]: ');
                readln(s);
                assign(numfile, s+'.dat');
                rewrite(numfile);
                for i:=1 to m*n+2 do
                    write(numfile,p[i]);
                        close(numfile)
                end;
            (főprogram törzse)
            begin p:=nil;
                repeat clrscr; writeln('NUMERIKUS TOMBOK
                    KEZELÉSE');
                    menu(n1,6,30,m1,false);
                    case n1 of
                    1: regi;
                    2: új_tomb;
                    3: mod_szem;
                    4: lista;
                    5: mentes;
                    end
                    until n1=6
            end.

```

2. PROGRAM

```

procedure matszor(p1,p2: mutato; var p3: mutato);
{Mátrixok szorzása, p1 és p2 a két tényező, p3 az eredmény
mutatója, s: real;
Az eljárás beállítja az ok nevű globális változót is.
Ok=true, ha a szorzás
elvégezhető, ok=false, ha a mátrixok méretei nem
összeferhetőek.}
var i1, i2, i3, m, n, k: integer;
s: real;

procedure skal(p1,p2: mutato; i,j: integer; var s: real);
{Egy sor és egy oszlop vektor skalár szorzata:
p1 a sorvektort, p2 az oszlopvektort tartalmazó mátrix
mutatója, s: real;
i a sorvektor, j az oszlopvektor indexe. Az eredményt s -ben
kapjuk.}
var i1: integer;
begin s:=0;
  for i1:=0 to trunc(p1^[2])-1 do
    s:=s+p1^[i-
1]*trunc(p1^[2]+3+i1)*p2^[j+trunc(p2^[2])*i1+2]
  end;
{matszor törzse;}
begin if trunc(p1^[2])=trunc(p2^[1])
{összeferhetőek-e?}
  then begin ok:=true;
    m:=trunc(p1^[1]); n:=trunc(p1^[2]);
    k:=trunc(p2^[2]);
    getmem(p3,6*(m*k+2)); {helyfoglalás
                            az
                            eredmény
                            számára}
    p3^[1]:=p1^[1]; p3^[2]:=p2^[2];
    i3:=3;
    for i1:=1 to m do
      for i2:=1 to k do
        begin skal(p1,p2,i1,i2,s);
          p3^[i3]:=s;
          i3:=i3+1
        end
      end
    end
  else ok:=false {az összeferhetlenséget ok jelzi.}
end;

```

```

var m1, n1, m2, n2, i, j, k: integer;
d, f: real;

function c1(i, j: integer): integer; {a két dimenziós
indexből}
begin c1:=(i-1)*n1+j+2 {lineáris indexet számító}
end; {függvények}

function c2(i, j: integer): integer;
begin c2:=(i-1)*n2+j+2
end;

{linegy törzse;}
begin m1:=trunc(p1^[1]); n1:=trunc(p1^[2]);
  m2:=trunc(p2^[1]); n2:=trunc(p2^[2]);
  ok:=true; {a méretek átvételre és a kompatibilitás}
  if (m1=n1) and (m1=m2) {ellenőrzése}
  then begin getmem(p3,6*(m2*n2+2));
    (helyfoglalás a megoldás)
    p3^[1]:=p2^[1]; p3^[2]:=p2^[2]; {mátrix
    számára}
    for i:=1 to m1 do
      begin d:=p1^[c1(i,1)];
        {az együttható mátrix}
        if d<0
          {háromszögesítése}
          then for j:=1 to m1 do
            begin
              f:=p1^[c1(j,i)]/d;
              for k:=1 to m1 do
                p1^[c1(j,k)]:=
                  p1^[c1(j,k)]-
                    f*p1^[c1(i,k)];
              for k:=1 to n2 do
                p2^[c2(j,k)]:=
                  p2^[c2(j,k)]-
                    f*p2^[c2(i,k)];
            end
          else begin ok:=false;
              exit
            end
          end;
      for k:=1 to n2 do
        p3^[c2(m2,k)]:=
          p2^[c2(m2,k)]/p1^[c1(m1,n1)];
      for i:=m1-1 downto 1 do
        {a gyökök
        számítása
        alulról}
        begin d:=p1^[c1(i,i)];
          {fel fel}
          haladva;
          for j:=1 to n2 do
            begin p3^[c2(i,j)]:=0;
              for k:=i+1 to m1 do
                p3^[c2(i,j)]:=
                  p3^[c2(i,j)]+
                    p1^[c1(i,k)]*
                      p3^[c2(k,j)];
                p3^[c2(i,j)]:=
                  (p2^[c2(i,j)]-
                    p3^[c2(i,j)])/d
              end
            end
          end
        end;
      else ok:=false
    end;

```

3. PROGRAM

```

procedure linegy(p1,p2: mutato; var p3: mutato);
{Lineáris egyenletrendszer megoldása eliminációval. p1 az
együttható, p2 a jobboldali mátrix mutatója, p3 a megoldás
mátrixra mutat. Az eljárás az ok globális logikai változót
true -ra állítja, sikeres megoldás esetén és false -ra, ha a
mátrixok nem kompatibilisek, vagy az együttható mátrix
szinguláris.}

```

Új szolgáltatásokkal, új helyen várja kedves ügyfeleit az

ISKOLASZÁMÍTÓGÉP SZERVIZ

IBM és Commodore számítógépek javítása
közületek és magánszemélyek részére

Éves átalánydíjas szerződések rendkívül kedvező feltételekkel.

Egyéb szolgáltatások:

- C16 bővítése 64 kbájtra,
- magyar ékezetes karakterkészlet beépítése

- játékprogramok eladása és vétele
- Tectronix oszcilloszkóp előnyös áron

A javítás ideje alatt szükség szerint cseregépet biztosítunk.

Címünk: 1088 Budapest, Rákóczi út 25. Tel.: 381-121.

BASIC-bővítések

Commodore 16-ra

I. rész

```
10 let a=10
20 let b=5
30 let c=a*b
40 print "10*5 =" ;c
50 end
```

1. ábra

A C16-os a rendkívül jól megszerkesztett BASIC-interpreter-jével jogosan vívott ki magának előkelő helyet a világ mikroszámítógép-piacán, annak ellenére, hogy végül gyártásával leálltak. Létezike helyette a Commodore Plus/4, amely megnövekedett RAM-területével és beépített programjaival nyújtja többet elődjénél.

A C16 azonban a számítástechnikával még csak most ismerkedők részére nagyon jó „iskolagép”.

Ha viszont valaki komolyabb munkára akarja fogni gépét, és ennek megfelelő programot kíván készíteni, hamar Murphy egyik törvényével találja szemben magát: „A programok hosszának csak a rendelkezésre álló memóriaterület szab határt!”.

És valóban, a programozók hajlamosak addig nyújtózkodni, ameddig a „memóriatakaró” ér. Hogyan lehet ezt a bizonyos takarót megnyújtani? Egyszerű a válasz: bővíteni kell! Két dolgot lehet bővíteni: hardverrel a memóriát (ez nem kevés pénzbe kerül), szoftverrel pedig a gép intelligenciáját (ami viszont időbe kerül). Bár az idő pénz, mégis azt hiszem, hogy a gép lehetőségeit jobban kihasználó interpreter még a memóriabővítővel ellátott gépekre is ráfér.

Aki C64-en már kipróbált legalább egy BASIC-bővítést (például a Simon's BASIC-et), az tudja, mennyivel könnyebb, egyszerűbb úgy programozni, ha az eredetinel többet tudó interpreterrel dolgozhatunk. Miért nem lehetne a C16 BASIC-jét is még jobbá, teljesebbé tenni?

TOKENEK

Nézzük meg az 1. ábrán látható BASIC programot! Felismerhetők a kinyomtatott listán a szabályos BASIC-parancsok, ismerjük jelentésüket...

De vajon a gép memóriájában valóban így — betűről betűre — helyezkedik el a lista? Nézzük meg a 2. ábrát! Láthatjuk, hogy nyoma sincs az általunk ismert BASIC-szavaknak. Akkor pedig hogyan tudja a gép, hogy mit akarunk végrehajtani?

Úgy látszik, az interpreter készítői is ismerték az előbb említett Murphy-törvényt, és takarékoskodtak. Takarékoskodtak a helyel és az idővel. A helyel azért, mert a BASIC-parancsok hosszú neve helyett csak egy bájtot tárolnak a memóriában, így minden BASIC-parancsnak, -utasításnak, -függvénynek egy-egy bájttal felel meg, ami jelképezi, helyettesíti őket a tárolt programban. (Ezt a behelyettesítést hívjuk tokenizálásnak, a helyettesítő bájtot tokennek.) Az idővel azért takarékoskodtak, mert egy bájttal felismerése, azonosítása sokkal rövidebb ideig tart, mint egy parancs betűről betűre való megvizsgálása.

Kérdés, hogy a gép honnan fogja venni a BASIC-parancshoz tartozó bájtot, illetve végrehajtáskor és listázáskor hogyan tudja meg, hogy ahhoz a bájthoz melyik név, parancs tartozik?

Nézzük meg a \$818E-től kezdődő memóriaterületet. Itt a gép által ismert BASIC-szavakat találjuk (3. ábra). A token — amelyik majd a parancsot a programban helyettesíteni fogja — pontosan az a szám lesz; ahányadik helyen a BASIC-parancs áll ebben a táblázatban (+128. A miérte majd visszatérek).

Most már tudjuk, hogy honnan veszi majd elő az interpreter a tokenet, illetve honnan tudja listázáskor a parancs nevé kiírni, azaz detokenizálni. De honnan tudja, hogy ahhoz a parancsához hol találja meg a megfelelő programrészt, szubrutint?

Tekintsük meg a \$8383-mal kezdődő memóriarészt. Itt találjuk a BASIC-parancsokhoz tartozó címeket szokásos alsó bájtt—felső bájtt sorrendben (4. ábra).

Térjünk vissza arra, hogy miért kell a parancsoknál a táblázatban elfoglalt helyéhez 128-at hozzáadni és ezt venni a token értékének? Azért, mert így a már tárolt programban az interpreter pontosan meg tudja különböztetni a tokenet a számoktól, betűktől és az egyéb írásjelektől, valamint így könnyebb a programot értelmezni.

Az interpreter készítői gondoltak arra is, hátha valaki nem elégszik meg a gép adta lehetőséggel, és újabb BASIC-parancsokkal kívánja azt kibővíteni. Hagyjak egy tokenet a bővítés számára is. Ez az ún. felhasználói token. Értéke: \$FE. Ez után a token után az interpreter még egy bájtot keres, és ezt tekintti a tényleges felhasználói tokennek.

2. ábra

```
>1000 00 0c 10 0a 00 88 20 41 :..... a
>1008 b2 31 30 00 16 10 14 00 :210.....
>1010 88 20 42 b2 35 00 22 10 :. b25.".
>1018 1e 00 88 20 43 b2 41 ac :... c2a,
>1020 42 00 33 10 28 00 99 20 :b.3.(.
>1028 22 31 30 2a 35 20 3d 22 : "10*5 ="
>1030 3b 43 00 39 10 32 00 80 :;c.9.2..
>1038 00 00 00 00 00 00 00 00 :.....
```

3. ábra

```
>818e 45 4e c4 46 4f d2 4e 45 :endforne
>8196 58 d4 44 41 54 c1 49 4e :xtdatain
>819e 50 55 54 a3 49 4e 50 55 :put#inpu
>81a5 d4 44 49 cd 52 45 41 c4 :td;pread
>81ae 4c 45 d4 47 4f 54 cf 52 :letgotor
>81b6 55 ce 49 c6 52 45 53 54 :unifrest
>81be 1f 52 c5 47 4f 53 55 c2 :oregosub
>81c6 52 45 54 55 52 ce 52 45 :returnne
>81ce cd 53 54 4f d0 4f ce 57 :mstopow

>81d6 41 49 d4 4c 4f 41 c4 53 :aitloads
>81de 41 56 c5 56 45 52 49 46 :aveverif
>81e6 d9 44 45 c6 50 4f 4b c5 :ydefpoke
```

4. ábra

\$8383	d9 8c	\$80, \$80da	end
\$8385	c9 ad	\$81, \$adca	for
\$8387	93 92	\$82, \$9294	next
\$8389	af 8d	\$83, \$8db0	data
\$838b	ed 90	\$84, \$90ee	input#
\$838d	07 91	\$85, \$9108	input
\$838f	9a 96	\$86, \$969b	dim
\$8391	4e 91	\$87, \$914f	read
\$8393	7b 8e	\$88, \$8e7c	let
\$8395	10 8d	\$89, \$8d4d	goto
\$8397	bb 8b	\$8a, \$8bbc	run
\$8399	e0 8d	\$8b, \$8de1	if
\$839b	99 8c	\$8c, \$8c9a	restore
\$839d	2b 8d	\$8d, \$8d2c	gosub
\$839f	87 8d	\$8e, \$8d83	return
\$83a1	0a 8e	\$8f, \$8e0b	rem
\$83a3	d7 8c	\$90, \$8cd8	stop

Programozási fogások és

melléfogások

A júliusi számban megjelent írásomban a *Form Writer „Lista”* nevű programjának hibáit elemeztem. A program a *Mikrovilág 1989/7. számában* jelent meg, s a helyreigazítás sokáig váratott magára. Jó három hónap után, a *14. számban* végre közölték a javítást, amely nem tér el lé-

nyegesen az általam javasolttól. Nem valószínű, hogy volt valami szerepem benne, hisz a *Magazin* júliusi és a *Mikrovilág* említett számának megjelenése között eltelt 10 nap — a hosszú nyomdai átfutási idő miatt — bizonyára kevés lenne erre.

Ugyancsak a *Mikrovilág 14. számában* jelent meg a *Mikromágia* című program, mely 20 különböző, más programba is beépíthető rutint fűz egybe. Az *1/a. listán* két

részletet láthatunk belőle: a főprogramot megelőző részt és az óráutekeket bemutató 20-as számú rutint.

A 100-as soron kezdődő főprogram, amely egy 21. önálló rutinnak is tekinthető, menü segítségével teszi lehetővé a választást, majd ON GOTO utasítással a megfelelő rutinra ugat. A főprogram elemzésével itt nem foglalkozom, csupán annyit jegyzek meg, hogy az említett ON GOTO helyett célszerűbb lenne az ON GOSUB használata. A főprogramban kap értéket az IS\$ változó is, a „MÉG EGY-SZER I/N ?” szöveggel.

A megjegyzéssorok után a gondosan a program elejére helyezett szubrutinokat átugró GOTO következik. Erről a témáról korábban már volt szó, a közeljövőben visszatérek rá. A 90-es soron kezdődő szubrutint most nem használjuk, csak a teljesség kedvéért szerepel. A 80-as soron kezdődő egy üzenet kiírása után egy billentyűleütésre vár.

Az óráutekesorok után a 2000-es sortól kezdődik. Hogy a főprogramból a GOTO — az itt közölt listán nem látható módon — a megjegyzés sorra ugrik, illetlenségnek tartom, de erről majd egy más alkalommal írok részletesebben. A 2015-ös sor második utasítása felesleges, hiszen ha g\$ értéke üres sztring — azaz nincs leütött billentyű —, a 2018-as sorral e nélkül is a GET utasításra ugrik a program. Ugyanez a helyzet a 2083-as sorban is, azaz az eltéréssel, hogy ott a következő sor

1/a. lista

```

10 REM *****
11 REM * * * * *
12 REM * M I K R O M A G I A C-64 *
13 REM * * * * *
14 REM * HARNA M. ANDRAS SZEGED *
15 REM * * * * * 1989 *
16 REM *****
50 GOTO 100
80 PRINT "(DOWN)(2 RIGHT)(2 SPACES)VIS
SZA A MENURE: (RVSON) BARMELYIK GOM
B (RVSOFF)"
82 POKE 198,0:WAIT 198,1
84 RETURN
90 POKE 214,S0:POKE 211,0S:SYS 5B73Z
91 RETURN
...
2000 REM *** ORAUTES (GONG) ***
2005 PRINT "(CLR)(DOWN){10 SPACES}20.(2
SPACES)ORAUTES (GONG)"
2010 PRINT "{4 DOWN}(2 SPACES)GONG(2 SPA
CES)1 / 2(3 SPACES)KEREM A SZAMOT B
EUTNI !"
2015 GET G$:IF G$="" THEN 2015
2017 IF G$="1" THEN 2050
2018 IF G$<>"2" THEN 2015
2020 PRINT "{2 DOWN}{10 SPACES}(RVSON) G
ONG(2 SPACES)2. (RVSOFF)"
2030 FOR T=1 TO 600:NEXT
2033 S=54272
2036 FOR I=1 TO 24:POKE S+I,0:NEXT
2040 POKE S+1,15:POKE S+5,12:POKE S+15,6
:POKE S+24,14
2043 FOR N=1 TO 5:POKE S+4,21
2046 FOR T=1 TO 2500:NEXT :POKE S+4,20
2048 FOR T=1 TO 1000:NEXT :NEXT :GOTO 20
80
2050 PRINT "{2 DOWN}{10 SPACES}(RVSON) G
ONG(2 SPACES)1. (RVSOFF)"
2054 S=54272
2056 FOR I=1 TO 24:POKE S+I,0:NEXT
2058 POKE S+1,35:POKE S+5,12:POKE S+15,6
:POKE S+24,14
2060 FOR N=1 TO 5:POKE S+4,21
2065 FOR T=1 TO 2500:NEXT :POKE S+4,20
2070 FOR T=1 TO 1000:NEXT :NEXT
2080 PRINT "(DOWN)"IS$
2083 GET G$:IF G$="" THEN 2083
2085 PRINT :PRINT
2086 IF G$="1" THEN 2000
2090 IF G$<>"N" THEN 2070
2093 PRINT :PRINT
2095 GOSUB 80:GOTO 100

```

1/b. lista

```

...
2000 rem *** orautes (gong) ***
2005 print "(clr)(down){10 spaces}20.(2
spaces)orautes (gong)"
2010 print "{4 down}(2 spaces)gong(2 spa
ces)1 / 2(3 spaces)kerem a szamot b
eutni !"
2015 get g$
2020 if g$<>"1" and g$<>"2" then 2015
2025 print "{2 down}{10 spaces}(rvson) g.
ong(2 spaces)"g$. (rvsoff)"
2030 for t=1 to 600 : next
2035 s=54272
2040 for i=1 to 24 : poke s+i,0 : next
2045 poke s+1,15-20*(g$="1") : poke s+5,
12 : poke s+15,6 : poke s+24,14
2050 for n=1 to 5 : poke s+4,21
2055 for t=1 to 2500 : next : poke s+4,2
0
2060 for t=1 to 1000 : next : next
2065 print "{down}"is$
2070 get g$
2075 if g$="1" then 2000
2080 if g$<>"n" then 2070
2085 print : print
2090 gosub 80 : goto 100

```

PRINT utasításait is el kell hagyni. Ezek törlése azért célszerű, mert a jelenlegi alakban is nem kívánt hatásuk lehet.

Megfigyelhetjük, hogy a 2033—2048 és a 2054—2070 sorok egyetlen számtól és a 2048 sor végén álló GOTO utasítástól eltekintve pontosan megegyeznek. Ez bizonyos szószaporítás, a rosszabbik fajtából. Aki ilyesmit elkövet, az — mint alább látni fogjuk — egyéb csalfaintaságokra is képes. Ilyenkor általában szubrutint szokás alkalmazni; esetünkben egyszerűbb az 1/b. listán javasolt megoldás. A rutint — talán kissé öncélúan — átsorozámoztam, hogy a sorok sorszámai egyetlen lépés-közből kövessék egymást. A 2045-ös sorban

15—20(g\$="1")

kifejezés némi magyarázatot igényel. A zárójelben egy logikai kifejezés van, melynek értéke, ha igaz, akkor —1, különben 0. Ennek megfelelően a POKE-olando érték 35 lesz, ha g\$="1", és 15 lesz g\$="2" esetén. Ezt a módszert használtam — akkor magyarázat nélkül — a júliusi szám 2. listáján is.

* * *

Néhány évvel ezelőtt az amerikai RUN 1986. májusi számában fedeztem fel a 2/a. listán látható programot. Bár a BASIC betöltőben szemzet szűrő csacska-gok egy kissé zavartak, a kísérő cikkből ígért lehetőségek felkeltették az érdeklődésemet: ideális segítség a DATA sorok tömeges beírásához. A „balra-nyil”-billentyű lenyomására a „DATA” szó íródik a képernyőre, az adatokat elválasztó vesszőket pedig a „könnyen megcélózható” szököz billentyűvel lehet kiírni.

Begépeltem a programot, használtam is néhány hétig vagy hónapig, aztán találtam helyette kényelmesebbet, jobban kezmezhe állót. Lassan el is felejtettem az egészet.

Mielőtt folytatnám, vegyünk szemügyre az említett csacska-ságokat, melyeket annak idején változatlanul rögzítettem, javításuk eszembe se jutott. A 150-es sorban a leggyengébb fejszámoló is ki tudja számítani a konstansokkal végzett művelet eredményét. (A még gyengébbek kedvé-

ért elárulom, hogy ez pontosan 678.) A GOTO-s megoldás helyett jobb lenne a hatékonyabb FOR-NEXT ciklust alkalmazni, bár a lassulás az adatok kis száma miatt elenyésző. Nem lenne túl nehéz feladat a ciklus végértékének kiszámítása sem. Hangsúlyozom, hogy mindezek jelentéktelen szépséghibák, amelyek sem a program hatékonyságát, sem a begépelendő szöveg mennyiségét nem befolyásolják lényegesen. Az ellenőrző összeg hiánya egyáltalán nem hiba, mert az eredeti listán BASIC sorellenőrző kódok is vannak. Szintén nem hiba a 190-es sor végén elhagyott idézőjel sem, erről a fogásról az előző részben már írtam.

Már el is feledkeztem az egészről, amikor a PC Mikrovilág 1987. október 14-i számának mellékletében az a sok DATA sor! cím alatt a 2/b. listán látható programra bukkantam. A beharagros szöveg így kezdődött: „Harna M. András sok gépi kódú programot másolhatott ki különböző lapokból, mert elhatározta, hogy megkönnyíti a munkát.”

A 150-es sorban lévő értékadás valahonnan ismerősnek tűnt. A listát összehasonlítva a RUN-beli eredetivel, meggyőződésem az egyezéssel. A „szerző” egy kicsit rontott is a programon: a 140-es sorban álló üres ciklus feleslegesen húzza az időt, semmilyen pozitív hatása nincs. Itt — BASIC ellenőri hiányában — az ellenőrző összeg is elkelne.

A nyilvánvaló plágium láttán levelet írtam a Mikrovilág szerkesztőségének, melynek idézem egy részletét:

„A legutóbbi (1987/18) számban jelent meg egy DATA-beírást segítő program. Beküldője, Harna M. András, nagyon sok gépi kódú programot másolhatott ki különböző lapokból, míg arra vetemedett, hogy egyiket saját neve alatt közöltesse.

Még „szerencse”, hogy a Copyright jelzést nem tette a REM sorokba. Szeretném, ha a lap hasábjain mielőbb közölnék vele, hogy nem illik idegen tollakkal ékeskedni. Sokkal szebben mutatott volna az ő neve és címe helyett például a következő:

JIM ALLEN
BREA (CALIFORNIA), 1984”

A szerkesztőség a levélre nem reagált. A Mikro '88 kiállítás keretében megrendezett újságíró-olvasó találkozó — ahol olvasóként vettem részt — a CWI jelen lévő képviselőjének említettem az esetet, hozzáfűzve, hogy a Mikrovilágban rendszeresen közölt Commodore Basic ellenőrin mindkét változata plágium. (Ez utóbbira a Magazin ide áprilisi számában is utaltam.) Folytatás: semmi! Azóta is rendszeresen sajátjukként közlik a Basic ellenőrt, s a műholdas műsorban minden számban többször is beleütközhet az olvasó a szigorú szövegbe: „Felhívjuk a figyelmet, hogy lapunk bármely részének másolása, a másolatok terjesztése jogsértés.” Nem furcsa, hogy csak nekik vannak szerzői jogaik?

Végezetül két megjegyzés:

A korábbiakkal eltérően az itteni programlisták *formailag* nem pontosan egyeznek meg a forrásként felhasznált programlistákkal, az eltérés az idézőjelek belüli vezérlő karakterek ábrázolásában és a programsorok kiigazításában van.

Kivételes eset, hogy a 2/a. és 2/b. listán teljes programot idéztem, em a „csacska-ság” szempontjából lényegtelen DATA sorokkal együtt. Most a „koppintás” tényét kívántam bizonyítani, melynek felismerése éppen az említett csacska-ságoknak köszönhető.

BARNA LÁSZLÓ

2/b. lista

```
50 REM *****
55 REM
60 REM DATA BEIRAST SEGITO PROGRAM
65 REM
70 REM HARNA M. ANDRAS
73 REM SZEGED, 1987
75 REM
80 REM *****
```

2/a. lista

```
110 REM COMMA GENERATOR
120 REM VERSION 1.2 5/18/84
130 REM BY JIM ALLEN
150 A=679-1
160 A=A+1
170 READ D:IF D=0 THEN 190
180 POKE A,D:GOTO 160
190 PRINT CHR$(147)TAB(80)"(RVSON)SYS679
(RVSOFF) TO ENABLE
200 NEW
210 DATA 120, 169, 180, 141, 20, 3
220 DATA 169, 2, 141, 21, 3, 88
230 DATA 96, 165, 197, 201, 60, 240
240 DATA 17, 162, 17, 142, 185, 2
250 DATA 201, 57, 240, 29, 162, 29
260 DATA 142, 194, 2, 76, 49, 234
270 DATA 169, 14, 141, 185, 2, 169
280 DATA 157, 141, 119, 2, 169, 44
290 DATA 141, 120, 2, 169, 2, 133
300 DATA 198, 208, 232, 169, 5, 141
310 DATA 194, 2, 169, 157, 141, 119
320 DATA 2, 162, 5, 189, 250, 2
330 DATA 157, 119, 2, 202, 208, 247
340 DATA 169, 5, 133, 198, 208, 205
350 DATA 68, 65, 84, 65, 0
```

```
100 PRINT"(CLR)(3 DOWN)"TAB(16)"DATA - M ANKO"
```

```
110 PRINT"(3 DOWN) <= DATA(3 SPACES)(RVSON) SPACE (RVSOFF) = , "
140 FOR T=1 TO 3000:NEXT
150 A=679-1
160 A=A+1
170 READ D:IF D=0 THEN 190
180 POKE A,D:GOTO 160
190 PRINT"(2 DOWN) INDITAS:(RVSON) SYS679 (RVSOFF) "
```

```
200 NEW
210 DATA120,169,180,141,20,3
220 DATA169,2,141,21,3,88
230 DATA96,165,197,201,60,240
240 DATA17,162,17,142,185,2
250 DATA201,57,240,29,162,29
260 DATA142,194,2,76,49,234
270 DATA169,14,141,185,2,169
280 DATA157,141,119,2,169,44
290 DATA141,120,2,169,2,133
300 DATA198,208,232,169,5,141
310 DATA194,2,169,157,141,119
320 DATA2,162,5,189,250,2
330 DATA157,119,2,202,208,247
340 DATA169,5,133,198,208,205
350 DATA68,65,84,65,0
```


A LORIGRAPH rajzolóprogram hasznosítása

Sokszor hallottam már azt a véleményt, hogy az Enterprise számítógéphez készült rajzprogramok semmire sem használhatók, mert a rajzok csak a rajzprogramba tölthetők vissza. Ennek megcáfolására készült két rövid programom, amelyek a LORIGRAPH rajzprogrammal tervezett rajzok és karakterek betöltését végzik el BASIC programunkba. Ezekkel a rutinokkal zsinesebbé tehetjük programunkat.

Az 1. listán látható az előre elkészített rajzot betöltő program. Ezt például úgy hasznosíthatjuk, hogy a rajzot mintegy címképként töltjük be a tényleges program előtt, s a további töltési idő alatt a képernyőn láthatjuk.

Ahhoz, hogy a program működését megértsük, meg kell ismernünk a LORIGRAPH-fal kimentett rajz felépítését. Mivel a rajzprogram megengedi a színmód, a felbontás, a képernyőméret és a szín megváltoztatását, s újbóli betöltésénél ezek beállításáról automatikusan gondoskodik, joggal gondolhatjuk, hogy a képpontadatokon kívül ezeket is kimenteti a háttértárolóra. Ez valóban igaz. A kimentett rajz első 13 bajtja tartalmazza ezeket az adatokat, a következők sorrendben: 0. bajt — a videomódot (HIRE;LORES); 1. bajt — a színmódot (2,4,16,256 szín); 2. bajt — a rajzlap vízszintes méretét; 3. bajt — a rajzlap függőleges méretét; 4—11. bajt — a nyolc palettaszín értékét; 12. bajt — a fixbias értéket.

Ezek az adatok akkor is kiíródnak, ha csak kétszínű rajzot készítettünk, s a többi színre nem is lenne szükség! Ez valószínűleg megkönnyíti a rugalmas alkalmazást.

E rövid ismertető után lássuk a program működését:

- 30 Lefoglaljuk a gépi kódú rutinok számára a tárbán a helyet.
- 40 Tartalmazza azt a rutint, ami a rajz adatait fogja beolvasni. Assembler-megfelelője a 2. listán látható.
- 50—70 A rajzot ténylegesen betöltő rész. Assembler-megfelelője a 3. listán látható.
- 80 Az adatoknak definiál egy tömböt.
- 90—140 A fájl nevét adjuk át a betöltő gépi kódú részének. Az első bajt a név hosszát adja meg, a többi a név ASCII kódja. Azért választottam a LORIG nevet, mert a LORIGRAPH ezen a néven menti ki a rajzokat. Ez természetesen megváltoztatható, de gondoskodni kell ar-

ról is, hogy a fájl nevével egyezzen. A fájl neve maximum 7 karakter lehet: ebben az esetben, mért a 8-as tárcsím-et a rendszer használja, s ide nem szabad POKE-okkal írunk!

- 150 Aktivizálja a típust meghatározó rutint. Ez a rutin a 16000-es tárcsím-től kezdve helyez el a beolvasott adatokat.
- 160—240 Az előbbieken beolvasott adatoknak megfelelően állítja be a videofeltételeket.
- 250 Megnyitjuk a videocsatornát. Azért 100 fölötti számmal, hogy a program végén levő RUN parancs ne zárja le.
- 260—270 A színeket állítja be az eredeti adatok alapján.
- 280 Megjelenítjük a videolapot.
- 290—340 Kiszámítja a videolapunk által elfoglalt RAM-terület nagyságát, s elhelyezi a gépi kódú rutinunk számára a hozzáférhető helyen. (Ezt BASIC-ben egyszerűbb volt megírni.)
- 350 Aktivizálja a betöltő rutint, s betölti a rajzot.
- 360 Betölti és futtatja a megadott BASIC-programot.

1. lista

```

10 PROGRAM "LORITOLT.BAS"
20 DEF KEYSOFT=1989.02.25-
30 ALLOCATE 75
40 CODE TPOB=HEX$( "3E,6A,11,00,00,0F,
01,3E,6A,01,0D,00,11,80,3E,07,06,C9" )
50 CODE LOADER=HEX$( "F3,0B,B1,F5,0B,
3E,F5,0B,B5,F5,FB,3E,7E,06,03,07,0B,
F3,3E,07,03,B3,3D,03,05,1" )
60 CODE =HEX$( "3D,03,B1,FB,C5,D1,ED,
4B,00,06,3E,6A,07,06,3E,6A,07,03" )
70 CODE =HEX$( "F5,F1,03,B3,11,03,02,
F1,D3,B1,FB,C9" )
80 MHEXIO ADATOK(12)
90 POKE 0,5
100 POKE 1,76
110 POKE 2,79
120 POKE 3,82
130 POKE 4,73
140 POKE 5,51
150 CALL USR(TIPUS,0)
160 LET TAR=16000
170 FOR I=0 TO 12
180 LET ADATOK(I)=PEEK(TAR)
190 LET TAR=TAR+1
200 NEXT I
210 SET VIDEO MODE=ADATOK(0)
220 SET VIDEO COLOR=ADATOK(1)
230 SET VIDEO X=ADATOK(2)
240 SET VIDEO Y=ADATOK(3)
250 OPEN #12:"VIDEO"
260 SET #12:PALETTE ADATOK(4),ADATOK(5),
ADATOK(6),ADATOK(7),ADATOK(8),ADATOK(9),
ADATOK(10),ADATOK(11)
270 SET #120:BIAS=ADATOK(12)
280 DISKWAIT #120:FROM 1 AT 1 TO ADATOK(3)
290 LET RAM=ADATOK(2)+ADATOK(3)*16
300 IF ADATOK(0)=4 THEN LET RAM=RAM/2
310 LET HIGH=INT(RAM/256)
320 LET LOW=RAM-256*INT(RAM/256)
330 POKE 0,LOW
340 POKE 1,HIGH
350 CALL USR(LOADER,0)
360 RUN "PROGRAMNEVE"
    
```

Futtatandó programunkat a következőképpen célszerű kezdeni.

```

10 CLOSE #120
20 TEXT
    
```

Ennek köszönhetően felszabadul a rajz által lefoglalt videomemória.

A programmal betölthető rajz mérete a teljes képernyő ($x=42$; $y=27$) méretéig terjed. Ennél nagyobb y -méretet nem fogad el, a 280-as sorban hibét jelezne, mert nagyobb kép nem jeleníthető meg egyszerre.

A szalagon a fájlok sorrendjének a következőnek kell lennie: a képbetöltő rutin, a kép adatai, a futtatandó program. Lemezgyűjtes rendszernél a sorrend nem érdekes.

Beírásnál figyeljünk a gépi kódú rész pontos gépelésére. Angol gépnél a "#" karakter helyett " " jelet kell írni.

A következők számban a LORIGRAPH-fal készített karakterek felhasználását ismertetem.

Vicsotka Gyula

2. lista

```

LD A,106      :A csatorna száma
LD DR,0      :Mutató a fájl névre
EKOS 1        :Csatorna nyitása funkció
LD A,106      :A csatorna száma
LD BC,13      :A beolvasandó bajtok száma
LD DE,16000   :A tárolási cím
EKOS 6        :Blokkl olvasási funkció
RST          :Visszatérés a BASIC-hez
    
```

3. lista

```

DI          :Letiltja a megszakítást
IN A,(0B1h) :I-80-as 1-es lap értéket
PUSH AF     :menti el a varazsbetűt
IN A,(0B2h) :I-80-as 2-es lap
PUSH AF     :menti el a varazsbetűt
IN A,(0B3h) :I-80-as 3-as lap
PUSH AF     :menti el a varazsbetűt
EI          :Újra engedélyezi a megszakítást
LD A,120     :A BASIC-ben megnyitott VIDEO cs.
LD B,3       :Specialis funkció hívása, ami
EKOS 11      :visszaküldi a VIDEO cs. RAM-t
DI          :Laposan elött mindig célszerű
LD A,0FFh   :A VIDEO RAM-ot beolvasás
OPT (0B3h),A :a megfelelő 2-3-as az aszagnemekre
JRC A       :
OPT (0B2h),A :
JRC A       :
OPT (0B1h),A :
EI          :
PUSH BC     :BC és DE felcserélése
POP DE      :
LD BC,(0)   :BASIC-ből POKE-It érték olvasása
LD A,106    :Blokkl olvasási funkció
EKOS 6      :
LD A,106    :A csatorna lezárása
EKOS 3      :
DI          :
POP AF      :
OPT (0B3h),A :Az eredeti I-80-as aszagnemek
POP AF      :visszaállítás
OPT (0B2h),A :
POP AF      :
OPT (0B1h),A :
EI          :
RST         :Visszatérés a BASIC-hez
    
```

Enterprise — vállalkozás, avagy miért plusz a PLUS?

A CentrumNagyker — amely sokáig kizárólagos hazai forgalmazója volt az Enterprise számítógépeknek és tartozékoknak — a több mint kétéves szakmai ismeretanyag és információ tömeg birtokában saját fejlesztésbe kezdett. A kifejlesztett termékeket maga menedzseli, forgalmazza, teszti — stílszerűen az Enterprise nevéhez: vállalkozik is! Nemrég az EP márkaboltokban megjelent az Enterprise PLUS SOFTCART fantázianévű firmware-termék (IC-be égetett program). Alapját az a felismerés adta, hogy az eltelt két év alatt kifejlődött egy magasabb szintű igény, amely most már nem elégszik meg a felhasználói programok és utilityk kazettás változatainak szűkös lehetőségével.

Egyes fejlesztési munkák során a program betöltése kazettáról nehézséget okozhat a felhasználónak. A körülményes állománykezelés és a sok veszéllyel járó fordítás még a legtürelmelebb fejlesztő kedvét is hamar elveszi. Az Enterprise bal oldali csatlakozási felülete, a ROM BAY így szinte kínálta a megoldást a SOFTCART elnevezésű újdonság bevezetéséhez. Ugyanakkor az is tény, hogy jelenleg csak egy szűk réteg engedheti meg magának az EX-DOS lemezvezérlő kártya és vele együtt egy mono vagy dual floppy használatát. Nem beszélve arról, hogy a Centrum Áruházak számítástechnikai választékából még mindig hiányzik a fordított és utilityk lemezes verziója.

ROM BAY

Mindenki előtt ismert, hogy az Enterprise egyelőre 4 × 16 kbájtos ROM-ot képes kezelni a bal oldali cartridge csatlakozója felől. Ennek a ténynek az ismeretében — és annak az információknak tudatában, hogy a felhasználók kezdetől fogva kedvezően fogadták a BASIC interpreter modulban történő elhelyezését — született a SOFTCART. A forgalmazó információja szerint 2000 darab PLUS cartridge kerül folyamatosan a boltokba. A 2950 forintos irányár meglepően olcsó a korábbi drága kiegészítők és tartozékok áraihoz képest. Az ár alapján úgy tűnik, sikerült a termék gyártása során igen kedvező arányt kialakítani az import és a hazai alkatrészek között.

Enterprise PLUS cartridge

Az esztétikus, vákuumfóliás kiszerelésben forgalomba kerülő termék az alábbiakat tartalmazza. Egy műanyag cartridge-dobozt, egy háromfogalatos NYÁK-lapot, egy 27128 jelű, japán EPROM-ot, egy használatba vételi engedélyt és végül egy öntapadós színes cartridge-címkét — ez utóbbi kettő a használati utasításban van benne.

Az EP PLUS jelölésű gyári EPROM a középső foglalásban van elhelyezve. A bevezető NYÁK-sínhez közelebb eső másik szabad foglalatra is csak 16 kbájtos EPROM helyezhető el, a harmadik foglalatra 1 db 32 kbájtos EPROM fogadására alkalmas.

Üzembe helyezés

Az EP PLUS cartridge üzembe helyezésére három lehetőség kínálkozik. A vevőnek azonban minden esetben célszerű magával vinnie az eredeti BASIC cartridge-et az áruháza, így mindjárt a helyszínen kipróbálhatja a terméket. A legkevésbé probléma azokkal az angol cartridge-ekkel van, amelyekhez csak egy foglalat tartozik. Ilyen a forgalomba hozott gépek 86 százaléka. A gépek 3 százaléka olyan speciális, kétfogalatos NYÁK-kal került az üzletkebe, amely tartalmazza az angol BASIC interpreter PROM-ot és egy 128 kbájtos EPROM-ot, a német BASIC interpretert. A fennmaradó 11 százalék esetén azonban a 27256-os EPROM szolgál arra, hogy annak alsó részében a német, a felső részében az angol BASIC interpreter helyezkedjen el.

Az Enterprise PLUS-nak csak az angol BASIC interpreter van szüksége. Az EPROM ki- és beszerelését végezheti az eladó (ki vannak képezve) vagy a vevő, amennyiben szakember. De ha sem az eladó, sem a vevő nem meri behelyezni az EPROM-ot a foglalatba, akkor az EP márkaszervíz, illetve az IC-k cseréjét a gyártó Titán Kiszövetkezet (Bp. XIV., Nagy Lajos király útja 110–112.) percek alatt elvégezheti.

Azok, akiknek beégetett EPROM-juk van, vagy leadják az EPROM-ot és kapnak egy angol BASIC PROM-ot, vagy a CA. FLÓRIÁN Alkatrész Shopban vásárolhatnak külön egy angol BASIC PROM-ot, és akkor megmarad a 27256-os EPROM-juk is. Újszerű a firmware-termékben, hogy valamennyi EPROM-nak önálló gyári sorszáma van, amelyet a forgalmazó a vevő nevével együtt számítógépes nyilvántartásba vesz. Így kívánja biztosítani, hogy a folyamatos fejlesztések eredményei eljussanak a régi vevőkhöz. Ez utóbbi tény a két fél közötti használatba vételi engedély szabályozza.

Mitől plusz a PLUS?

1. Az EP PLUS EPROM három olyan szoftvert is tartalmaz, amelyek a gép már meglévő jó tulajdonságait még tovább fokozzák: a WP (Word Processor Plus) 2.1 jelű verzióját, az Enter Video 2.3 jelű verzióját és a BASIC Extension I—IV. 2.0 jelű verzióját.

Az új szövegszerkesztő, a WP 2.1 verziója az időközben felfedezett hibákat korrigálta. Megoldást talált a 40/80 karakteres képernyőkezelés problémáikára és az ékezetes magyar ábécé használatára is. A szövegszerkesztő bővített verziója révén a szerkesztett szövegek zavarlatlanul kiirathatók EPSON RX-80-as, illetve Datacoop BABY printeren. A sokak által ismert Enter Video révén direkt módon hívhatók meg a VSAVE, VLOAD, VDUMP javított kiterjesztések. A BASIC Extension 2.0 a Pascal szintű BASIC 200 utasítását újabb 65 utasítással és függvénnyel egészítette ki.

Külön figyelmet érdemel az EP PLUS JOY_MOD: változása, amely alkalmasabb teszi a számítógépet egy a közeljövő-

ben megjelenő 10 DIN-es szabványú numerikus billentyűzet kezelésére. A DATUM FLAG: egy órónaptár paraméterezésére szolgál, a DEFAULT A\$ pedig beállítja a mentéshez/be-töltéshez használt alapértelmezésű eszköz nevét.

2. A forgalmazó ígérete szerint már az ősszel megjelen-nek az eddig csak kazettán forgalmazott felhasználói progra-mok firmware-változatai, illetve azok továbbfejlesztett mo-duljai. Így egy cartridge-en belül további programfejlesztési lehetőségek nyílnak a felhasználók számára. Mivel egyelőre a forgalomba kerülő firmware-termékek egyike sem lesz na-gyobb, mint 32 kb-át, a harmadik üres foglalatba az alábbi programok ültethetők majd be:

Zzip BASIC Compiler	3.0
IS-LISP Compiler	1.0
IS-FORTH Compiler	2.0
HiSOFT PASCAL Compiler	1.0
SEMI-SOFT ASMON	1.3
„HYDE” DEBUGGER	1.0
CBM Interface	4.1
UWP (Universal Word Processor)	3.0

3. „Kétnyelvűvé” teszi a számítógépet.

4. A szabaddá váló üres cartridge-dobozzal és a PLUS cartridge-dzal egy időben forgalomba hozott 2 x 32 kb-átos EPROM-bővítő (1198,— Ft) NYÁK-kal szinte korlátlan lehetőséget biztosít a felhasználóknak, akit most már legfeljebb csak a pénztárcája korlátoz abban, hogy hány felhasználói progra-mot működtet.

5. A gyártók a termék külső megjelenésében is egy plusz szolgáltatással jelentkeztek: az öntapadós színes cartridge-cimkével, valamint az Index.Regiszterrel, amelyre fel lehet írni az adott EPROM-ok, illetve PROM tartalmát.

A fejlesztési sorozat első gyümölcse

Már gőzerővel fejlesztik az EP PLUS filozófiáját alapul vevő, GAMECART elnevezésű termékcsalád tagjait. Egy a közeljövőben megalakuló kft. segítségével közel 20 játékprogram jelenik meg cartridge-ban, s így megoldhatónak látszik a játékprogramok bérleti rendszerének kialakítása. Hiszen az egyre növekvő kazettaárak miatt jelentősen visszaesett a for-galom a Centrum Áruházak hálózatán belül. Az említett játékok bérleti lehetőségével minden bizonnyal nemcsak a ma már közel 200 program választéka fog növekedni, hanem az árbevétel is. Az elképzelések szerint egy bizonyos bérleti idő elteltevel — illetve az EUROSOF Club tagjainak kedvezményes áron — felkínálják megvételre a GAMECART márkájú játékmodulokat.

A fejlesztések másik területe a felhasználóorientált té-makörök megvalósítása egy cartridge-ban. Bizonyára örömmel szereznek tudomást a zenerajongók a MIDI interfész fej-lesztéséről. Az aktív memóriakártya elvén működő MEDI-CART, JUSTISCART, PETROLCART, XCART elnevezésű célorientált alkalmazási módok a patientúrával is rendelkező orvoso-knak, ügyvédeknek, szállodáknak nyújthatnak speciális szolgáltatásokat. Ezek azonban igen drága berendezésekkel és egyéb járulékos eszközökkel belátható időn belül aligha kerülnének nálunk alkalmazásra.

Minősítés

Kedvezőnek mondható az ár/teljesítmény/használatósá-g összefüggések vonatkozásában az EP PLUS cartridge. Emeli a szolgáltatások értékét a használatba vételi engedély-

ben vállalt kötelezettségek újszerűsége. Hiányoljuk azonban, hogy különféle billentyűzetek generálásakor az eltérő betűti-pusokot nem lehet öntapadós matricával felülragasztani. Kis-sé szokatlannak tűnik az eredeti EP BASIC cartridge-ból a BASIC interpreter PROM kivétele, illetve az a tény, hogy a cartridge nélkül kockázatos elindulni vásárolni. Jelentős hiba-forrás lehet az egy vonalról 8 vonalra dekódoló demultiple-xor, a szovjet gyártmányú K5551D. Úgy véljük, jobb lett vol-na például a Texas SN74LS138N vagy az SN74ALS138N. Szentén zavaró a góliát méretű magyar gyártmányú 100nF-os szűrőkondenzátor. A NYÁK-lap felületi kiképzése és az eredetivel szinte azonos megjelenésű műanyag doboz minőségi munka.

Mindent egybevetve, ha a forgalmazó és a fejlesztő be-tartja ígéretét, hogy még az ősszel és a jövő év tavaszán a VSZM Enterprise Klubban egy a felhasználókkal megtartandó szakmai bemutató alkalmával felvetett problémákat, programlistákat és a hiányok pótlását egy újabb verzióban az eredeti EPROM-ba beégetve kiadja, minden bizonnyal kárpótol-hatja az EP-felhasználók kissé megcsappant, reményét vesz-tett és hitehagyott táborát.

A forgalmazótól kapott legfrissebb információ szerint az eddig eladott PLUS cartridge-ek száma már a 300-at is meg-haladja.

— PT —

ommodore
VILÁG

Kéthavonta megjelenő számítástechnikai kiadvány

- C-64 — 128
- C-16/C-116/PLUS4
- AMIGA

tulajdonosoknak.

Játékkismertető, játékleírások, poke-ok, cheat-ek, térképek, programozástechnika, hardware ötletek, rejtvénypályázat.

Az 1. rész tartalmából:

— THE LAST NINJA 1.	C-64/128
— TOTAL ECLIPSE	C-64/128
— SPIKY HAROLD	PLUS4
— C nyelv	
— Final Cartridge	C-64/128
— Sound Tracker	AMIGA
— Lemezes turbostart	C-64/128

Szeptember elején az újságárusoknál!

BASIC sorbeírás

A futás közbeni sorbeírásról, programmódosításról 1989/3. számunkban közöltünk megoldást.

Török János beküldött egy sorbeíró programot. Igaz, ez kevesebbet tud, de a megoldás rövidebb. Ötlete közvetlenül kapcsolódik az előző, *Programból alkalmazott parancsmód* című cikkünkhöz.

Az alábbi programot beillentyűzve, közvetlen parancsokat adhatunk a gépnek. Az esetleges szintaktikai hibáktól nem „száll el”, azokat hibajelzésként megüzeni. A program könnyen beilleszthető saját készítésű munkáinkba.

```

1 ! TOROK JANOS
100 PROGRAM **SORBEIRAS**
110 FOR Z=1 TO 16
120 SET FKEY Z CHR$(222)&CHR$(177)&CHR$(13)
130 NEXT
140 TEXT
150 INPUT PROMPT "A BEIRANDÓ SOR: " :
A#
160 PRINT "NYOMJ MEG EGY FUNKCIOBILLEN
TYUT:"
170 IF INKEY#<>CHR$(222) THEN 170
180 PRINT A#
190 STOP
    
```

ENTERPRISE TOTÓ

Az 1989/9. számunkban megjelent II. forduló megfejtése a következő:

2 1 X 1 2 1 X 1 X 2 X 2 X 1

Minden kedden 17-től 20 óráig
HCC ENTERPRISE klub
a VSZM
Közösségi Házban
(Bp. XI., fehérvári út 120.)
Klubvezető: Romvári Gábor
Telefon: 810-950/473

Mi a manó?

Egyre több a panasz, hogy a tápegység csatlakozó végének ki-be húzogatása miatt (néhány program RESET gombbal nem törölhető ki, például a Heathrow ATC.) a tartólamella meglágyul, és ilyenkor már gyakorivá válik az érintkezési hiba. A csere, illetve javítás is csak egy ideig oldja meg a problémát. Javasoljuk, használják a tápegység feszültségének ki/be kapcsolóját, egy japán alkatrészekből összeállított, piros LED kijelzővel ellátott olyan mikrokapcsolót, amely nemcsak az Enterprise gépekhez, hanem a Sinclair gépek számos típusához is jó. Ára 768 forint.

Hamarosan befejeződnek a tárgyalások az EP Márka-szerviz és a Centrum Nagyker között, aminek eredményeképpen várhatóan a Centrum Flórián Áruházban (csak itt!) számítógéppalkatrész-részleg nyílik a műszaki osztály keretén belül. Eldöntésre vár, hogy az EP-alkatrészek közül melyeket forgalmazzzák, és még azt sem tisztázták, hogy az EP-n kívül lesz-e alkatrész más – például TVC – számítógépekhez is.

Az egyre erősödő dollárfolyam miatt egyre kevesebb az esély arra, hogy a már katalógusunkban is meghirdetett DYRAS Boostert, az „aktív mini hangdobozt” és a CUMANA mono, illetve dual shasse-t tápegységgel importálhassuk – hangzott az egyik legfrissebb információ a Centrum Nagykerből.

Elfogyott és már csak az áruházakban kapható az eredeti Enterprise eredeti gyártmányú EX-DOS lemezvezérlő kártyája.

A forgalmazótól kapott információ szerint az RF hangmodulátorból a készletnek több mint a felét eladták már. Ez a kis berendezés, amelyet a márkaszervizek szerelnek bele a számítógépbe, arra szolgál, hogy a tévékészüléken hallgathassuk az Enterprise számítógép hangját. A berendezés ára szereléssel együtt 998 forint.

Gaetsch Günterné rajza

Melyik az igazi?

Napjainkban sok PC-gyártó hirdeti termékét a saját rendszerében alkalmazott merevlemez-illesztő és kódolási módszer megjelölésével, mivel az egész rendszer teljesítőképességének alapvető meghatározója a merevlemez háttértár. (Érdekes a szóhasználat: az USA-ban a hardisk [merevlemez] Európában a winchester a szokásos elnevezése. Mi inkább az előbbi részesítjük előnyben, mert magyarul rövideket használunk, mint az RLL (Run Length Limited), ESDI (Enhanced Small Device Interface) és az SCSI (Small Computer System Interface).

Hogyan működnek ezek az illesztők, és milyen módon határozzák meg a merevlemezegység teljesítményét? A következőkben ezeket próbáljuk összefoglalni, és az esetleges vásárlásoknál a döntéshez segítséget adni.

Maga a merevlemez-meghajtó, amit mi hard-disknek nevezünk, tartalmazza a mechanikát, a vezérlő elektronikát. A számítógép központi egysége és a meghajtó közötti adatátvitelt, illetve ennek vezérlését végzi az illesztő- (interfész-) kártya.

ST506: Az első szabvány

A merevlemez alkalmazása a mikro-számítógépekben nem túl régi múltra tekint vissza. Bár néhány régebbi gépben is használták (S-100 buszt alkalmazó rendszerekben és az Apple II-ben), robbanásszerű elterjedése a 80-as évek elején megjelent 5 1/4 inches, a Shugart Technology (ma Seagate Technology) által gyártott merevlemez egységekkel kezdődött. Ez az 5 Mbájtos — viszonylag kis kapacitású — ST506 típusjelű meghajtó volt.

Az ST506 illesztőegységét két másik illesztő felhasználásával alakították ki: az 5 1/4 inches floppy meghajtóknál használt SA450 illesztőből és az SA1000 típus 8 inches merevlemez-illesztőből. Az SA450-hez hasonlóan az ST506 is 34 eres kábelt használt a vezérlőjelek továbbítására, ami az egységek soros felüzhözöttségét (daisy-chain) is biztosította; az SA1000-esből pedig átvették a 20 eres, az illesztő és a meghajtó közötti adatáramlást lehetővé tevő „radiális” kábelt.

Az ST506-os illesztőt 5 Mbit/s adatátviteli sebességre tervezték. Ez nem volt olyan gyors, mint az SMD illesztő (nagy-számítógépeknél alkalmazott rendszer), de elég gyors volt az akkori mikroszámítógépek sebességéhez.

Az eredeti ST506-os illesztővel kapcsolatos probléma — hasonlóan a floppy-meghajtókhoz —, hogy az író-olvasó fej a sávokon egyenként lépked, pontos időzítések szerint. Mivel a léptetési sebesség korlátozott, ezért nem vezérelhető gyorsabban, mint amilyen gyorsan a fej lépkedni tud.

Ennek a problémának a megoldására fejlesztették ki az ST412 meghajtót, ami a „pufferelt keresés”-t alkalmazza. Aheyyt, hogy a vezérlő egyenként, időzítve, azaz a fejmozgás korlátja miatt lelassítva fogadná a léptető jeleket, inkább egy tárolóba olvassa be az impulzusokat. Ezután dönti el, hogy milyen gyorsan és milyen módon végzi el a kívánt sávra állást.

Az RLL kódolás

Bár az ST506-os szabvány sok alkalmazásnál megfelelt a bizonyult, a merevlemez meghajtó költsége magas volt. Ezért a gyártók keresték azokat a módszereket, hogyan lehet minél több adatot tárolni az ST506 meghajtón. Sok cég az IBM által szabadalmaztatott, ún. RLL tömörítési technikát alkalmazta, amelynek révén 50 százalékkal nőtt a tárolási kapacitás és a sebesség. Az RLL alkalmazása speciális vezérlőegységet igényel. (Az RLL technikát külön ismertettjük.)

Az első időkben az RLL kódolás alkalmazása az ST506-os meghajtókon elég kockázatos volt. Az elterjedt, szokásos MFM meghajtókhoz képest az RLL technika nagyobb precizitást igényel a működtető áramkörök, a lemez mágneses anyaga és a mechanika tekintetében. Ez eleinte problémákat okozott, de jelenleg minden gyártó kínál már ilyen típusú meghajtókat. A tipikus ST506/RLL meghajtó 7,5 Mbit/s-os adatátviteli sebességet tesz lehetővé, és mivel több adatot tárol egy sávban, ezért valószínűleg az író-olvasó fej mozgása is kevesebb.

Továbbfejlesztett RLL-meghajtók

Az RLL módszer alkalmazása csupán a lemezegység kapacitásának növekedését eredményezte, az adatvezeteken terjedő impulzussorozatokat 5 MHz-es frekvenciáját nem változtatták meg. Néhány gyártó azonban ezt is megpróbálta 6,7 MHz-re megemlíteni. Ezek a megoldások — az ARLL (Advanced RLL) és ERL (Enhanced RLL) — mintegy száz százalékkal növelték a helyet és az adatátviteli sebességet az eredeti ST506-oshoz viszonyítva.

Az ARLL és ERL rendszerek gyártása még problematikusabb, mint az RLL technikáké, mivel az e technika nyújtotta lehetőségek szélső határain mozognak. Ilyen sebességeknél a meghajtók nagyon érzékenyek a környezeti hőmérséklet változásaira, a gyártási tűrésekre és a kábelek hosszára.

Ezek miatt az okok miatt kétszer is célszerű megfontolni ilyen meghajtók vásárlását, és ha az általuk nyújtott nagyobb sebesség és kapacitás biztosította előnyökre szükségünk van, akkor célszerűbb az ESDI vagy a SCSI típusú meghajtók vásárlása.

ESDI (Enhanced Small Disk Interface)

1983-ban a meghajtó- és vezérlőgyártók elhatározták, hogy egy szabványos, megbízható, az ST506-os meghajtóillesztőnél sokkal fejlettebb és teljesítőképesebb interfészt alakítsanak ki. Először a MAXTOR merevlemezgyártó cég kezdeményezte az ESDI szabvány kifejlesztését.

Az ESDI kábelkialakítása az ST506-éval megegyező, mégis számos előnyt biztosít, és a kompakt lemez meghajtóknál is ezt az illesztést alkalmazzák.

Miben más akkor az ESDI? A legfontosabb változtatás az, hogy az adatszeparátort (ez az egység választja le az író-olvasó fejről érkező jelekből az adat- és időzítőjeleket) a vezérlőkátyáról magára a meghajtóra tették át. Ez két előnnyel jár: egyrészt eddig a hosszú kábelben átvitt jelek sokat torzult, s ezért nehezebb volt kezelni, másrészt az adatszeparátort — mivel

most már a meghajtóra került — optimalizálni lehetett az adott mechanikára és a lemez mágneses anyagára. Mivel az ESDI kábelén analog jelátvitel nem történik, ezért könnyen elérhető a 10 Mbit/s-os adatátviteli sebesség, és az elméleti határ 24 Mbit/s.

Az ESDI interfésznél a vezérlőjelek is jól átgondoltak. Bár az író-olvasó fej léptetése az ST506-osnál alkalmazott módszer szerint is történhet, az ESDI vezérlőknek a kívánt sávszámot egy bináris számként is megadhatjuk, és a vezérlő automatikusan végrehajtja a sávra állást. Más ESDI parancsok lekérdezhetik a konfiguráció jellemzőit — például hogy a meghajtó kompakt lemezt használ, volt-e lemezcsere —, és diagnosztikai teszt végrehajtására is utasíthatnak.

SMD

A Control Data Corporation (CDC) által kifejlesztett illesztőt nagy kapacitású és cserélhető merevlemez egységek (= Bernoulli-boxok) illesztésére fejlesztették ki. Az IPI szabvány bevezetéséig az SMD volt a szabvány a nagy kapacitású, 5 1/4 inchnél nagyobb méretű lemezeknél.

Az ESDI-hez hasonlóan, az adatszeparátor a meghajtóegység vezérlőkártyáján van, és így 14,4 Mbit/s átviteli sebességet biztosít. Az SMD—E jelű fejlettebb verzióval ezt 20 Mbit/s-ra növelték. Mivel más szabványok jobban elterjedtek, ezért SMD meghajtókat ritkán alkalmaznak mikroszámítógépes rendszerekben.

SCSI

Ezt az interfészt az 1970-es években dolgozták ki, a számítógép és egy intelligens lemez meghajtó vezérlője közötti kapcsolat megvalósítására. A Shugart Associates cég először a SASI (Shugart Associates System Interface) néven vezette be. Lehetővé teszi, hogy a számítógép bájttól szélességű adatbuszon és néhány egyszerű vezérlőjellel kommunikáljon a meghajtóval.

A számítógépgyártók számára ez a rendszer számos előnyt jelent. A sokfajta vezérlőtípus (az ST506, SMD stb.) eggyel helyettesíti, és lehetővé teszi, hogy a számítógépes rendszer összeállítója csupán egy intelligens vezérlőt és a kapcsolódó meghajtókat használjon. Az összeállítónak nagyon keveset kell tudnia a kapcsolódó meghajtók elektromos és fizikai jellemzőiről.

Ez az eszközfüggetlenség más típusú perifériagyártók számára is vonzó. SCSI illesztést használnak mágnesszalagos egységeknél, floppy meghajtóknál, Bernoulli-boxoknál, RAM-disk egységeknél.

Az évek során az SCSI nagymértékben továbbfejlesztődött. Az eredeti SASI illesztő 1,5 Mbajt/s-os adatátviteli sebességgel

Az eredeti adatbit csoport		2,7 RLL kódolás (0-szünet 1-pulzus)	
0 0	0 0 0 0	1 0 0 0	
0 1	0 1 0 0	0 1 0 0	
1 0 0	0 0 1 0 0 0	0 0 1 0 0 0	
1 0 1	1 0 0 1 0 0 0	1 0 0 1 0 0 0	
1 1 0 0	0 0 0 1 0 0 0 0	0 0 0 1 0 0 0 0	
1 1 0 1	0 0 1 0 0 1 0 0 0	0 0 1 0 0 1 0 0 0	
1 1 1	0 0 0 1 0 0 0	0 0 0 1 0 0 0	

A 2,7 RLL kódolási táblázat

működött, a továbbfejlesztett SCSI ezt már 4 Mbajt/s-ra növelte. Az új, SCSI-2 specifikációja, amelyet már sok készülégyártó elfogadott, és hamarosan ANSI szabvánnyá válik, már 10 Mbajt/s-os sebességet tesz lehetővé és opcionálisan 16 és 32 bites adatvonal-szélességgel is képes működni.

Az SCSI-2 összes lehetőségét kihasználva, az elméletileg elérhető maximális adatátviteli sebesség 40 Mbajt/s — jóval több, mint amit ma a legtöbb mikroszámítógép ki tudna használni. A fejlődés azonban ezt a határt is valószínűleg hamarosan eléri.

Az SCSI illesztés műszaki leírása számos köteteket tesz ki. A legfontosabb tulajdonsága az, hogy sokkal több meghajtótípus illesztésére alkalmas, mint az előbbieknél leírtak.

Jelenleg a különféle készülékek gyártói kismérvű inkompatibilitással gyártják az SCSI illesztőket, de kidolgozás alatt áll egy szabványos, CAM-nek (Common Access Method = közös elérési módszer) nevezett eljárás e probléma megszüntetésére.

Összegezve: az SCSI előtt nagy jövő áll. Bizonyára ez az oka, hogy az olyan cégek, mint az Apple, a Sun, a NeXT és mások, kizárólag ezt az illesztést alkalmazzák merevlemez egységeiknél.

IPI= Intelligens periféria-interfész

Nagy rendszerek (IBM, CDC, Unisys) részére kifejlesztett illesztés. Jellemzői a nagy kábelhossz (125 méterig!), a nagy számú lemez meghajtó kezelése és a na-

gyon nagy adatátviteli sebesség (80 Mbit/s felett).

Az IPI többszörözött vezérlőket használ, amelyek nagymértékben intelligensek, és elrejtik a meghajtók fizikai jellemzőit. Nem valószínű, hogy a közeljövőben a mikroszámítógépekben használni fogják, de ki tudja?

A megfelelő illesztő

Az ST506-os illesztő alkalmazása jó választásnak tűnik, mivel a legtöbb merevlemez meghajtóegység ezt használja. Ha valaki nagyobb tárolási kapacitást akar, célszerű az RLL vezérlők és meghajtók közül választani. Mind a vezérlőnek, mind a meghajtónak RLL típusúnak kell lennie! A vezérlők kiválasztásánál azt is figyelembe kell venni, hogy más típusú kártya kell az XT és más az AT gépekbe, a lemez periféria portjainak eltérő címzése miatt.

Ha valaki új gépet vásárol vagy a meglévőt bővíteni akarja, és még nincs merevlemez egysége, az ESDI vagy az SCSI vezérlők választásánál javasoljuk a maximális teljesítmény eléréséhez. Ha valakinek SCSI illesztője van, adott a lehetőség mágnesszalagos, kompakt disk vagy más típusú meghajtóegység illesztésére.

Végül hangsúlyozni kell, hogy egy rendszer tényleges teljesítményét nem csupán a lemez illesztők határozzák meg, hanem a szoftver, maga a központi egység és a gyorsítór (cache memory) meglete is befolyásolja.

Az egyes rendszerek legfontosabb jellemzőit a könnyebbé áttekinthetőség érdekében táblázatban foglaljuk össze.

Merevlemez típusok összehasonlító táblázata						
Typus	Vezetékek Daisy-chain	Adatút szélesség Radiális	Távolság (m)	Átviteli frekvencia (MHz)	Adatátv. seb. (Mbajt/s)	
ST506/412	34	20	1	3	5	0.625
ST506/412/RLL	34	20	1	3	5	0.9375
ESDI	34	20	1	3	10	1.25
SMD	60	26	1	15	14.4	1.8
SMD-E	60	26	1	15	24	3
SHSI	50	-	8	3	1.5	1.5
SCSI	50	-	8	25	4	4
SCSI-2	50+68	-	8+24	25	10	10-40
IPI-3	50	-	16	125	5	10
Enhanced IPI	50/100	-	16+16	>60	12.5	50

RLL és társai

Ahhoz, hogy az RLL kódolás lényegét megértsük, először tekintsük át a lemezeknél használt, ma alkalmazott kódolási eljárásokat.

Frekvenciamoduláció (FM)

Az adatok a lemezen impulzusok és szünetek sorozatainak formájában rögzítődnek. Az FM-kódolásnál minden 0 és 1 értékű adatbit pulzussal és szünetet tartalmazó csoportokba van rögzítve. Például, ha a szünetet egy impulzus követi, akkor az adatbit 0, ha kettő, akkor az adatbit 1. Az itt és a továbbiakban említett impulzus más néven az órajel, amely időztési célokra is szolgál. Mivel minden adatbithez egy órajimpulzus tartozik, a vezérlő áramkör nagyon könnyen előállítja a jelből az adatokat.

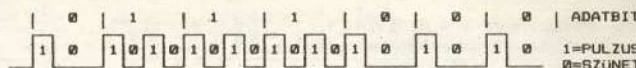
Az 1. ábra mutatja azt, hogy miért hívjuk ezt a módszert frekvenciamodulációnak. A csupa 1-esekből álló adatsorozatban kétszer annyi impulzus van, mint a csupa 0-ból állóknak, így átlagosan 1,5 pulzus van bitenként.

Nagyon egyszerű annak a meghatározása, hogy mennyi adat helyezhető el a lemezen: elég helynek kell lennie az impulzusok között, hogy azok megkülönböztethetők legyenek. Az FM-kódolás mindig elég helyet biztosít. Az adatbitek maximális száma éppen fele a maximálisan elhelyezhető impulzusok számának. Ha kevesebb impulzussal kódolnánk az adatokat, akkor több adatot tudnánk elhelyezni a lemezen.

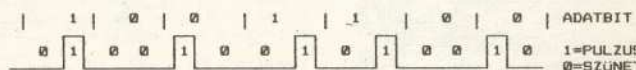
Módosított frekvenciamoduláció (MFM)

Az MFM módszerrel a kódolási szabály a következők. Az 1 adatbitet a szünet utáni impulzus reprezentálja, a 0-t a következő két alakzat jelzi: az impulzus után egy szünet, ha nem volt impulzus az előző adatbit végénél, illetve két szünet, ha az előző bit impulzussal fejeződött be.

Az MFM biztosítja, hogy mindig legalább egy szünet lesz az impulzusok között (ami azt jelenti, hogy sokkal közelebb helyezhetők el a jelek az egybeolvadás veszélye nélkül), de háromnál nem több (ami még lehetővé teszi az órajel visszaállítását). Ez átlagosan 0,75 impulzust jelent bitenként, feltételezve, hogy a 0-t jelölő kétfajta alakzat előfordulása egyforma. Emiatt, mivel kétszer akkora kapacitást biztosít, szórták az ezt használó diszkeket dupla sűrűségű meghajtóknak is nevezni (2. ábra).

1. ábra. Az FM kódolásnál minden bit vagy egy pulzussal és egy szünettel (0), vagy két egymást követő pulzussal (1) van kódolva

2. ábra. Az MFM kódolásnál a pulzusok között legalább egy szünet van. Mivel a lemeze rögzíthető adatmennyiség a pulzusok közelségétől függ, ezért kétszer annyi adat helyezhető el a lemezen, mint az FM kódolásnál

3. ábra. Itt látható, hogy kódolható egy bitalakzat a 2,7 RLL kódolás szerint. Minden kódcsoport 4-8 féltbit hosszúságú és 2-4 adatbitet képes kódolni. Az alakzat hossza függ az eredeti adatbitekétől, de a pulzusok megoszlása garantálja a fenti 2,7 maximális és minimális futási hossz

Az ST506-os meghajtó eredetileg MFM kódolást használt. Van esetleg olyan kódolási módszer, amivel még jobban meg lehet növelni a tárolási sűrűséget? A kérdés igenlő megválaszolásához vizsgáljuk meg a következő módszert. Vezessük be a futási hossz (run length) kifejezést a rögzített jelekben egymást követő legrövidebb és leghosszabb szünetek jelölésére.

Az FM technikanál a minimális futási hossz értéke 0 (lehetséges, hogy ne legyen szünet az impulzusok között), és a maximális futási hossz értéke 1 (a szünet után mindig van órajel). Ilyen módon röviden az FM 0,1 korlátozott futási hosszú, vagy röviden: 0,1 RLL.

Hasonló módon az MFM-nél mindig legalább egy szünet van az impulzusok között, de háromnál nem több, azaz 1,3 RLL.

Általában a minimális érték adja meg, hogy az adatok milyen sűrűn helyezkedhetnek el a lemezen, míg a maximális érték meghatározza a vezérlő áramkör időztési pontosságát (hiszen akkor is elő kell állítani az órajeleket, amikor szünet van), valamint emiatt a lemez forgási sebességét is szűkebb határon belül kell közel állandó értéken tartani.

Rontosabb időztés

Az a kódolási eljárás, amit mi RLL-nek ismerünk, a 2,7 RLL (3. ábra). Ez sokkal összetettebb kódolási szabályokat alkalmaz a bitek impulzussorozattal való leírásához és az előző adatbit értékét is felhasználja. Az alapelv azonban ugyanaz: kevesebb impulzust használ, de sokkal pontosabb időztéseket igényel.

(A Byte 1989. februári számában megjelent cikk nyomán)

PROGRAMISMERTETŐ

OrCAD/SDT

Kapcsolási rajzot készítő program

Villamos kapcsolási rajzok készítésében nagy segítséget nyújthat a számítógép. A kapcsolási rajz készítése lényegében az alkalmazott elemek rajzsimbólumainak és az összekötő vezetéknek a megrajzolásából tevődik össze. Ez a tevékenység automatizálható úgy, hogy a szimbólumkészletet könyvtárakban tároljuk, és onnan a kívánt elemet előhívjuk. A szimbólumok nemcsak a körvonalrajzot, hanem a kivételeket, azok nevét és számozását is tartalmazják.

Tervezés „rajzlapon”

Az OrCAD Systems Corporation által forgalmazott OrCAD/SDT (Schematic Design Tools) nevű program az előbbieken körvonalazott feladatot végzi el. A programmal különböző méretű „rajzlapon” dolgozhatunk. A képernyőn mindig a rajzlap egy tetszőleges részletét látjuk. A kapcsolási rajz szimbólumait könyvtárakból vehetjük elő és helyezhetjük el a rajzlapra. A legfontosabb könyvtárak: TTL; CMOS; LSI-áramkörök (mikroprocesszorok, memóriák stb.); eszközök (tranzisztor, dióda, kapcsoló, transformátor stb.).

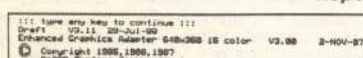
A tervezés úgy történik, hogy az elemeket néhány billentyűnyomással meghívjuk a könyvtárakból, a rajzlap megfelelő részén elhelyezük, majd vezetékekkel összekötjük. Az azonos funkcióú vezetékeket egy vastag vonalba egyesítve, buszvezetékeket is kialakíthatunk. A bonyolult vagy terjedelmes kapcsolási rajzok hierarchikus rendszerbe szervezhetők. Ilyenkor több lap tartalmazza a teljes kapcsolási rajzot.

Az elkészített kapcsolási rajz mátrixprinteren kinyomtatható, plotteren kirajzolható és alkatrészlista is készíthető. Előállítható az alkatrészeket összekötő ún. kötési lista is. Ilyenkor bizonyos összekötési alapszabályokat is ellenőriz a program.

Az elkészült rajz és alkatrészlista együttesen a teljes dokumentáció fontos, könnyen javítható része.

Az OrCAD egy programcsomag, amely több különböző funkcióú programból, könyvtár-fájlokból és perifériákat kezelő meghajtó (driver) programokból áll. A következőkben röviden felsoroljuk a programok nevét és funkcióját.

Az OrCAD program bejelentkezési képe

OrCAD
Systems Corporation

DRAFT: a tulajdonképpeni rajzolást és szerkesztést végzi.

DECOMP: a DRAFT által használt rajzjeleket konvertálja a szövegszerkesztő programok által kezelhető formátumba. Így módosíthatjuk az eredeti jeleket, és újakat hozhatunk létre.

COMPOSER: a szövegszerkesztővel elkészített rajzokat konvertálja át a DRAFT számára.

TREELIST: hierarchikus szervezésű rajzok struktúráját jeleníti meg a képernyőn.

ANNOTATE: a hierarchikus vagy flat fájlok részeneke azonosítását végzi.

PRINTALL: nyomtatás.

PLOTALL: rajzolás plotteren.

PARTLIST: alkatrészlista.

ERCHECK: alapvető elektrotechnikai hibák kiszűrése.

NETLIST: egyéb rajzolóprogramok által elővasható, kapcsolási rajzokat tartalmazó fájlokat állít elő.

BACKANNO: a tervben használt azonosítókat gyűjti össze.

CLEANUP: rajztechnikai ellenőrzés. A „duplikátumok” (olyan elem, melyből kettő vagy több is van, ugyanolyan címkével) kiszűrését végzi el.

LIBRARY: több alkönyvtárra bontva ebben találhatjuk meg az alkatrészkönyvtárakat. Tartalmazza a legtöbb TTL-, CMOS-, ECL-, memória-, mikroprocesszor-, diszkrét-, analog- és periféria-alkatrész rajzjeleit.

DRIVER: a program különböző képernyővel, printerrel, plotterrel ellátott rendszeren képes futni. Ezeket a meghajtóprogramokat tartalmazza ez a csoport.

Mivel maga a rajzolás a DRAFT programmal történik, használatával részletesebben is meg kell ismerkedni. A program — viszonylagos bonyolult felépítése ellenére is — egyszerű, menü kialakítása mintaszzerű, és használat közben szinte minden felmerülő kérdésre választ kapunk.

Előnyök

A DRAFT számos előnye közül kiemelendőt, hogy több mint 2700 elemből álló, bővíthető alkatrészkönyvtár tartalmaz. A TTL elemek De Morgan-ekvivalensének előállításra egy gombbal lehetséges. Őféle lapméret állítható be, a legnagyobb mérete 44 x 34 inch (1117,6 x 863,6 mm). Max. 5000 mélységű, vagyis gyakorlati szempontból korlátlan hierarchikus szerkesztés érhető el, 5 perspektíva (felhasználó által definiálható utasítás) makró kapcsolódhat a programhoz, lehetséges sztringek keresése, és kiadható a DOS parancsai is a program működésének ideiglenes felfüggesztésével.

A program indítása többféleképpen történhet. A rendszer konfigurálását a DRAFT/C parancs begépelésével kell kezdeni. Ekkor megjelenik egy menü, meg kell adni a fájlok elérésének útvonalát, a használni kívánt alkatrészkönyvtárakat neveit, és néhány hardveradatot. Ha ezt a megadott konfigurációt elmentjük, legközelebb már ezzel indul a program. A DRAFT/M indítás hatására a program az

egér működését letiltja. Normál esetben az elindítás egyszerűen: DRAFT, <ENTER>. Ez után megjelenik egy kérdés: LOAD FILE? Ha új rajzlapot akarunk kezdeni, akkor <ENTER>, ha régiben akarunk beolvasni, akkor be kell írni a kívánt fájl nevét, és utána kell lenitni az <ENTER> billentyűt.

A program menüvezérelt, a menü főmenüre és almenüre bontható. Az éppen aktuális menü az <ENTER> gombbal hívható le. Parancsból kilépni az <Esc>-pel lehet. A parancsok megadása háromféle formában lehetséges:

- a parancs kezdőbetűjével,
- kurzornyílakkal kijelölve a menüben a megfelelő parancsot, és <ENTER> ,
- egérrel, mint az előbb, akkor a bal oldali gomb az egéren az <ENTER>, a jobb az <Exc> .

Mielőtt az utasításokkal kezdenénk foglalkozni, ismerkedjünk meg a kapcsolási rajzok lehetséges struktúráival.

ONE SHEET: egyalapos. Egyszerű rajzokhoz alkalmas.

FLAT FILE: többalapos, az egyes lapok meléndelt viszonyban vannak. Például egy mikroprocesszoros rendszer rajzánál az egyik lapon van a központi egység, a másikon a memória, egy harmadikon a periféria. A rajzokat a cím-, táp- és adatbuszok, valamint egyéb jelvezetékek kötik össze.

HIERARCHY FILE: szintén többalapos, de van egy főlap, és vannak az alá rendelt lapok. A főlapon blokkvázlatszerűen van feltüntetve a többi. Ezt gyakorlatilag tetszés szerinti mélységű fokozhatjuk, vagyis egy alacsonyabb szintű lapnak szintén lehetnek alárendelt lapjai. Bonyolult, sok alkatrész tartalmazó, összetett áramkörök rajzok áttekinthető elkészítését teszi lehetővé.

Utasítások

A rajzlap egy jelölt területét blokknak nevezzük. Néhány parancsnál szükség van blokk megjelölésére. Ezek a BLOCK Move, Drag, Save, Export, DELETE Block és a PLACE Sheet. Ha ezek közül kiválasztjuk valamelyiket, a következők menüből választathatunk: Begin Find Jump Zoom escape. A kívánt blokk egyik sarkához kell mozgatni a kurzort; s kiadni a Begin (kezdet) parancsot. Ekkor a menüben a Begin helyett End jelenik meg, és ezzel kijelöltük a terület egyik sarkát. A kurzornyílak segítségével kerethetjük a megfelelő blokkot, s ekkor az End (vége) utasítást kell kiadni. A területet ezzel definiálunk, s folytathatjuk a megkezdett műveletet. A fenti menü többi utasításának szerepe:

Find: megkeresi a rajzot a megadott sztringet, és oda állítja a kurzort.

Jump: ugrás a (későbbiekben ismertetendő módon definiált) pozícióra.

Zoom: a rajzlap különböző léptékű megjelenítéséhez a képernyőn különböző kicsinyítést, illetve nagyítást kérhetünk.

Ezek után vegyük sorra a főmenü utasításait. Hogy a hierarchikus szervezést láthatóvá tegyük, egyes sorokat bekezdéssel szedünk.

AGAIN: legutolsó utasítás ismétlése.

BLOCK: blokkműveletek.

Move: blokkmozgás az összeköttetések fenntartása nélkül.

Drag: blokkmozgás az összeköttetések fenntartásával („gumisál”).

Fixup: a „Drag” blokkmozgás során összekapcsolódott vezetékek rendezése.

Alapirancellai: a **Pick** (felvesz) és a **Drop** (elad).

Save: a blokk elraktározása az erre a célra fenntartott memóriarésben. Ekkor a blokk nem törlődik a rajzról.

Get: a Save által tárolt blokkot veszi elő.

Import: blokk beolvasása lemezzől.

Export: blokk mentése lemeze. Ezáltal más rajzok részeit újra tudjuk használni.

CONDITIONS: egy állapotmentő jelenik meg, amelyen a munkalap, a hierarchia-puffer, a makró-puffer és a szabad térterület nagysága található meg.

DELETE: törles.

Objekt: egyes elemek törlése. A kurzornak a törölni kívánt elem „tестen” kell elhelyezkednie.

Block: blokk törlése.

Undo: az utóljára kitorított blokk visszaállítás.

EDIT: szerkesztés. A különböző alkatrészek nevét, értékét, azok elhelyezkedését, irányát, a hierarchikus lap jelenék méretét, nevét, kivezetéseinek számát, típusát változtathatjuk meg. Lényegében minden alkatrészt és minden azonosító néven tudunk módosítani, csak újat nem tudunk beillesztani ezzel az utasítással. A kiválasztás a kurzorral történik, utána kell az **EDIT** parancsot kiadni.

FIND: karaktercsoport keresése akár hierarchikus lapokon át is. Ha sikeres volt a keresés, a kurzor annál az alkatrésznél fog elhelyezkedni, amelyik az adott sztringet tartalmazza.

GET: ez teszi lehetővé új alkatrészek elővételét, forgatását, konvertálását, végül elhelyezését a megfelelő pozícióba. A típus kiválasztása kétféle módon történhet: ha tudjuk a kívánt alkatrészt pontos nevét, akkor be kell írni a **Get?** prompt után, majd <ENTER>; ha nem tudjuk, akkor azonnal <ENTER>, ekkor menüszerűen választhatunk az alkatrészalkönyvtárak közül, majd azon belül választhatjuk ki a megfelelő típusát.

Menü

A kiválasztás után a következő menü jelenik meg:

Place: az alkatrész helyének véglegesítése, beillesztés.

Rotate: elforgatás balra 90 fokkal.

Normal: az eredeti irány visszaállítása. Ha De Morgan-ekvivalenst állítottunk elő, azt is visszakonvertálja.

Up: az eredeti irányhoz képest egyszerű balra forgatás.

Over: 180 fokos forgatás az eredetihez képest (két Rotate).

Down: 270 fokos balra forgatás az eredeti irányhoz képest.

Mirror: tükrözés a függőleges tengelyre.

Convert: csak akkor jelenik meg, ha az alkatrésznek De Morgan-ekvivalense is van. Ennek előállítására szolgál.

HARDCOPY: lehetővé teszi a rajzi kinyomtatást **DRAFT**-ból. Plotterre rajzolasi ezzel nem lehet.

JUMP: gyors mozgást tesz lehetővé a rajzterületen. Úgorhatunk meghatározott, általunk definiált pozícióba, léphetünk függőlegesen vagy vízszintesen a kurzor aktuális helyéhez képest az általunk megadott mértékben (+ szám jobbra, illetve lefelé, egy lépés 1/10 vagy 1/100 inch a beállítástól függő módon, lásd **SET Grid References**).

LIBRARY: alkatrészkönyvtár vizsgálata.

Directory: a kiválasztott alkatrészkönyvtár listáját jeleníti meg, ezt képernyőre, printerre vagy lemeze kűldhetjük.

Browse: a kiválasztott könyvtár teljes tartalmát vagy csak az általunk kívánt részét jeleníti meg a képernyőn.

MACRO: utasítás-makró definiálható a funkciógombokra, az <Alt>, <Ctrl> és <Shift> gombok, valamint a különböző betűk kombinációira, az egér középső gombjaira (ha 3 gombos), és még néhány nem használt billentyűre (Home, Pcp stb.).

Capture: makró létrehozása. Utána azt a billentyűt kell megnyomni, amelyikre definiálni szeretnénk a makró, majd <ENTER>, utána folyamatosan kell azokat az utasításokat megadni, amelyeket egy makróba akarunk tenni. A végét az <M> billentyű jelzi.

Delete: makró törlése.

Initialize: az összes makró törlése.

List: az összes makró listázása.

Read: makró-fájl beolvasása.

Write: a memóriában levő összes makró kimentése egy fájlba.

PLACE: vezeték, busz, tápegység csatlakozása, modul port, címke elhelyezése.

Wire: vezeték. A következő menü jelenik meg: **Begin Find Jump Zoom escape.** A **Begin** parancsallal kezdhethetjük el a vezetéket, a többi utasítás hatásáról már volt szó. A **Begin** hatására újabb menü jelenik meg:

Begin: 90 fokos elfordulás esetén kell ezt választani, ekkor a vezeték rögzítődik az aktuális ponton, s onnan folytatható tovább.

End: vezetékrajzolás vége.

New: vezetékrajzolás vége, de nem lép vissza a főmenübe, hanem **Begin**nél újabb vonalat húzhatunk. A **Find**, **Jump**, **Zoom**, **escape** itt is megtalálható.

Bus: buszrajzolás. Hasonlóan történik a vezetékekhez.

Junction: „kiterő”. A keresztelődések és a csatlakozások megkülönböztetésére szolgál. A **Place** parancsallal helyezhető el.

Entry (Bus): csatlakozás a buszból.

./\ : a kilépés szögének változtatása.

Wire: csatlakozás a vezetékkel.

Bus: csatlakozás busszal.

Label: azonosítószám elhelyezése. Típusa lehet belső, buszazonosító és magyarul.

Module Port: a hierarchikus lapok csatlakozásainak azonosítására szolgál. Meg kell adni a nevét, majd egy menüből ki kell választani a típusát [ki, bemenet, kétirányú vagy nem specifikált].

Power: tápfeszültség csatlakozása.

Sheet: hierarchikus lap rajzjelének beillesztése. A **Begin** alparancsallal kezdeni és definiálni a területet. Utána a következő menü jelenik meg:

Add: csatlakozás hozzáadása.

Delete: csatlakozás törlése.

Edit: a csatlakozás nevének változtatása.

Name: az új lap nevének megadása.

Filename: a hierarchikus laphoz tartozó fájl neve.

Size: a lap rajzjelének méretét változtathatjuk meg.

Dashed Line: szaggatott vonal.

QUIT: kilépés, mozgás a hierarchiában.

Enter Sheet: lefelé mozgás a hierarchiában. A lap belsejébe kell vinni a kurzort, s úgy kiadni a parancsot. Vigyázat! Az aktuális lapot előtte el kell menteni, mert egyébként elvesz.

Leave sheet: felfelé mozgás a hierarchiában, itt is menteni kell előbb.

Update File: mentés lemeze. Akkor alkalmazható, ha a munkalapnak már van neve.

Write File: mentés lemeze. Ekkor meg kell adni a fájl nevét.

Initialize: új rajz beolvasása vagy tiszta lap kezdése lehetséges. A **LOAD FILE?** kérdésre a

program indításánál leirtak szerint kell választani.

Suspend to DOS: a működés időszakos felfüggesztése és DOS-parancsok kiadásának lehetősége. Ezt az üzemet a **prompt** jelzi. Viszértársa a programba: »EXIT.

Abandon Edits: kilépés a programból.

REPEAT: a legutóljára kiválasztott elemet rajzolja fel. A **SET Repeat Parameters** parancsallal meg kell adni a függőleges és a vízszintes lépés, valamint a paraméter növekményének értékét.

SET: különféle feltételek megadása.

Auto Pan at Edge: a képernyő határvonálan túl tartó mozgás lehetősége.

Backup File Made: háttér fájl készítésének engedélyezése.

Drag Buses: a **BLOCK Drag** művelet során a buszokat is „gumisáliként” húzza magával, ha engedélyezett.

Error Bell: hiba esetén hangjelzés kiadásának lehetősége.

Left Button: az egér bal oldali gombjának engedélyezése. Ez a parancsmenüknél az <ENTER>-t helyettesítheti.

Macro Prompts: engedélyezés esetén a makró-parancsok kiadásakor a képernyőn is megjelennek a makró utasításai.

Orthogonal: ha beállított, a vezetékek és a buszok csak vízszintesen és függőlegesen haladhatnak.

Show Pins: engedélyezi vagy letiltja a kivezetések sorszámának kiírását.

Title Block: előre definiált szövegmező automatikus felrajzolása.

Worksheet Size: a munkalap méretét lehet beállítani (5-féle).

X, Y Display: az X, Y koordináták kiírásának engedélyezése.

Grid Parameters: az 1/10 és 1/100 inch lépésközt lehet átkapcsolni, engedélyezhetjük 1/10 inch osztású rácspontok megjelenítését.

Repeat Parameters: a **REPEAT** parancsallal említett adatok meghatározása.

TAG: nyolc pozíciót határozhatunk meg a **JUMP** utasítás számára.

Zoom: 1/1, 1/2, 1/5, 1/10, 1/20 arányi kicsinyítési lehetőség, a kívánt elem a képernyő közepére helyezhető.

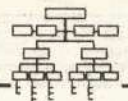
Hogyan történik ezek után egy elkészített rajzfájl megrajzolása papíron? A **CLEANUP** programmal eltávolítjuk a rajzról a duplikátumokat. Az **ERCHECK** programmal ellenőrzük a durva elektromos kötési hibákat. Az egy kijavított kapcsolásirajz-fájl szolgál a **PRINTALL**, illetve a **PLOTALL** program bemenetként. Ezekkel lehetséges az ábra kinyomtatása, illetve megrajzoltatása plotterrel.

FIGYELEM!

A PÉCÉZZÜNK rovatban megjelent cikkek szövege szövegfájlok formájában, valamint az „Ajándék” szabad szoftver 360 kb-ot DS-DD lemezen, utánvétel, önköltségi (lemezár, lemezmasz, postászd) 300 forintot áron megrendelhető. Cím: Koncz Edit, Budapest, Kunigunda u. 44. 1037

VEGYES

Kiadványszerkesztés szövegszerkesztőkkel

Itt a WYSIWYG?

A szövegszerkesztést és irodai kiadványszerkesztést mindaddig különböző „tudományoknak” tekintették, amelyekhez más-más segédeszközök, programok kelletnek. Sok ember számára azonban a szokásos szövegszerkesztés utáni következő lépés annak a lehetőségnek a kihasználása, hogy különböző betűtípusokat használjanak, grafikát illeszthessenek be a szövegbe, és lássák a képernyőn, mi fog megjelenni a papíron. Ezeknek a felhasználóknak a legjobb szövegszerkesztő csomagok mindazt biztosítják, ami a „gusztusos” levelekhez, feljegyzésekhez, ismertetésekhez kell. Mielőtt az alábbi öt nagyon jó szövegszerkesztőt átnéznénk, érdemes összeállítani azt a kívánáslistát, amelyet az ideális programnak ki kell elégítenie.

Sebesség

A szövegszerkesztés rendszerint nem számolás- és mágneslemez-igényes alkalmazás, mint a táblázat- vagy adatbázis-kezelés, ezért elvárható, hogy a szövegszerkesztőt gyorsan fussanak a 8088 alapú személyi számítógépeken is. *Táblázatunk* az öt legjobbnak tartott szövegszerkesztő tesztelésének eredményét közli.

Grafika

Ideális esetben a szövegszerkesztőknek igazi WYSIWYG-hatást (azt kapod, amit látsz: What You See is What You Get) kellene keltenie a képernyőn, de a valóságban ezt csak az igazi kiadványszerkesztő csomagok közelítik meg, például a Ventura és a PageMaker. Ha valóban olyan típusú karaktereket akarunk látni a képernyőn, amilyen a papíra kerül, hatékony grafikus társprocesszorra vagy 80386-os gépre van szükségünk. Az ismertetett öt program közül egyik sem rendelkezik igazi WYSIWYG-hatással, de a DisplayWrite 4 kivételével mindegyik megjeleníti a kinyomtatott oldal megközelítő mását a képernyőn.

A Microsoft Windows 2 (Presentation Manager) interfész növekvő népszerűsége bizonyára nagy piacot teremt majd a jó WYSIWYG-képességű programoknak. A Windows Write, egy kis szövegszerkesztő program, amelyet ingyen adnak a Windows 2 és Windows/386 csomagokkal, már majdnem olyan méretű és formájú betűtípusokat jelenít meg a képernyőn, mint amilyenek a papíra kerülnek.

Más szövegszerkesztők is kaphatók, amelyek a Windows-környezetben működnek. Ilyen például a WinText és a Comfotext. A Microsoft sokat ígérő új terméke az év végére várható. A Windows-környezet használatának nagy előnye, hogy a programok más alkalmazásokból is tudnak grafikát átvenni, bár a legjobb termékek többsége is megoldja ezt a feladatot. Noha a Windows egy további lépést jelent az igazi WYSIWYG-hez vezető úton, a Windows Paint program kivételével a Windows raszteres for-

mátumú betűtípusokat használ, vagyis a betűket pontsorozatokként tárolja a memóriában.

A következő években várható a PostScript képernyőalapú változatának megjelenése, és akkor lehet csak igazi WYSIWYG-et használni. A PostScript titka a betűtípusok kezelésében rejlik: a szoftver ezeket bonyolult matematikai képletekkel reprezentálja.

Igy lehetséges, hogy a PostScript nyomtatók rugalmasabbak a többitől, még a kiváló Hewlett-Packard Laserjetnél is. A Laserjet és a többi nyomtató raszteres formában tárolja a betűtípust, és csak a tárolt elrendezésben tudja reprodukálni. A PostScript betűtípusokat tud forgatni, nyújtani, dönteni. Ennek ára is van: a sebesség. A PostScript nyomtatók rendszerint 68000-es vagy 68020-es processzorral működnek, de a bonyolult kimenetek elkészítéséhez így is sok idő (sok perc) kell.

A mostani legjobb — kompromisszumos — megoldás a Ramfont-rendszer, amelyet a legújabb Hercules grafikus kártyák használnak. 256 karakter helyett (ennyit kezelnek az IBM kijelző adapterek a szövegmodul) 3000 karaktertípust tud megjeleníteni. Az új karakterek a szabványos ASCII-karakterek döntött, megvastagított vagy máséhoz átalakított változatai. A karakterek alakját leíró mátrix RAM-ban van. A WordStar 2000 Plus, a WordPerfect 5 és a Word 4, amely a Ramfontot támogatja, a szövegmod sebességével működik, és lehetővé teszi a formátumok kialakítását a képernyőn, ami a grafikus mód sajátja.

A következőkben tekintünk át a fent említett szövegszerkesztők legfontosabb sajátosságait.

DisplayWrite 4

Az IBM DisplayWrite 4 a népszerű DisplayWriter új inkarnációja. A termék az előző változat kissé bővített kiadás, több menüt tartalmaz, és támogatja az egér használatát.

A szerkesztő és karakterkezelő funkciók többsége az ALT-és CTRL-billentyűkombinációkkal aktiválható, ami kissé nehézkes. A szoftver segítőprogramja (help) azonban jól használható, szövegrékeny.

Gyengéje a csomagnak, hogy nem tud más alkalmazásból grafikát átvenni, és csak az IBM nyomtatókat támogatja, kivéve a már ipari szabvánnyá vált PostScript laplairo nyelvet, amely egyre több lézernyomtatón jelenik meg, így az IBM saját 4216 Personal Paperprinterén is.

A menüket kiválasztó ablakkal, aláhúzott utasításbetűvel, utasítássalval vagy egérrel lehet kiválasztani. A menükből almenükbe lehet lépni, de ezekből rendszerint nem lehet gyorsan visszatérni a legfelső szintre. Egyszerre csak egy szintet lehet visszalépni, ami időigényes. A csomag előnye a számos megjelenítő funkció támogatása, például vonalak húzása, a kimenet formátumának tervezése és a helyesírás ellenőrzése.

A DisplayWrite 4 jó szövegszerkesztő, de tudásait elsősorban az IBM-környezetben lehet kiaknázni. A nagy gépek DisplayWrite/36 és

/370 dokumentációs rendszereivel is tud fájlát cserélni.

Microsoft Word 4

Jól átgondolt, jól implementált termék. A WordPerfecttel együtt a Word foglalja el az első helyet az Egyesült Államokban és Európában is.

A Word 1 volt valószínűleg az első szövegszerkesztő, amely a PostScriptet támogatta. Az első változat bővítése nyomán a Word több ablak használatát teszi lehetővé, támogatja az eget, majdnem WYSIWYG-megjelenítést hoz létre, ellenőrzi a helyesírást, kivonatokat készít hosszabb iratokból, van szinonimaszótár. A Word 4 gyorsabb, mint az előző verziók, és lehetővé teszi a makrók használatát is.

Két képernyőtípust támogat a Word: a szöveg- és a grafikus módot. A szövegmodban a tervezett karakterek kiemelten jelennek meg (erőteljesebben vagy színesen). Így lehet a leggyorsabban „átmenni” egy iraton.

A grafikus módban — bár a különböző méretű karakterek azonos magasságúak a képernyőn — a megvastagított, döntött betűk, az első és felső indexek ugyanúgy jelennek meg a kijelzőn, ahogy a papíron — ha a nyomtató támogatja ezeket a formátumokat. Ha nem, a Word megkísérel hasonló típusokat nyomtatni a nyomtatómeghajtók segítségével. A szöveg- és a grafikus mód között az irat téveszleges helyen lehet váltani.

A grafikus mód hátránya, hogy lassúbb a szövegmodnál, hiszen az ASCII-karakterek helyett egyenként kell kezelni a képelemeket (pixeleket).

A Word 4-et a Pageview programmal együtt árulják. A Pageview a Windows 2 és a Windows/386 alatt fut, és lehetővé teszi az megjelenítését a képernyőn a nyomtatást imitáló formában. Segítségével a Windows Clipboardból át lehet vinni grafikát a Word-iratokba, és itt lehet őket méretezni.

Ha a grafikával együtt tesszük el a Word-iratot, a grafikát nem nézhetjük meg a Wordból. Ehelyett az iratban egy utasítással jelenik meg, amely az iratot egy különálló grafikus fájljal kapcsolja össze (ez rendszerint ugyanabban a részartalomjegyzékben van, és a fájl neve is megegyezik az eredetivel, csak a toldaléka különbözik). Ha a Worddel nyomtatjuk ki az iratot, a grafika helyén üres folt jelenik meg.

A Pageview használata jó ötlet, de a program rossz implementálták. A Pageview a Windows-zal megadott nyomtatómeghajtókat használja az összeszerkesztett iratok formátumának elkészítésére és nyomtatására. Az IBM Printerinteren például a Word képes közel betűminőségű (NLQ — near letter quality) nyomtatásra, de a Windows Printerinterhez adott nyomtatómeghajtója nagy rasztergrafikus betűket készít. Ezt ellenőrizték, a Pageview-t nyomtatómeghajtó fordító táblázatokkal látták el, amelyek a Word meghajtóit Windows-meghajtókká alakították át. Ha pedig a Wordot a Windows alatt futtatjuk, a Microsoft azt tanácsolja,

hogy zárjuk le a Worddel készített iratot, mielőtt ugyanazt a Pageview-val néznénk meg: ez lelassítja a munkát.

Mindezzel együtt a Word 4 valószínűleg a legjobb szövegszerkesztő, amelyel irodai kiadványszerkesztési szintű terméket lehet létrehozni. A többi szövegszerkesztőtől eltérően 64-féle betűtípus lehet vele néhány tizedmilli-méteres pontossággal pozicionálni.

Sentinel Software WordPerfect 5

A WordPerfect 4.2 az a szövegszerkesztő, amelyből a legtöbbet adták el a világon. Nagyon jó a szövegfeldolgozása és gyors. Az új verzióba grafikabéépítő modult is tettek, így a program képes átvenni például a Lotus PIC fájlokat, a CGM metafájlokat, a Windows Paint és a Gampaint fájlokat. Az átvett grafikát aztán lehet méretre szabni, és meg lehet becsülni a képernyőn, hogy a kinyomtatott lap hogyan fest majd.

A Word 4-hez hasonlóan a WordPerfect 5 abszolút egységeket használ, hogy a szöveg és a grafika helyét kiszámítsa. Ez különösen a lézernyomtatóknál hasznos, amelyek esetleg egyazon sorban különböző méretű karaktereket nyomtatnak.

Ha egy szöveget több szerző ír, fontos, hogy a mások által beiktatott változtatásokat megnezhessük. A WordPerfect lehetővé teszi a szöveg „rejtett” formattálását, vagyis az írás megjelenik a képernyőn, de nem kerül a nyomtatóra. Egy másik funkció összehasonlítja a képernyőn mutatott iratot azzal, amelyik a mágneslemezen van, és megjelöli a szövegben a különbségeket.

WordStar 2000 Plus Release 3 Personal Edition

A program nagyon hatékony, számos jól használható funkciója van: például telekommunikáció-szervezés, címlista (mail merge), hatalmas szinonimaszótár. A kinyomtatandó oldalt előbb át lehet nézni a képernyőn, és lehet grafikát átvenni más programokból, például a Lotus 1-2-3-ból vagy a Symphonyből. Támogatja a Hewlett-Packard Laserjet és a PostScript nyomtatókat. A MultiMate Advantage II-vel mintegy 400 nyomtatót használható!

Ennek ellenére a WordStar 2000 nem eléggé kidolgozott munka. Kiterjedten használja az overlay-programokat, hogy a maximális konfigurációt jelentő 8 Mbájtos mágneslemez-terület felhasználásával megbirkózzon, ami igen csak lelassítja a munkát.

A WordStar 2000 két kiegészítő programot használ, a PC Outline-t és a ShowTextet. Az előbbi kivonatot készít a megadott szövegből, de jobban lehetne használni, ha a szövegszerkesztő része lenne, nem pedig hozzácsatolt program. A ShowTextnek semmi köze sincs a WordStar 2000 irataihoz. Arra való, hogy nagy, jó minőségű karaktereket készítsen különböző

nyomtatókon. A programmal leginkább írástíró fóliákra célszerű nyomtatni.

MultiMate Advantage II

Az Ashton-Tate szövegszerkesztője nagyon jó, különösen „bolondbiztos”: a kitörölt szövegeket jóval a tévedés után is vissza lehet szerkeszteni.

A program legnagyobb hibája, hogy laporientált, ami többek között azt jelenti, hogy nem lehet a képernyőn egyszerre két lapot nézni. Egymás melletti oszlopokat viszont lehet, és a program számos nyomtatót is támogat. A lapok tervezése nem megfelelő, ezért az Ashton-Tate kibocsátotta a Byline-t, amely valódi laptervező program, és jól együttműködik a MultiMate Advantage II-vel.

Hogy melyik program a legjobb, nehéz eldönteni. A DisplayWrite 4-gyel lehet átvenni az iratokat a nagy IBM gépekről. A Word 4 gyors, kvázi-WYSIWYG megjelenítése és a WordPerfect 5-ök számos funkciója segít leginkább megközelíteni az irodai kiadványszerkesztést.

(A Floppy lap nyomán)

Néhány teszt eredménye

Teszt	DW4	WS 2000+	WS Word4	WP4.2	MMAII
Fájlméret (bájt)	64 512	54 706	50 176	50 000	53 760
Betöltés (s)	5,00	1,50	1,00	1,00	2,00
Keresés és helyettesítés (s)	18,00	5,70	6,00	6,00	9,00
Szövegtörölés (s)	3,00	1,00	0,10	1,00	3,00
Iratnyomtatás (s)	63,00	67,00	35,00	2,00	155,00

A szövegszerkesztők legfontosabb jellemzői

A számítógépeket használóknak a legjobb szövegszerkesztő programok mindazt biztosítják, ami a formás levelek, feljegyzések, dokumentációk készítéséhez szükséges. Mivel egyre újabb és jobb szöveg- és kiadványszerkesztők kaphatók, a vevőnek érdemes összehasonlítani azt a „tulajdonságlistát”, amelyet az ideális programnak ki kell elégtenie.

A következőkben összefoglaljuk, hogy milyen fontosabb tulajdonságokat kell figyelembe venni egy szövegszerkesztő kiválasztásánál, és a jobb tájékozódás kedvéért zárójelben az eredeti angol kifejezést is közöljük.

Jellemzők	(Features)
Helyesírás-ellenőrzés	(Spelling checker)
Automatikus elválasztás	(Hyphenate)
Szinonimaszótár	(Thesaurus)
Indexhasználat	(Indexing)
Tartalomjegyzék	(Table of contents)
Lábjegyzetek	(Footnotes)
Fejezetvégi jegyzetek	(Endnotes)
Fejléc	(Headers)
Alsó oldalfelirat	(Footers)
Más szöveg beillesztése	(Documentation merge)
Stílusforma	(Style sheets)
Többszörös formátumjelölő	(Multiple rulers)
Szószámlálás	(Word count)
Nem nyomtatandó megjegyzések	(Non-printing comments)

Grafika	(Graphics)
Körlevélírás	(Mailmerge)
Automatikus fájlmentés	(Autosave)
Az eredeti fájl automatikus megőrzése	(Auto backup)
Makróhasználat	(Macros)
Számítási lehetőségek	(Math)
Feltételes lapváltás	(Conditional page breaks)
Hasábok használata	(Columns)
Oldal megnézése	(Page preview)
Több ablak, szöveg kezelése egyszerre	(Multiple windows)
Hány nyomtatómeghajtóval rendelkezik	(Number of supported drivers)
Postscript-támogatás	(Postscript support)
Felhasználó által definiált karakterek	(Soft font support)
Felhasználó által írt meghajtók	(User defined printer drivers)
Minimális memória	(Minimal memory)
Minimális lemez-, illetve meghajtóigény	(Minimal disks)
Egérhasználat	(Mouse support)
Kapcsolat más szövegszerkesztőkkel	(Document import/export)

Az adott szövegszerkesztő vizsgálatánál célszerű ellenőrizni, hogy a fentiekben felsorolt tulajdonságokkal rendelkezik-e a program. Annál előnyösebb, minél több az igen válasz. A végleges választánál természetesen egyéb, a program kezelhetőségére, felhasználóbarátságára jellemző tényeket és subjektív szempontokat is figyelembe kell venni.

? AJÁNDEK

a DOS-parancsok kiadását segítő program

Bár az IBM DOS rendszerét alap szinten közvetlen parancsok kiadásával is lehet használni, a fájlokkal kapcsolatos műveleteket jól használható DOS-héjak segítik. Ilyen a Norton Commander, a PcTools és a Pathminder. Ezek a programok tekintélyes méretűek, de ehhez viszonyul a tudásuk is: összetett és bonyolult fájlok és egyéb műveleteket végzehetünk velük. Mivel a DOS parancsszinten nagyon gyengén támogatja a begépelni parancsok szerkeszthetőségét, ezért születek meg az olyan segédprogramok, amelyek ezt lehetővé teszik. Három ismertebb program ezek közül: a Norton DOS Edit, a CED és a DOSEDIT. Ezek közül most részletesebben a Jack Gersbach által írt DOSEDIT szabad szoftvert mutatjuk be.

A program hívása: DOSEDIT fájlnev. Ez a fájlnev tartalmazza a parancsokhoz tartozó rövidítések egyezményes listáját. A DOS-EDIT-ben használt szerkesztőbillentyűk eltérnek a szabványos DOS-ban használtaktól, és az átlagos felhasználó számára sokkal természetesebbek. A funkcióbillentyűket a program nem használja. *Táblázatunk* a szerkesztőbillentyűk használatának leírását tartalmazza.

A beszúrásos üzemmód automatikusan kikapcsolódik az ENTER és az ESC billentyűk megnyomásával.

Két 256 bájtos körkörös verem tárolja az új vagy a szerkesztett parancsokat. Az egyik verem a DOS parancsmódban aktív, a másikat a külső parancsok vagy alkalmazói programok használják.

Egy parancs végrehajtásakor a veremmutató az aktuális parancs és a következő közé mutat. A előző parancs visszahívható a felfelé nyíl billentyű megnyomásával. Ha az aktuális parancs új, akkor ez bekerül a verembe, és a veremmutató értéke az utolsó és az éppen beírt parancs közé mutat. A legelsőnek bevitt parancs elvesz, ha a verem megtelik. Az aktuálisan kijelzett parancs az ENTER billentyűvel aktiválható.

Nagyon hasznos tulajdonsága a DOSEDIT-nek, hogy a parancsokhoz egy rövidítést rendelünk, és a parancs aktiválásához csupán ezt a rövidítést kell begépelni (például dir a: helyett da). A hozzárendeléseket egy különálló fájlban kell elhelyezni, amit a DOSEDIT akkor fog beolvasni és használni, amikor elindítjuk. A fájl felépítése:

RÖVIDÍTÉS HELYETTESÍTETT KIFEJEZÉS

Jobbra nyíl	A kurzort egy pozícióval előreviszi
Balra nyíl	A kurzort egy pozícióval visszalejteti
Ctrl-Jobbra	A kurzort a következő szóra állítja
Ctrl-Balra	A kurzort az előző szóra állítja
Ballift+tab	A kurzort az előző tabulátorpozícióra állítja
Jobbshift+tab	A kurzort a következő tabulátorpozícióra állítja
Home	A kurzort a sor elejére állítja
End	A kurzort a sor végére állítja
Del	A kurzorpozíción lévő karaktert törli
Back Space	A kurzortól balra lévő karaktert törli
Esc	A teljes sor törlése
Ctrl-Home	Törli a kurzortól a sor elejéig
Ctrl-End	Törli a kurzortól a sor végéig
Felfelé nyíl	A veremből az előző utasítás előhívása
Lefelé nyíl	A veremből a következő utasítás előhívása
Ctrl-PgUp	Az aktuális verem teljes tartalmának törlése
Ctrl-PgDn	Az aktuális, kijelzett verem tartalmának törlése
Ins	Beszúrás ki/be kapcsoló. Ha aktív, a kurzor más méretű.
Ctrl-A	Kijelzi a parancs-hozzárendelések listáját.
Ctrl-Z	Fájl vége jel. Az F6 billentyűt helyettesíti.
F1-F10	Nem használt

A két betűcsoport között minimum egy betűköznek kell lennie. Minden sort ENTER-rel kell zárni. A fájlt a fájlvege jellel kell befejezni. Ha az elkészült fájl a DOSEDIT nem tudja értelmezni, hibaezenetet küld és nem használja. A rövidítések maximális hossza 8 karakter, és a fájlnevekben használatos bármely karakter használható.

A két betűcsoport között minimum egy betűköznek kell lennie. Minden sort ENTER-rel kell zárni. A fájlt a fájlvege jellel kell befejezni. Ha az elkészült fájl a DOSEDIT nem tudja értelmezni, hibaezenetet küld és nem használja. A rövidítések maximális hossza 8 karakter, és a fájlnevekben használatos bármely karakter használható. A helyettesített kifejezés hossza elvileg tetszőleges lehet, de a parancs szövegárolójában túlcsofordulás léphet fel a behelyettesítéskor. Ha ez történik, egy üzenet jelenik meg, és üres stringgel tér vissza. A hozzárendelések csak a DOS parancsmódban aktívak. Példának egy *mintafájl* közlünk:

```

d  dir
da dir as
dc dir ci
df dir fs
fa format a:
w cd c:\w4
o cd c:\orcad
3 cd c:\orpc3
p pcb
s cd c:\sw
e edit
    
```

Szótár a merevlemez-illesztőkhöz

Adatszeparátor-áramkör. Átalakítja és létrehozza a lemezmeghajtó író-olvasó fejről jövő impulzusból az adat- és órajeleket.

ARLL Advanced-Run-Length-Limited kódolás. Az RLL kódolás továbbfejlesztett változata, amely további sebesség- és adattárolási kapacitásnövekedést tesz lehetővé.

CAM Common Access Method. Fejlesztés alatt álló szabvány, ami lehetővé teszi, hogy a különböző számítógépeken a programozók ugyanazon forráskód segítségével vezéreljék az SCSI berendezéseket.

ERLL Enhanced-Run-Length-Limited encoding. Lásd ARLL.

ESDI Enhanced-Small Device Interface. Ez az illesztés csak lemezmeghajtóknál használható. Az ST506 illesztésnek a továbbfejlesztése, amelynél az adatszeparálás a meghajtón lévő kártyán történik, és lehetővé teszi, hogy a vezérlő meghajtókat bináris alakú parancsokat küldjön egy párhuzamos buszon keresztül.

FM Frequency Modulation. A legegyszerűbb, de a legkevésbé hatékony adattárolási eljárás a lemezen, merevlemezeknél ténylegesen soha nem használták.

IPI Intelligent Peripheral Interface. Nagyszámítógépeknél alkalmaz-

LEXIKON

zott szabványos illesztés, amely nagy kábelhosszakat, elosztott vezérlést és nagy adatátviteli sebességet tesz lehetővé.

MFМ Modified Frequency Modulation. Ez a kódolási technika — más néven dupla sűrűségű tárolás — kétszer annyi adat tárolását teszi a sávokon lehetővé, mint az FM.

Pufferelt keresés. A lemezmeghajtóknál az író-olvasó fejeket léptető impulzus gyorsabban éri el a meghajtóba, mint ahogy a fej képes mozogni. A beérkezett impulzusokat a meghajtó tárolja, és ezután a fej olyan gyorsan mozog a kívánt pozícióba, ahogy ez lehetséges.

RLL Run-Length-Limited encoding. Az MFМ technika továbbfejlesztése. Az RLL speciális módszert alkalmaz a lemezekben lévő adatok visszaállítására, amivel még nagyobb felírási sűrűség érhető el. A legtöbb rendszer 2,7 RLL, néhány 1,7 RLL kódolást használ.

SCSI Small Computer System Interface. Ezt a párhuzamos buszt alkalmazó szabványt számítógépek lemezeinek, mágnesszalagsegégeinek és egyéb perifériáinak illesztésére tervezték. A perifériák oldalról intelligenciát telenek fel.

SMD Storage Module Device interface. Régi, nagyszámítógépes szabvány, lassan feledésbe merül nagy költsége és a gyors illesztőegységek megjelenése miatt.

ST506. A merevlemez-illesztők szabványa, amit a Seagate vezetett be az ST506 típusjelű, 5,25 inches meghajtójánál. Az illesztés ipari szabványává vált.

BÖRZE

COBRA COMPUTER

ELEKTRONIKAI ÉS SZOLGÁLTATÓ KISSZÖVETKEZET
1067 Budapest IX., Illyés utca 7. Telefon: 476-100/308

SZÁMLAKÉSZÍTÉS
A KÖNYVELESI

COBRACONTO

ügyviteli programrendszer modullei:

- számlakészítő,
- számlanyilvántartó,
- bér- és jövedelemszámfejtő,
- főkönyvi könyvelő,
- anyagnyilvántartó,
- általános könyvelési programok.

KÉRJEN RÉSZLETES TÁJÉKOZTATÓT!

TUTTI

ELECTROCOOP
KISSZÖVETKEZET

- Eredeti számítógépek
- Kompatibilis XT/AT, 386 konfigurációk
- Szünetmentes tápegységek
- Egyedi megrendelésfelvétel

Cím: Bp., Üllői út 81. 1091
Tel.: 334-354
Telex: 22-7230
Telefax: 149-869

ENET

Lokális hálózat
IBM kompatibilis gépek
Külön hardver
nem szükséges
Ára gépenként:
19 900 Ft + áfa
ECOSOFT KISSZÖVETKEZET
Tel.: 863-677

ASZ
ELEKTRONIKA

A legújabb ajánlatunkból:

- ASY-16 SZUPERMIKRO számítógépek (12 terminál, UNIX operációs rendszer)
- IBM PC/XT-AT-kompatibilis számítógépek
- megrendelő által definiált betűkészlettel rendelkező billentyűzetek
- elektronikai elemek (integrált áramkörök, ellenállások, tranzisztorok)
- monitordobozok, műszerházak
- szoftvertermékek és fejlesztések

KERESKEDELMI IRODA:
1061 BUDAPEST
LISZT FERENC TÉR 10.
TEL.: 415-166, TELEX: 22-4378

NÁLUNK MÉG KAPHATÓ

Első könyvem a mikróról 30,- Ft
Első könyvem a programról 30,- Ft:

CZUV

Kereskedelmi Iroda

1145 Budapest,

Szűglő u. 9-15.

Telefon: 642-000/176-os,

177-es mellék

ISKOLÁKNAK OKTATÓKNAK SZAKKÖRÖKNEK

ARECO KFT.

a Mikropo KSZ fejlesztési témáinak jogutódja, felajánlja szabad fejlesztőmérnöki kapacitását. ARECO Informatika KFT.
Tel.: 427-453

procontrol

IRÁNYÍTÁSTECHNIKA
KISSZÖVETKEZET

MÁRKABOLT, BEMUTATÓTEREM
62/21-165, 28 985
Szeged, Kazinczy u. 8. Tel.: 12-259
Telex: 82-726

386 AT 25 MHz toronygép	299 000 Ft-tól
286 AT 16 MHz TURBO AT gép	98 000 Ft-tól
- 86 XT 12 MHz	
TURBO XT gép	69 000 Ft-tól
LAPTOP hordozható	
LCD XT gép + modem + akku	149 000 Ft
12" zöld monochrom monitor TUV M31	4 900 Ft
5 1/4" DS DD Floppy lemez	79 Ft

és még 2000 árucikkről árjegyzék, azonnali kiszolgálás.

BROTHER AX 15 típusú,
margarétafejes,
elektronikus írógép

Megvásárolható:
Budapest VI.,
Népköztársaság útja 2.
Tel.: 531-231

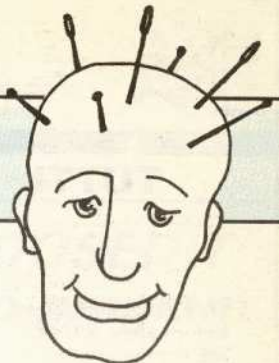
1146 Bp.,
AJTÓSI DÜRER SOR 10.
Levél cím:
1393 Pf.: 319.
Telefon: 421-974
Telex: 22-6544

SZAKÜZLETEK:

1. Bp. VI., Szinyei Merse u. 1.
Tel.: 127-628. Tx.: 22-6684
2. 9022 Győr, Lukács S. u. 18.
Tel.: 96-14880. Tx.: 02-4679
3. 3100 Salgótarján, Ady Endre u. 1.
Tel.: 32-10971. Tx.: 22-9380

Nyomtatók apróban

Kezdetben vala a derék öreg karos írógép, amely megbízhatóan kopogta ki az első számítógépeknél az eredményeket. Az elektronikus nyomtatás első továbbfejlesztései is az írógép elvét követték, lásd a sornyomatokat. Mára eljutottunk a tintasugaras és a lézernyomtatókig, hogy csak a legjobbakat említsem. A legelterjedtebbek azonban kétségkívül a mátrixnyomtatók lettek, s talán maradnak is még egy darabig. Népszerűségüket a viszonylag egyszerű — tehát olcsón gyártható — mechanika mellett a képernyővel rokon rajzolósi módnak, azaz a hasonló programozástechnikának és az egyszerű képernyő—papír leképezésnek (hardcopynak) köszönhetők.

Mint a mesebeli lovagok a legyőzött sárkányokat fejük száma után, a mátrixnyomtatókat a fejben levő tűk száma alapján értékelhetjük. A végletek: hallottam egy szomszédos országban gyártott 1(!) tűs nyomtatóról, és olvastam tisztelettel egy 48 tűsről is. Míg ez utóbbi minőségi mutató (és ára) a lézernyomtatókhoz hasonlóak; az előbbi sebességét alighanem lap/nap dimenzióban adják meg. A legelterjedtebbek azonban a 7, 9 és 24 tűsek. Ez egyttal egyféle minőségi rangsor is lehetne: a 7 tűs képtelen a felolgozó szűrőket tisztességesen kinyomtatni, a 9 tűs már alá is húzza a szöveget, a 24 tűs pedig igen jó tempóban ír, írógépminőségben. De hogy mindebből milyen gonosz dolgok is fakadnak, arról később.

„Fogadd kódolatom!”

Mivel az egyszerű mechanikához okos szoftver dukál, és a központi egységet sem illik nagyon feltartani azzal, hogy mindent neki kell csinálnia, a nyomtatók maguk is számítógépek — mikroprocesszorral, RAM-mal, ROM-mal. (Elnézést kérek Sir Clive Sinclairtól, az ő filozófiája ennek szöveg ellentéte — volt.) A „központi egységnek”, mondjuk egy C64-nek nem kell tehát folyamatosan magyaráznia: most ez és ez a tű nyomtasson, most mozgasson a fejet, most a papírt — elég, ha annyit mond: „A” BETŰ — és a papíron már ott is van, a nyomtató legfeljebb annyit jelez: kész vagyok. Ez nagyon szépen hangzik, van azonban egy buktatója: vajon érti-e a nyomtató, hogy mit mondott a C64? És ha úgy is hinné, hogy érti, jó-e az nekünk is?

A kódkészlet véges és jól behatárolt: a nyolcbites gépeken nullától 255-ig terjed. De melyik kód jelenti az „A” betűt? Ráadásul a C64 előtt ott van még a láncban a szövegszerkesztő program, a nyomtató és a gép közé egy interfész kerülhet, és máris bábeli a nyelvzavar.

Vannak ugyan szabványok, olyanok, mint az ASCII (American Standard Code for Information Interchanges), amely in-

kább ajánlás, lásd például a Commodore esetét. Továbbmegyek: az még csak hagyján, hogy megértjük az egyes nyomtatandó jeleket, de honnan tudja a nyomtató, hogy mettől meddig szedjen vastagon, dőlt betűkkel vagy húzzon alá? Erről az ASCII nem rendelkezik. Léteznek tehát külön nyomtatószabványok. Az egyik legelterjedtebb az Epsonnak, a világ legnagyobb nyomtatógyártó cégének ajánlása, az ESC/P (Epson Standard Code for Printers), ez szerencsére az ASCII-n alapul, annak kiegészítéseként. Néhány kivétellel az összes nyomtatási parancs egy ún. váltó-kódra [CHR\$(27), ESCAPE] épül, például az Elite betűtípus az ESC/M [CHR\$(27) + CHR\$(77)] kódsorozattal választható ki. Ettől eltérő kódokat használ a NEC P6 széria, megint másokat az IBM ProPrinter.

Ez lenne a dolognak a szoftveroldala. De hogyan is állunk a madzagokkal meg a dugókkal? Itt megint a szabványok egész sora áll előttünk: a PC-kategóriában elfogadott a Centronics, az RS232 vagy a Commodore által favorizált IEEE—488. A szabványok meghatározzák a készülékek összekötéséhez szükséges csatlakozókat, azok bekötését, a jelszinteket. Ezek aztán a gyártó cégek vagy betartják, vagy nem. Az Enterprise 128-nak csak a csatlakozója nem szabványos Centronics, a C64-esé úgyszintén nem és az operációs rendszere sem támogatja, de ezen a gondon még lehet egy segédprogram betöltésével enyhíteni. Támogatja viszont az RS232-t, csak éppen a jelszintjei és a csatlakozói nem szabványosak. Jó lesz tehát a forrasztópákát nem elpokolni, vagy kénytelenek leszünk csatlakozókért és interfészekért a kisparosokat felkeresni.

Olcsó húsnak...

De hogy is néz ki ez a gyakorlatban? Tegyük fel ismét, hogy valakinek van egy C64-ese, és nyomtatót szeretne hozzá, vagy már van neki egy, de nem elegendett a Commodore által kínált 7 tűs MPS—

801-essel, hiszen lassú, nyomtatási képe és szolgáltatásai szegényesek. Mit tehet? Vesz egy idegen márkáját. Ha szerencséje van, talál olyan, amelynél a csatlakozások és a kódok is illeszkednek. Ilyen azért kevés akad: kevés cég butítja erre a szintre egy-egy modelljét. Ajánlani merem a Seikosa VC jelű (nomen non est omen) típusait, vagy a kicsit drágább Epson LX—800-at. Ha ilyet nem talál a vásárló, akkor vesz egy igényeinek és pénztárcájának megfelelő típust. Most már tulajdonképpen mindegy, milyet. Vesz továbbá egy interfészt, amely jó esetben a kódkonverziót is elvégzi, és vesz egy új szövegszerkesztő programot, ami ezekkel együtt is működik. Egyet mondtam, három lett belőle.

Még mindig nem beszéltem egy igen lényeges dologról. Ha az illető számítógép-vásárló úr mondjuk magyar, és magyar nyelvű szövegeket szeretne írni, további nehézségeknek néz elébe. Jobb nyomtatók tízféle nemzeti karakterkészlet ismernek (ez ASCII-ajánlás), de fájdalom, a magyar nincs a tíz között. Néhány szövegszerkesztő program a szoftver útján pótolja a hiányt: a Deltex például az ékezetes betűket grafikus üzemmódban (lásd később), pontonként nyomtatja ki. Ez az eljárás csak addig volt tartható,

1. ábra

Figyeld az @kezetest!
Figyeld az @kezetest!

e@o@u@ e@o@u@

(Ez a DELTEX módszer)

Levél minőségű
Levél minőségű

Ez a TEXTER-e

aaeeiiiooooouuuu

AAEEIIIOOOOUUUU

közös: nem kész betűket kértünk tőlük, hanem folyamatosan megmondjuk, hogy az egymás alatt lévő tük közül most éppen melyik „üssön” — majd a fej egyetlen képpontnyi elmozdítása után újra megadjuk az éppen soron lévő oszlop rajzát. Hogy ez az oszlop milyen magas, azaz hány képpontot tudunk egyszerre nyomtatni, az éppen attól függ, hogy hány tük van a fejben. Növeleg nincs is semmi baj, mert annyit ki tud egyszerre mondani a nyolcbites számítógép. Ettől fölfelé viszont több bájtt szükséges ahhoz, hogy egy-egy oszlopot meghatározzunk. Háromféle grafikus szabvány terjedt el: a 7 tús, a 8 tús és a 24 tús.

Ez utóbbi az itthoni nyomtatóparkot ismervé nagy érdeklődésre sajnos nem tarthat számot, nézzük tehát az előző kettőt! A 7 tús grafika az olcsóbb, az egyszerű nyomtatók sajátja. Nyomtatóparancsra sem sokra van szükség hozzá. Az első közli, hogy a következő kódokat grafikus oszlopkódokként kell értelmezni, egyúttal a soremelést is olyan értékre állítja, hogy a legelső pont mellé az alatta lévő oszlop legfelső pontja éppen odaérjen. Így lehet függőlegesen nagyobb kiterjedésű rajzokat készíteni. A grafikus kódok számítása is egyszerű: azon tük kettes számrendszerbeli helyi értékét összeadjuk, amelyeknek ütniük kell (2. ábra). Hogy ezt a nyomtató valóban grafikus bájtként értelmezze, hozza kell még adni ismertetőjégment 128-at. Így a kódok értéke 128 és 255 közé adódik. A 32 és 127 közé eső kódokat a nyomtató figyelmen kívül hagyja, a maradékot pedig — szokás szerint — vezérlőkódként értelmezi, így például a grafikus nyomtatást feloldó kódot. Könyvny belátni, hogy így mondjuk az „A” betű kirajzolásához öt-nyolcszor annyi adat kell. Hamar rövid lesz hát az olcsó gép szűk emlékezete, azaz tele lesz a pufferram. Ezt elkerülendő vezettek be még egy kódot, a grafikus ismétlés kódját. Az azonos bitmintákat összefogva küldhetjük el a következők sorozattal: 1. a grafikus ismétlés kódja, 2. az ismétlések száma, 3. az ismétlődő kód. Három bájtt összefogásával nyomtatásit időt takarítunk meg, negygyel pedig már értékes pufferramot.

A 9 tús, igényesebb nyomtatók vízszintesen többféle sűrűségben is képesek rajzolni. Így a sűrűbben elhelyezett pontok

egymáshoz, sőt egymásra érhetnek (3. ábra). Ehhez hasonlóan a papírt is nagyon finom lépésekben (1/3 pont!) tudjuk továbbítani, és olyan vonalakat vagyunk képesek húzni, amelyeket elemi pontokból állítottunk ugyan össze, de azokat már nem tudjuk megkülönböztetni. Ezt használjuk ki az NLQ üzemben is.

Mivel egyszerre nyolc képpont adatát szeretnénk megadni, a 8 tús grafika programozása az elviekben is különbözik. Az egyik lehetséges szabvány itt is az ESC/P. (A legtöbb gyár ezt vette át az Epon után.) Itt mind a nyolc bitre szükségünk van az oszlopkódhoz, ezért a parancsok is ennek megfelelően alakulnak: 1. ESCAPE kód, 2. a felbontás kódja, 3. a grafikus bájtt száma alacsony bájtt—magas bájtt sorrendben. Az ezt követő, megadott számú bájtt kinyomatása után következő kódok ismét karakterként nyomtatódnak — ha csak nem következik ismét parancsbájtt.

Igen ritkán írunk azonban programot direkt a nyomtatóra, sokkal gyakoribb feladatot a számítógép képernyőjén vagy táblán már meglévő képrek a papírra másolása. A folytatásban ennek a problémáiról írok.

Egy renitens printer

Elég sok példánya lehető fel ország-szerte a Commodore MPS—802 típusú nyomtatónak (leányknyvén VC—1526). E bájtos teremtés cáfolni igyekszik az előző tétéleket: 8 tūvel nyomtat, és semmiféle grafikára nem lehet rábírní. („Majd fogtok tí engem visszabútitáni” — valja.) Beható vizsgálat kiderítette azonban, hogy ez a típus is egy 9 tús mechanikára épül. Miért hagyták hát ki azt a két tranzisztort, amivel az utolsó tús is munkára bírható, és miért maradt ki a nyomtató firmware-jéből a grafika? Ezt csak a Commodore programozói tudják. Az NSZK-ban kifejlesztettek egy programot, melyet EP-ROM-ba égetve, s azt a nyomtató ROM-jával kicserélve, grafikára képes, igazí 9 tús nyomtatót kapunk, megszabadulva néhány további apró hibától. A program és a kapcsolást bárkinek szívesen elküldöm.

ZOLTAI PÉTER

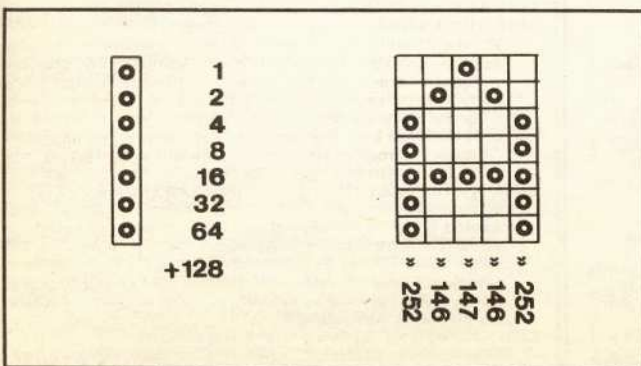
amíg itthon is elérhetővé nem váltak az ún. (egészen vagy csaknem) levelminőségű (LQ, NLQ: Near Letter Quality) nyomtatók. A levelminőségű nyomtatás csak a karakteres módban él: nem működik a grafikusban. Az eredmény: „levelminőségű” levelünkben világitanak az ékezetes betűk (1. ábra).

Rokonszenvesebb a Texter által alkalmazott megoldás: első menetben balról jobbra kiírja az ékezeteket, a másodikban visszafelé a betűket — így kevésbé lóg ki a lóláb. Teljes értékű megoldás a nyomtató karakterkészletének cseréje; ez az olcsóbb modellekben a ROM cseréjét jelenti, és azt, hogy a gépünk már a saját típusával nem lesz több kompatibilis. Ez különben sem a negyedik kiadás, pedig csak egy árva nyomtatót szeretünk volna. Drágább típusokon a teljes karakterkészletet átmásolhatjuk RAM-ba, és ott természetesen módosíthatjuk (DOWNLOAD opció). Az egészen kiválóakon ez az úgy a karakter-ROM kártyácskák cseréjére-dugdosására korlátozódik (Epson, NEC, Star NB 24-10, Citizen HQP—40). Csakhogy magyar ékezetes kártyát még nem láttam. Ott vagyunk tehát, ahol elkezdünk.

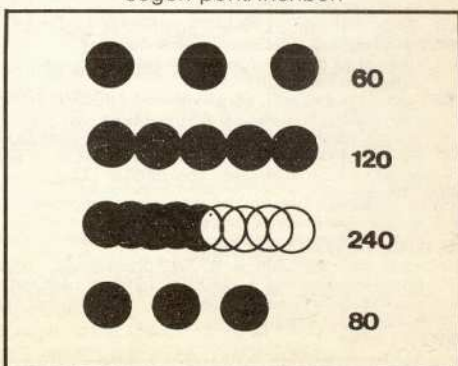
Vissza a gyökerekhez

Nyomtatóknak lehetőségei nem merülnek ki száraz szövegek és táblázatok nyomtatásában. A betűvetésen kívül imponáló képessége, hogy tetszőleges, számítógépen készített műalkotásunkat is papírra viszi. Grafikus nyomtatást használnak rajzolóprogramjaink, a CAD és DTP programok. Az elv mindenféle mátrixnyomtatón

2. ábra. A grafikus oszlopkódok számítása

3. ábra. Különböző vízszintes pontsűrűségek pont/inchben

Az AmigaBasic

END SUB

Az alprogramok lezárására szolgál.

y = EOF(fájlszám)

Logikai függvény, amely akkor ad „igaz” (-1) választ, ha a megadott fájl pointerre az utolsó karakter utáni helyre mutat.

ERASE tömbváltozó1[,tömbváltozó2]...

Törli a tömbváltozókat, ezáltal memóriát szabadít fel.

y = ERL

Az utoljára bekövetkezett hiba sorszámát tároló rendszer-
változó.

y = ERR

Az utoljára bekövetkezett hiba kódját tároló rendszer-
változó.

ERROR hibakód

Kiírja a hibakódnak megfelelő hibaüzenetet. A hibakódok a 0..255 tartományba esnek.

EXIT SUB

Kilép az éppen futó alprogramból.

y = EXP(x)

Az argumentum exponenciális függvénye.

FIELD [#]logikai fájl szám, hossz1 AS sztringváltozó1 [hossz2 AS sztringváltozó2]...

I/O buffereket hoz létre a megadott számú fájl részére, és ezeket a buffereket hozzárendeli a felsorolt sztring-
változókhoz. Ezután a változókat írva és olvasva írható és olvas-
ható a fájl, a PUT# és a GET# utasítások felhasználásával.

FILES (útvonal)

Tartalomjegyzéket ír ki a megadott útvonalról,
útvonalmegadás hiányában pedig az aktuális könyvtárról.

y = FIX(x)

Az argumentum egész részét adja vissza úgy, hogy egyszerűen elhagyja a tizedesponntól jobbra eső számrészt (éppen ezért nem azonos az INT(x)-szel).

FOR változó = x TO y [STEP z]

•••
NEXT [változó1][,változó2]...

A jól ismert ciklusszerző utasításpár. A NEXT használata egyszerűsíti, hogy nem kötelező kitenni a változónevet, ilyenkor a legközelebbi FOR lesz a ciklus feje. További könnyítés, hogy egy NEXT utasítással több ciklust is lezárhatunk.

y = FRE(x)

Kiírja a szabad memóriaterület nagyságát bajtokban.
x = -1: szabad rendszertérület nagysága
x = -2: szabad veremterület nagysága (GOSUB—RETURN, FOR—NEXT)
x > = -1: szabad BASIC adatterület nagysága

GET [#] logikai fájl szám [,rekordszám]

Beolvassa a fájl soraon következő vagy pedig a megadott sorszámú rekordját.

GET (x1,y1)–(x2,y2), tömbváltozó [(index[,index]...)]

A megadott téglalappal körülhatárolt részletet mint grafikát egy tömbváltozóba menti el. A tömbváltozó tartalma a PUT utasítással jeleníthető meg újra. (x1,y1) a bal felső és (x2,y2) a jobb alsó sarok koordinátái.

GOSUB címke

•••
RETURN [visszatérési címke]

Ez is egy szokványos BASIC utasításpár, viszont azzal, hogy a visszatérési helye természetesen megadható, programunk strukturáltsága és áttekinthetősége egészen minimálisra csökkenthető!

GOTO címke

Vezérlésátadás (ugrás) arra a sorra, amely előtt a megadott címke áll.

utasításkészlete

y\$ = HEX\$(x)

A decimális argumentumot (max. 32 bites) hexadecimális-
sá alakítja.

IF kifejezés THEN/GOTO utasítások/címke ELSE utasít- ások/címke

IF kifejezés THEN utasítások
ELSEIF kifejezés THEN utasítások
ELSE utasítások
ENDIF

Az első szintaxis a hagyományos forma. A második alkal-
mazása viszont áttekinthetőbbé teszi programunkat, ezért
bonyolultabb feltételvizsgálatok esetén javasolt a használ-
lata.

y\$ = INKEY

Az éppen lenyomott billentyűhöz rendelt karaktert meg-
adó függvény.

INPUT [;][„szöveg”:] változó1[,változó2]...

Kiírja a szöveget, majd a billentyűzetről beadott értékekkel
tölti fel a felsorolt változókat.

y\$ = INPUT\$(n,[#]logikai fájl szám)

Beolvassa egy n karakter hosszúságú szakaszt a kijelölt fájl-
ból.

INPUT #logikai fájl szám,változó1[,változó2]...

Feltölti a felsorolt változókat a megadott fájlból.

y = INSTR([n],x\$,y\$)

A függvényérték egy szám, amely x\$-nek arra a karakter-
re mutat, hol az y\$ először megtalálható benne. N helyen
megadhatjuk a keresés kezdetét. Ha a keresés sikertelen,
a függvény értéke 0.

y = INT(x)

Egészrész-függvény, az x-hez legközelebbi, nála kisebb,
vagy vele egyenlő egész számot adja.

KILL fájl név

Törli a megadott nevű fájlt a lemezről.

LBOUND(tömbváltozó[,dimenzió])

UBOUND(tömbváltozó[,dimenzió])

A tömbváltozó legkisebb (LBOUND) és legnagyobb (UBO-
UND) indexét adja meg a kiválasztott dimenzióban. Ha
nem adjuk meg a dimenziót, az alapérték 1.

y\$ = LEFT\$(x\$,n)

A sztring első n karakterét megadó függvény.

y = LEN(x\$)

A sztring hosszát adja meg.

[LET] változó = kifejezés

Értékadás. (A kulcsszó elhagyható.)

LIBRARY könyvtárnév

LIBRARY CLOSE

Az utasítással megnyithatunk, illetve lezárhatunk egy gépi
kódú könyvtárat, aminek eredményeként a ROM-rutinokra
nemcsak kezdőcímmel, hanem a hozzájuk rendelt szab-
ványos címekkel is hivatkozhatunk. A könyvtár nevét
„library” kiterjesztéssel lehet megadni, és valamelyik le-
mezmeghajtóban elérhetőnek kell lennie a megfelelő
„bmap” kiterjesztésű fájlnak. (Például a „graphics.library”
könyvtárhoz a „graphics.bmap” nevű fájl tartozik.)

LINE [[STEP (x1,y1)] – [STEP](x2,y2)][,szín][,B[F]]]

Egyenes vonalat, illetve négyszöget rajzoló utasítás. Vonál-
esetén (x1,y1) a kezdőpont és (x2,y2) a végpont koordiná-
tái. B opció megadva négyszöget kapunk, amelynek bal
felső sarka (x1,y1) és jobb alsó sarka (x2,y2). F esetén a
téglalapot kitölti a megadott színnel. Ha (x1,y1) nem sze-
repl, akkor helyette az aktuális grafikus kurzorpozíciót ve-
szli alapul az AmigaBasic.

LINE INPUT [;][„szöveg”:]sztringváltozó

Olyan szöveges INPUT, amellyel bármilyen karakter bevi-
hető (szóköz, vessző stb.).

LINE INPUT #logikai fájlok száma, sztringváltó

Olyan szöveges INPUT#, amellyel bármilyen karaktert behozhatunk egy fájlból (szóköz, vessző stb.).

LIST [kezdősor][—[befejezősor]][,logikai eszköz]

Kilistázza a megadott programrészletet a kívánt kiviteli eszközzön.

LLIST [kezdősor][—befejezősor]

Nyomatlan listázza ki a megadott programrészletet vagy az egész programot.

LOAD [programnév[,R]]

Betölti a programot, és R opció esetén el is indítja.

y = LOC(logikai fájlszám)

Megadja, hogy a fájl hányadik rekordját olvastuk utoljára.

LOCATE [sor][,oszlop]

Beállítja a szöveges kurzor helyét a képernyőn.

y = LOF(logikai fájlszám)

Megadja a fájl hosszát.

y = LOG(x)

Természetes alapú logaritmusfüggvény.

y = LPOS(n)

Megadja az utoljára kiírt karakter sorszámát a sorpufferben. n egy álpaméter, értéke nem befolyásolja a függvény értékét.

LPRINT [kifejezések listája];]
LPRINT USING u\$,kifejezések listája[:]

Kinyomtatja a kifejezések értékét, USING kulcsszó esetén pedig az u\$ által meghatározott formázott nyomtatást végzi. (Lásd: PRINT USING)

LSET sztringváltó = x\$

Feltölti a FIELD segítségével valamely fájlhoz hozzárendelt puffert x\$ tartalmával. x\$-et a pufferben balra igazítva helyezi el. Ezután következhet a PUT# utasítás.

MENU oszlopszám,sorszám,állapot[,menüpont neve]
MENU RESET

Megnyit egy menüt, illetve menüsört, vagy RESET esetén törli az összes menüt. Az oszlopszám 1-től 10-ig terjedhet. (1-től 4-ig az AmigaBasic menüi találhatók.) A sorszám 0...19 lehet, a 0-ás a menüoszlop fejléce. Három lehetséges menüállapot van:

- 0: inaktív a menüoszlop/menüsor
- 1: aktív a menüoszlop/menüsor
- 2: kijelölt a menüsor (ki van pipálva)

y = MENU(n)

n=0 esetén a kiválasztott menüoszlop számát, n=1 esetén pedig a kiválasztott menüsor számát adja vissza ez a függvény.

MENU ON/OFF/STOP

A menüpontok aktiválásának figyelését, illetve az ebből eredő programelágazást (ON MENU GOSUB) engedélyezi, illetve tiltja.

ON: engedélyezi az ON MENU GOSUB működését

OFF: a rendszer nem figyeli a menütevékenységet

STOP: a rendszer tárolja a legutolsó menütevékenység adatait, de az ON MENU GOSUB-bal megadott rutinra csak egy MENU ON után adja át a vezérlést.

MERGE programfájl név

A megadott ASCII formátumú programfájl betölti és elhelyezi a memóriában lévő program után.

y\$ = MID\$(x\$,n[,m])

Az x\$ n-edik karakterpozíciójától számított m darab karaktert szolgáltatótja ez a függvény. Inverz módon is használható: MID\$(y\$,n[,m]) = x\$. Ekkor az y\$ egy részét felülírja x\$-el az n-edik karakterpozíciótól, m hosszon.

y\$ = MKI\$(16 bites numerikus kifejezés)
y\$ = MKL\$(32 bites numerikus kifejezés)
y\$ = MKS\$(egyszeres pontosságú numerikus kifejezés)
y\$ = MKD\$(dupla pontosságú numerikus kifejezés)

A felsorolt függvények a különböző formátumú numerikus kifejezések értékét sztringgé alakítják.

y = MOUSE(n)

Az egér állapotának lekérdezésére szolgáló függvény.

n=0: A bal oldali billentyű lekérdezése. Ha a függvényérték negatív szám, azt jelenti, hogy pillanatnyilag le van nyomva. A kapott szám abszolút értéke (1...3)

azt mondja meg, hogy a legutóbbi MOUSE(0) lekérdezés óta hányszor volt lenyomva.

n=1: Megadja az egér x koordinátáját a legutóbbi MOUSE(0) lekérdezés pillanatában.

n=2: Megadja az egér y koordinátáját a legutóbbi MOUSE(0) lekérdezés pillanatában.

n=3: Az x koordinátát adja vissza a bal gomb lenyomásának pillanatában, ha ezt az eseményt egy MOUSE(0) követte.

n=4: Az n=3 eset, csak az y koordináta az eredmény.

n=5: Ugyanazt eredményezi, mint az n=3 megadása, de ezzel a bal gomb *felengedésének* pillanatában fennálló koordinátákat is megkapjuk.

n=6: Az n=5 eset, csak az y koordináta az eredmény.

MOUSE ON/OFF/STOP

Az egér bal oldali billentyűjének figyelését és az ON MOUSE GOSUB utasítást tiltja, illetve engedélyezi.

ON: A rendszer figyeli a bal gombot, és annak lenyomásakor aktivizálódik az ON MOUSE GOSUB-bal kijelölt szubrutin.

OFF: A rendszer nem figyeli a bal gomb állapotát.
STOP: A bal gomb lenyomásának tényét tárolja a rendszer, és csak egy MOUSE ON kiadás után adja át a vezérlést az ON MOUSE GOSUB-bal deklarált rutinnak.

NAME régi fájl név AS új fájl név

Átnevezi a kijelölt fájl.

NEW

Törli a memóriában levő programot és a változókat.

OBJECT.AX object-szám, gyorsulás
OBJECT.AY object-szám, gyorsulás

Object gyorsulásának beállítása a megadott irányban (az x vagy az y tengely mentén). Mértékegység: képpont/szekundumnégzet. Tartomány: -32768...+32767.

OBJECT.CLIP (x1,y1) — (x2,y2)

Meghatározza azt a téglalap alakú területet, amelyen belül az objectek mozoghatnak anélkül, hogy "kerettel történt ütközést" érzékelné a rendszer. OBJECT.CLIP kiadása nélkül az ablak szélei képezik a keretet.

OBJECT.CLOSE [object-szám1[,object-szám2...]]

Megszünteti a kijelölt vagy kijelölés nélküli esetben az összes objectet.

OBJECT.HIT object-szám[,saját maszk][,idegen maszk]

Mindkét maszk 16 bites formátumú szám. Az utasítással azt állíthatjuk be, hogy egy adott tárgynak mivel kell ütköznie ahhoz, hogy az ON COLLISION GOSUB által deklarált rutinra adódjon a vezérlés. Ha bármilyen ütközés be következik, a tárgy saját maszkja és a másik tárgy idegen maszkja között bitenkénti ES műveletet végez a BASIC, és ha az eredmény nem nulla, akkor aktivizálódik az ON COLLISION GOSUB. A két maszkot tehát annak ismeretében, egyéni célunknak megfelelően kell megterveznünk.

OBJECT.ON [object-szám1[,object-szám2...]]
OBJECT.OFF [object-szám1[,object-szám2...]]

Láthatóvá (ON), illetve láthatatlanná (OFF) teszi az objecteket.

OBJECT.PLANES object-szám, bitsik maszk, bitsikkapcsoló maszk

Mindkét maszk 8 bites szám. A maszkokkal az object bitsíkait tetszőlegesen átrendezhetjük, ezáltal a rendelkezésre álló paletta minden színét hozzárendelhetjük az object minden részletéhez.

OBJECT.PRIORITY object-szám,prioritás

Beállítja az object prioritását (elsőbbségi szintjét), amelynek -32768 és +32767 közé kell esnie. A nagyobb szám nagyobb prioritást jelent, a nagyobb prioritású object átfedés esetén eltakarja a kisebb prioritásúat.

OBJECT.SHAPE object-szám, sztring
OBJECT.SHAPE object-szám1,object-szám2

Az első szintaxis szerint a sztringből (mint bájtsorozatból) egy új objectet hoz létre. A második szintaxist alkalmazva az object1-et átmásolhatjuk az object2-be.

Grafika karakterkészletben

Ha nem túl bonyolult

Ismeretes, hogy a C64-nek többféle grafikai tulajdonsága van. A képeket vagy a nagyobb grafikákat általában grafikus üzemmódban szokták megjeleníteni.

A megjelenítés módja a karakteres megjelenítés. Ezt legegyszerűbben úgy érthetjük el, hogy például ha a kép \$2000-nél kezdődik, a karakterkészlet kezdőcímét is \$2000-re állítjuk. (POKE 53272,25). Ezután írattuk ki a képernyőre a 256 karaktert. Ekkor azonban az egész képernyő csak mintegy negyedrészt láthatjuk.

Ha a kép nem túl bonyolult, valószínűleg vannak olyan részei, amelyeknek ugyanaz a karakter felel meg. Minél több az ismétlődés, a képek annál nagyobb része fér bele a karakterkészletbe. A közölt program az ismétlődéseket megkeresve — és ezeket egy táblázatba rögzítve — a képet mintegy „összetömörítve” pakolja le a karakterkészletbe. Csak azokat a képeket tudja kezelni, amelyek tömörítve elférnek 256 karakterben.

A 2. listán a gépi kódú programrészt található BASIC-betöltővel. Ennek futtatása után kell betölteni a BASIC részt (1. lista). A gépi kódú részben található a képet betöltő, illetve kimentő, valamint a lepakoló rutin.

A BASIC rész segítségével betölthetünk egy ART STUDIO formátumú képet. A sikeres tömörítés után beállíthatjuk a színeket, majd a karakterkészletet, táblázatot és a megjelenítő rutint kimenthetjük lemeze. Ez mint program betölthető és futtatható. (A lista 260-300-as sorában lévő grafikus karakterek rendre az F1, F3, F5, F7 billentyűk lenyomásával jelennek meg.)

A képek karakteres megjelenítésének több előnye is van. Jólval kevesebb a memóriafelhasználás. Egy kép 8 kb-át helyett max. 3 kb-ajtnyi területen elfér. Sokkal könnyebb az ábrák mozgatása is. Ha a képet scrollozni akarjuk, karakteres üzemmódban 8-ad annyi memóriaterületet kell mozgatnunk, mint grafikus üzemmódban, hiszen egy ka-

rakter 8 bájtjnyi információt tartalmaz. Így elérhetjük a raszterciklusonkénti képváltást, ami folyamatos mozgás látszatát kelti. További előny, hogy egy nem egész képernyőt betöltő ábra a képernyő bármely részén megjeleníthető, akár több helyen is.

Az ábrázolásmódnak azon-

ban hátránya is van: kevesebb színt tudunk megjeleníteni. Multicolor grafikus üzemmódban minden karakterhelyen az alapszínen kívül az összes szín közül bármely három megjeleníthető. A karakteres módban mindenhol megegyezik az alapszín és még két szín (ezek a \$D022,

\$D023 címek). A harmadik szín csak nyolcféle lehet, viszont karakterenként különböző.

Mérfelgelve az előnyöket és a hátrányokat, úgy véljük, hogy a karakteres ábrázolásmód használata mindenképpen hasznos.

Nagy Attila—Magyar Attila

1. lista

```

10 REM *** KEP BETOLTESE ***
20 GOSUB 1000:PRINT "Q"
30 PRINT:PRINT:INPUT "KEP NEVE ";A$
40 H=LEN(A$)
45 IF H=0 OR H>16 OR A$="*" THEN 30
50 POKE 49326,H
60 FORI=1TOH
65 POKE52991+I,ASC(MID$(A$,I,1)):NEXT
70 SYS 49318
80 GOSUB 1040:A=VAL(A$)
90 IF A>2 THEN 30
100 PRINT:PRINT "(H) IRES VAGY (M) ULTI ?"
110 GOSUB 1100
115 IF A$<>"H" AND A$<>"M" THEN 110
120 V=200:IF A$="M" THEN V=V+16
140 REM *** KEP BEKAPCSOLASÁ ***
150 POKE49431,V:SYS 49420
160 GOSUB1100:GOSUB 1000:PRINT "Q"
180 REM *** FAKOLAS ***
190 SYS 49152:IF PEEK(780)=0 THEN 220
200 PRINT "NEM FER BELE !!!":END
220 KEM *** SZINEK BEALLITASA ***
230 POKE53272,155:POKE53270,V
235 S=53280:H=10216
240 GOSUB 1100
250 IF A$=CHR$(13) THEN370
260 IF A$="Q" THEN X=S:Y=H:GOTO350
270 IF A$="M" THEN X=S+1:Y=H+1:GOTO350
280 IF A$="H" THEN X=S+2:Y=H+2:GOTO350
290 IF A$="I" THEN X=S+3:Y=H+3:GOTO350
300 IF A$=" " THEN 240
310 A=(PEEK(55296) OR 240)-1
320 IF V=216 AND A<248 THEN A=255
330 POKEH+4,A:POKE780,A:SYS49595
340 GOTO 240
350 A=PEEK(X)-1:POKE X,A:POKEY,A:GOTO240
370 REM *** KIMENTES ***
380 GOSUB1000:PRINT "Q":POKE49571,V
390 PRINT:PRINT:INPUT "FILE-NEV ";A$
400 H=LEN(A$)
410 IF H=0 OR H>16 OR A$="*" THEN 390
420 POKE 49326,H
430 FORI=1TOH
440 POKE52991+I,ASC(MID$(A$,I,1)):NEXT
450 SYS 49344
460 GOSUB 1040:A=VAL(A$)
470 IF A>2 THEN 390
480 END
1000 REM *** INICIALIZALAS ***
1010 POKE56576,151:POKE53272,21
1015 POKE246,15:POKE53280,0:POKE53281,0
1020 POKE53265,27:POKE53270,200:RETURN
1040 REM *** DISK STATUS ***
1050 PRINT:PRINT "DISK STATUS ";:
1060 OPEN1,8,15:INPUT#1,A$,B$,C$,D$
1070 PRINTA$," ",B$," ",C$," ",D$:CLOSE1
1080 RETURN
1100 REM *** VARAKOZAS BILLENTYURE ***
1110 GETA$:IF A$="" THEN 1110
1120 RETURN
    
```

2. lista

```

1 FORI=0TO 450:READ A$
2 A1$=LEFT$(A$,1):A2$=RIGHT$(A$,1)
3 A1=ASC(A1$):A2=ASC(A2$)
4 A1=A1-48:IF A1>15 THEN A1=A1-7
5 A2=A2-48:IF A2>15 THEN A2=A2-7
6 A=A1*16+A2:POKE49152+I,A18=H+A
7 NEXT
8 IF B<>"33341 THEN PRINT "HIBAS ADAT !"
9 END
10 DATA /2,0C,0A,00,0F,24,04,FA,85,FB
11 DATA 9B,91,FA,CB,00,FB,E6,FB,CA,D0
12 DATA FA,A2,01,0A,00,09,24,04,FA,85
13 DATA FB,A9,2B,04,FC,85,FD,A9,00,84
14 DATA FE,85,FF,A9,00,85,F9,0A,00,81
15 DATA FE,D1,FC,00,08,CB,C0,00,D0,F5
16 DATA CA,61,C0,06,FF,E4,F9,F0,05,20
17 DATA 9A,C0,4C,2F,C0,20,9A,C0,00,00
18 DATA B1,FE,91,FC,CB,C0,00,D0,F7,EB
19 DATA E0,01,D0,03,A9,01,60,20,79,C0
20 DATA A5,FB,C9,27,D0,09,A5,FA,C9,EB
21 DATA D0,03,A9,00,60,20,8A,C0,4C,2B
22 DATA C0,0A,00,05,F9,91,FA,E6,FA,D0
23 DATA 02,EE,FB,E0,A5,FC,18,6F,08,90
24 DATA 02,EE,FF,85,FE,A9,00,85,FC,A9
25 DATA 2B,85,FD,05,A5,FC,18,6F,08,90
26 DATA 02,EE,FD,85,FC,0A,A2,00,00,00
27 DATA 20,0A,FF,A9,00,A2,00,CF,20
28 DATA BD,FF,A9,00,A2,00,00,00,20,D5
29 DATA FF,60,A2,00,00,62,C1,9D,05,23
30 DATA EE,00,6B,D0,F5,A2,00,20,BA,FF
31 DATA A9,00,A2,00,00,CF,20,0D,FF,A2
32 DATA 00,00,30,36,0E,04,AF,62,95,0A
33 DATA 23,0E,AC,84,AD,AF,61,85,29,29
34 DATA D5,F3,A5,BA,20,0C,ED,85,B9,20
35 DATA B9,ED,A9,01,20,D0,ED,A9,00,20
36 DATA D0,ED,A0,00,20,24,FA,60,A9,76
37 DATA 8D,00,DD,A9,3B,DD,11,D0,A9,C6
38 DATA 8D,10,D0,A9,F5,8D,18,D0,A2,80
39 DATA 8D,0A,5F,9D,00,7C,8D,00,60,9D
40 DATA 00,7D,8D,00,61,9D,00,7E,8D,28
41 DATA 62,9D,8E,7E,8D,3B,63,9D,00,D8
42 DATA 8D,3B,64,9D,00,D9,8D,3B,65,9D
43 DATA 00,DA,8D,20,66,9D,EB,DA,EB,D0
44 DATA DD,AD,2B,65,8D,20,D0,AD,29,63
45 DATA 8D,21,D0,60,00,0B,C4,07,9E,2B
46 DATA 32,30,3E,34,29,00,00,00,0A,42
47 DATA 0C,A9,00,08,24,85,FA,BA,FB,A9
48 DATA 6C,0A,00,85,FC,84,FD,A0,00,B1
49 DATA FC,91,FA,CB,00,F9,EE,FB,E6,FD
50 DATA CA,D0,F2,A9,1B,DD,11,D0,A9,97
51 DATA 8D,00,DD,A9,9B,8D,18,D0,A9,C6
52 DATA 8D,10,D0,A2,04,8D,EB,27,9D,2B
53 DATA D0,CA,10,F7,AD,EC,27,20,5A,08
54 DATA AC,57,08,A2,00,9D,00,0D,9D,00
55 DATA D9,9D,00,DA,9D,EB,DA,EB,D0,F1,00
    
```

Pozíciós bevétel GW BASIC-ben

Hogy a kép szép legyen

Hasonlóan a kisebb gépekhez, a PC-kategóriában is a kezdők számára legkönnyebben elsajátítható programnyelv a BASIC. Az igényesebb kivitelezés során hamar felmerül a szép, szerkesztett szöveges kép igénye, ehhez pedig szükség van pozíciós input utasításra. Ezt a feladatot oldja meg az alábbi, GW BASIC 3.11 verzióban írt rutin.

A főprogram és a 200-tól kezdődő szubrutin között az információcsere öt változó, a CS, CO, X\$, XL és X segítségével történik. A szubrutin számára a CS, CO, X\$ beviteli, az XL és X beviteli-kiviteli változó. A beviteli változók értékeit a hívó programban, a rutin meghívását megelőzően kell beállítani. A CS, CO változókba kerül a kurzorpozíció sora és oszlopa; ez a között *listán* látható főprogramban — az első tíz sorban — éppen 20 és 10. Az X\$ és X változó szolgál a billentyűzetről beolvasandó szöveg, illetve szám befogadására. A kétféle esetet az X változó bemeneti értékének 0-ra vagy 1-re állításával különböztetjük meg. A között példában számot kívánunk fogadni, ezért a 140-es sorban X=0. Az XL változó bemeneti értéke maximalizálja a beolvasandó karakterfüzér hosszát; kimeneti értéke a tényleges

hosszt adja meg szöveg fogadásakor — számbevételnél természetesen nincs értelme.

A szubrutinban a kurzor pozicionálása a „LOCATE sor, oszlop” utasítással történik. A billentyűzetről beolvasott karakterek ettől a pozíciótól kezdődően jelennek meg a képernyőn. Billentyűzettel a kurzor nem lehet mozgatni, csak a BACKSPACE billentyűvel törölhetjük az utolsó karaktert. Mind a szöveg, mind a szám a RETURN billentyűvel zárandó le, itt van a szubrutin vége is. A számjegyekarakterek között pont és mínusz (–) jel is lehet. A rutin egyszerűen kibővíthető oly módon is, hogy képes legyen például normál alakban megadott szám fogadására.

Megjegyzendő, hogy egy PRINT utasítás végrehajtása után a kurzorpozíció a következő sor első karakterére mutat, ezért gondoskodni kell a helyreállításáról.

A között példában, a főprogramban tehát szám beolvasása történik, a képernyő 20. sorának 10. pozíciójától legfeljebb 4 karakter hosszban, azaz a –999 és a 9999 határolta számtartományban.

Dr. Szikszai Csaba

```

100 REM *****
110 REM # pozinput példaszámra #
120 REM *****
130 CLS
140 CO=10:CS=20:X=0
150 XL=8
160 GOSUB 330
163 LOCATE 2,50
170 PRINT X
180 END
200 REM *****
210 REM # pozinput rutin #
220 REM *****
230 REM Változók: CS - kurzor sora
240 REM           CO - kurzor oszlopa
250 REM           X$ - input string
260 REM           XL - string hossza
270 REM           input: maximum
280 REM           output: tényleges érték
290 REM           X - adatjelző és input szám helye
300 REM           0 : számot, 1 : szöveget várunk
310 REM
320 REM Munkaváltozók: SM,OM,X1$,X1,LM,LL
330 X$="":SM=CS:OM=CO:LM=0:X1$="":LL=X
340 LOCATE SM,OM
350 X1$=INPUT$(1):X1=ASC(X1$)
360 IF LM<>0 THEN IF X1=13 THEN 540 ELSE IF X1=B THEN 470
370 IF LM<XL THEN IF X1>=48 AND X1<=57 OR X1=46 OR X1=45 THEN 400 ELSE IF X1>32
  AND X1<127 AND X=1 THEN 400
380 GOTO 350
390 REM del
400 PRINT X1$
410 OM=OM+1
420 LOCATE SM,OM
430 LM=LM+1
440 X$=X$+X1$
450 GOTO 350
460 REM del
470 OM=OM-1
480 LOCATE SM,OM
490 PRINT " "
500 LOCATE SM,OM
505 X$=LEFT$(X$,LEN(X$)-1)
510 LM=LM-1
520 GOTO 350
530 REM vege
540 IF X=0 THEN X=VAL(X$) ELSE XL=LM
550 RETURN

```


INJEKCIÓS ÁTÁRAMLÁS- ANALIZÁTOR, PIA—01

Az új, analitikus készüléket az a radioökológiai és magtechnikai felhasználással foglalkozó kassai intézet készítette el, amely a vezető csehszlovák intézetek közé tartozik a környezeti problémák kutatásában a radiometrikus és további módszerek felhasználásával. Az analizátor az átvirágási analízis módszerét használja; az átviráglandó folyadékok a vivőáramba fecskendezik be, és ott egy fotometrikus detekció által kiértékelést zónát képez. A készüléket a Palacky Egyetem természettudományi fakultásával együttműködve fejlesztették ki Kassán, és a prágai Károly Egyetem matematikai, fizikai fakultásával együtt elsősorban a környezeti problémák és a minőségi vizsgálatok analizésére, a mezőgazdasági és élelmiszer-nyersanyagok vizsgálatával foglalkozó és termelési ágazatok számára szánják.

A teljes mérési és kiértékelési rendszert a készülékben egy mikroprocesszor vezérli, amely a hidrodinamikuss és az elektrolitikus funkciók egységileg átkapcsolásakor a teljes automatikus üzembe óránként 200 analízist is lehetővé tesz. Összehasonlítva egy másik analitikus módszerrel, az automati-

kus mérési eljárással, ez az új analizátor, a PIA—01, könnyen kezelhető és egyúttal objektív munkamódot ér el, jelentősen alacsonyabb analitikai munkaköltség mellett.

Az univerzális jelleg a kiválasztott módszernél és ezzel az egész készüléknél is egy sokkal szélesebb felhasználási skálát enged meg a környezeti kutatás területén kívül és a vizsgálatokon kívül is, amelyekre eredetileg a készüléket létrehozták. Ezzel az analizátorral többek között a klinikai biokémiában jó tapasztalatokat értek el, például a vérszérumok analizésénél, a biológiai anyagok, a vizelet stb. elemzésénél, az iparban a vegyi elemzéseknél, az élelmiszeriparban a tej, az italok, a hús, a zöldség és a gyümölcs ellenőrzésénél. Eppen ez az univerzális felhasználhatóság, valamint a progresszív technikai megoldás az oka annak, hogy széles szakmai körökben nagy érdeklődés mutatkozott a nemrég befejeződött Incheba Nemzetközi Vásáron, ahol a készüléket először mutatták be a nemzetközi nyilvánosság előtt.

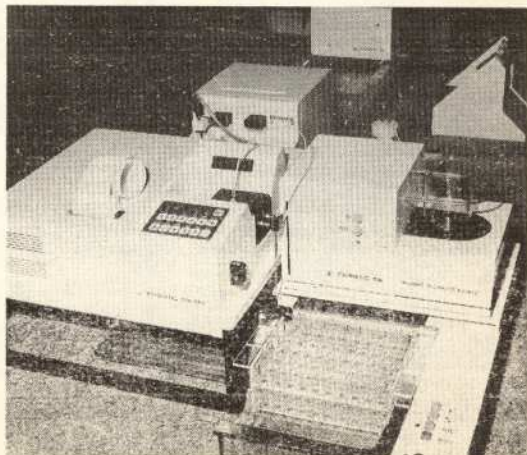
(Közelebbi információkat a KOVO, Prága Kúlcserkedelmi Vállalat ad.)

CHIRATIC 59 MK

A Chiratic 59 MK kinetikus fotométer, a laboratóriumi analízisek és a koncentrációs mérések, a biokémiai és orvosi laboratóriumok próbái számára szolgál. Az objektív diagnózisok meghatározásakor az analitikus módszerek egyre fontosabb jelentőséget kapnak, és ezért egyre növekszik terjedelmük, így az a lehetőség, hogy az egyes próbákkal való foglalkozás a kezelő beavatkozása nélkül, automatikusan is elvégezhető, ebben az esetben döntő kritériuma a készülékgyártásnak. A Chiratic 59 MK, amelyet egy cél-mikroszámitógép vezérel mikroprocesszorral, sikeres abban, hogy az átfolyó cellák vezérlőkészülékének kombinálásával a Chiratic 58-cal és a Chiratic 52-es próbászállítóval egyszerűs próbamegmunkálást lehetett elérni, amelynél csak minimális emberi kezelésre van szükség. Az automatikus mérés növeli a munka produktivitását a laboratóriumban, csökkenti a kezelői beavatkozást és a próbák összecszerelésének lehetőségét, valamint csökkenti az infekció lehetséges veszélyét is.

A beadott információkat és mérési eredményeket a Chiratic 59 MK négy helyiértéken ábrázolja, és ezzel egyidejűleg dokumentációs cílokra egy beépített termonymotatóval ki is nyomtatja.

A Chiratic 59 MK készüléket a Chirana Stará Turá Konzern Vállalat állítja e/ő. Közelebbi információkat a műszaki adatokról, valamint az esetleges szállításokról a Chirana Konzern külkereskedelmi osztály közül Piestanyban.

Az értékelőfüggvény végső formája

Az 1988/12-es számtól kezdődően részletesen bemutattuk az értékelőfüggvény összetevőit, ezek hatásait a játék különböző szakaszaiban. Megtekinthettük a különféle komponensek ábráját a féllépésszám függvényében. Most kialakítjuk a végső értékelést, bemutatjuk, hogy milyen mértékben érdemes az egyes komponenseket súlyozni.

Rendszeres olvasóink korábbi számainkban láthattak hasonló értékelőfüggvényt, de az nem volt annyira precízen kidolgozva, kevesebb szempontot vett figyelembe. Igaz, a túlzottan aprólékos értékelés, a precíz megfogalmazás viszont sokkal több gépidőt vesz igénybe, ezért a sakkprogram készítőjének kell megtalálnia a két véletl közötti optimális megoldást az adott számítógép gyorsaságának a függvényében.

Az értékelőfüggvény a következőképpen néz ki:

$$F = 1000 \cdot M + P + D + 0.5 \cdot C + L + 2 \cdot R + Q + 2 \cdot B + 0.5 \cdot OW + OP$$

A betű jelentése a következő (a zárójelben lévő hivatkozások azokra a számainkra utalnak, ahol azzal az összetevővel részletesen foglalkoztunk):

M : Anyagi érték (1988/12)

P : Pszeudolegális lépések (1989/1)

D : Különböző megtámadott mezők száma (1989/8)

C : Centrumkontroll (1989/2)

L : David Levy mozgékonyági törvénye (1989/3)

R : Bástyabónusz

Q : Vezérbónusz (1989/4)

B : Futóbónusz (1989/5, 1989/6)

OW: Megtámadott saját mezők száma (1989/8)

OP: Megtámadott ellenséges mezők száma (1989/9)

A bástya bónuszát a következőképpen számítjuk:

$$Fr = 1.6 \cdot A - 1.6 \cdot D + 8 \cdot DR + 8 \cdot 0 + 3 \cdot S + 22 \cdot SR$$

A betű jelentése:

A : Megtámadott mezők száma.

D : A saját király és a bástya sor- és oszlopkülönbségének minimuma.

DR: Kettős bástya a soron vagy az oszlopon.

O : Bástya a nyílt vonalon.

S : Bástya a félig nyílt vonalon.

SR: Bástya a 7. soron.

Most pedig nézzük meg a konkrét példán, milyen értékeket ad az értékelőfüggvényünk! Az 1. ábrán látható hadállásra a következő értékek adódnak:

Világos: M=2.7; P=39; D=40; C=148;

L=20; R=48; Q=11; B=14;

OW=41; OP=14.

Tehát F(világos)=3042.5

Sötét: M=2.8; P=54; D=41; C=178;

L=25; R=56; Q=6; B=-1;

OW=50; OP=15.

Tehát F(sötét)=3165.

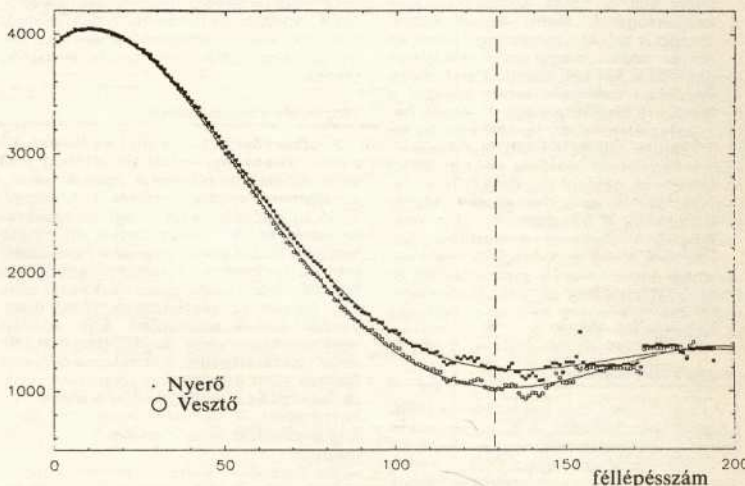
A végső érték: F(világos)-F(sötét)=-122.5, ami azt jelenti, hogy sötétnek körülbelül egy gyalognyi előnye van.

A 2. ábrán láthatjuk, hogyan alakul függvényünk átlagértéke a féllépésszám függvényében.

KOVÁCS P. ATTILA

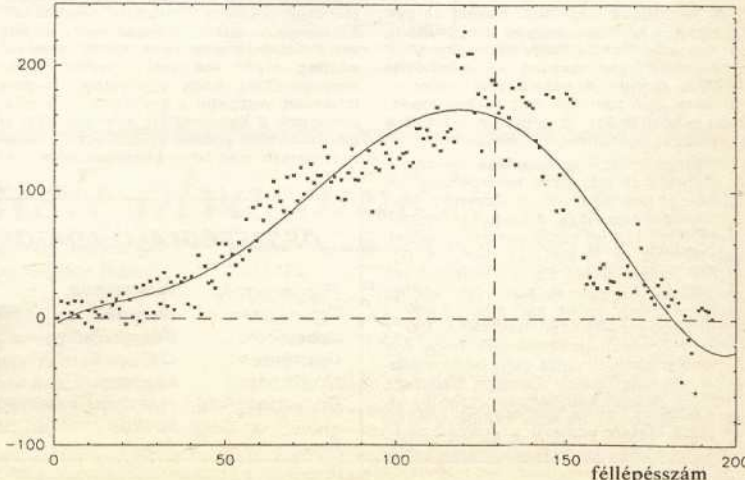
Σ pont

2/a ábra

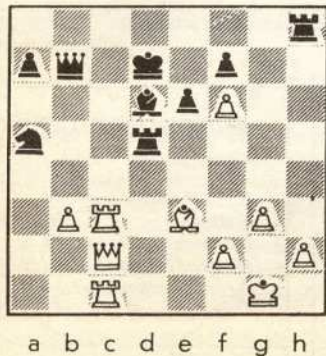

Világos és sötét pontértékének különbsége

2/b ábra

1. ábra. Kaszparov—Timoscenko 1981
58. féllépés után

PROGRAMTERMÉK

Kémiai adatbázis Plus/4-re

A szolás régi: a fejem nem káptalan. A polihistorok is erősen kihálófélben vannak. A tudomány fejlődésével csak az össznépi dilettantizmus fejlődik egyenes arányban. Minél több ismeret halmoznak fel a tudósok, annál többet nem tudunk mi, közönséges halandók.

Egy mai diák legfontosabb feladata már nem az, hogy óriási adathalmazokat magoljon be memoritarként (bár itt is utalnom kell a bölcs kompromisszum szükségességére). Nem! Ennél sokkal fontosabb a tanulás technológiájának és a hiányzó adatok megszerzési módjának megtanulása. Fel kell készülni arra, hogy az iskolában már nem lehet egyszer s mindenkorra elsajátítani egy szakmát, hanem egész életünkben tanulni kell, ha lépést akarunk tartani a világ fejlődésével. Egy, a negyvenes években végzett elektromérnöknek például napjainkig már háromszor ártírták az egész elektronikát az elektroncsótól a tranzistoron át a mikrochipekig. A felhalmozott adattömeg fejen tartása pedig éppenséggel kivihetetlen még egyetlen szűk szakterületen is. E sok adat tárolását és visszakereshetőségét tekintve egyre inkább a technika segítségére szorulunk.

Európa nyilvános!

Az adatbázisok már hazánkban is szinte a „levegőben lógnak”. A tv hullámain — immár a műholdas adásokat is beszámítva — teletextus akár egész Európa nyilvános adatbázisaiba betekintést kaphatunk. A Magyar Posta jelentős erőfeszítéseket tesz, hogy ennél jóval több szolgáltatást nyújtó adatbázisokat is elérhessünk. (A legszebb az lenne, ha ebből az oktatás is profitálhatna!)

A Novotrade legújabb kémiai tárgyú programja kapcsán nagyon megörültem, amikor kiderült róla, hogy egy — méreteihez képest igen gazdag — adatbázist kaptam kézhez. A vállalkozást egyértelműen a jövő irányába tett fontos lépésnek minősítettem. A program adatait a szokásos táblázat foglalja össze.

A programcsomag kezelése egyszerű. A program az adatbázis-lekérdezéseknél kizárólagosan alkalmazott korszerű menüvezérlést használja. A keresés a menüben a Plus/4 le-fel kurzorvezérlő gombjával történik, a kiválasztás pedig a RETURN billentyűvel. Ez a szokásoknak megfelelő. Ez az elemek adatlapjai közötti lapozásra már kicsit szokatlan, hogy a jobbra-balra nyílat kell használni, bár a dolog megideologizálható úgy, hogy egy könyvben akarunk előre vagy hátra lapozni. A legszokatlanabb azonban a keresés módja a tartalomjegyzékben. A fel-le nyílat kell használni, de más interaktív rendszerektől eltérő módon a kívánt scrolirányt, nem pedig a logikai haladási irányt kell megadni.

A program dokumentációja meglehetősen laconikus, s ezt a menüben található leírás sem bővíti ki túlzottan. Az „on-line help” mindenesetre tökéletesen helyettesíti a kazettaborítón található dokumentációt, és végül is elegendő a nem túl bonyolult algoritmusú lekérdezés elmagyarázására.

Háromfogásos menü

A programmal — az on-line helpen kívül — három menüelem közül választhatunk. Az első menüelem a *lapozás*, amely az elemek tulajdonságainak (két képernyőn 19 különféle adat) megtekintését teszi lehetővé. A 15 adat szerint kijelölhető sorrendről a *tartalomjegyzék* menüponttal intézkedhetünk. A tartalomjegyzék lehetővé teszi, hogy gyorsan kikeressünk egy elemet az adatbázisból, majd megnézzük annak adatlapjait. Egy adatlap megtekintése után továbblapozhatunk, vagy visszatérhetünk a tartalomjegyzékbe (sajnos nem a korábban kikeresett pontra, hanem az elejére), és újabb elem után kutathatunk. A harmadik menüpont *grafikus ábrázolást* tesz lehetővé $Y=f(X)$ formában.

Az Y és X — ebben a sorrendben, ez először engem is becsapott! — 15-15 tulajdonság közül tetszőlegesen választható. Olykor igen meghökkenő alakú függvényeket kapunk. A probléma egyik oka talán a sok hiányzó adatban keresendő, a másik oka a skálázás teljes hiánya. Az ábrák csak kvalitatív elemzésre alkalmasak. Minthogy az adatok felírása ilyen sokféle variációban tényleg nem volt túl könnyű, esetleg olyan megoldást kellett volna megvalósítani, hogy egy villogó kurzort lehessen mozgatni a grafikonon ide-oda, amelynek a koordinátáit már könnyen ki lehetett volna jelezni. A kvantitatív elemzést persze meg lehet közelíteni olyan ra-

vasz trükkkel, hogy egyszerre két gépbe töltjük be a programot, majd miközben az egyik gépen kirajzolunk egy grafikonot, a másikon az ordináta-tulajdonságra rendezett tartalomjegyzéket állítjuk be.

ESC= menekülés

A programnak a jelzettekkel kívül több fogyatéksége alig van, kifejezett hibát pedig nem is találtam benne. Az adatok helyességét persze nem ellenőriztem. A grafikus ábrázolás gyengeségei között megemlítem még, hogy túl erősen befagyaszt egy ábrát, úgyhogy csak a menühívást jelentő ESC gomb menekít ki ebből a funkcióból. A kileptetésre elég lett volna talán egy RETURN is, és jobb lett volna, ha a program visszatér a grafikus almenübe. Az ESC gomb funkciója ekkor sokkal tisztább lett volna.

Túl sok kívánnivalót a program esztétikai kivétel sem hagy maga után. Az adatok kiírása a teljes magyar ékezetes ábécével történik, de ezen túl a mértékegységek megadására speciális karaktereket is felvett a szerző a karakterkészletbe. Az adatok a SI-egységekben szerepelnek, ami manapság igazán ildomos. Kivétel talán a Celsius-fok, ami miatt néhány grafikon „átlóg” a negatív mezőbe. A táblázatok adatai érdekesek, de néhány termokémiai jellemző talán fontos lett volna még.

Külön kiemelném, hogy a program igen gyorsan működik, ami a tanórai alkalmazásoknál igen kedvező tulajdonság.

A program nemcsak az általános iskolai munkához nyújt segítséget, hanem a középiskolákban is igen hasznos (felmerül a PC-s változat elkészítése, mivel a középiskolákban nagyon megindult a PC-vel!). Jól használható az önképzésben, sőt a tanárok ismereteinek bővítésére is alkalmas. A szerző minden elismerést megérdemel, érezhetően elég kemény munkát végzett. Egyszer a Chemisys-projekt kapcsán nekem is meg kellett csinálnom egy hasonló adatbázist, és emlékszem, mennyi baj volt vele. Az adatoknak ugyanis van egy nagyon macacs tulajdonságuk: addig nem hibásak, amíg valaki fel nem fedezi bennük a hibát(!).

Zsadányi Pál

ÖSSZEFOGLALÓ ADATOK

Forgalmazó:	Novotrade
Terméknév:	Elemek
Szerző:	Bálint György
Géptípus:	C Plus/4
Hordozó:	kazetta
Dokumentáció:	egy oldal a kazettaborítón
Ár:	345 Ft

MINŐSÍTŐ ADATOK

Kezelhetőség:	jó
Teljeség:	kiváló
Dokumentáltság:	jó
Használhatóság:	kiváló
Ár/teljesítmény:	kiváló
Összbenyomás:	kiváló

Tíz óra alatt fordítja a Bibliát

A hollandiai BSO cégnél kidolgozás alatt álló, az elmúlt évben már hazánkban is bemutatott DLT projektnek az elkészült első rendszere angolról franciára fordít, az eszperantó, mint közvetítő nyelv közbeiktatásával. Ennek ismeretében, mintegy ehhez kapcsolódva nyújtott két éves ösztöndíjjal a Soros Alapítvány Mohai Lajosnak, hogy eszperantóról magyarra fordított programot készítsen. E program első változata ez év közepén készült el. Egy IBM PC/AT-n már fordított sebességre óránként 70 ezer szót, tehát a teljes Biblia fordítását 10 óra alatt végzi el. A rendszer összeel nyilvános fordításban mutatkozik be, elsősorban abból a célból, hogy a szerző a rendszer fejlesztéséhez további támogatásokat találjon.

Néhány számítógéppel magyarul fordított mondat (amint látszik, „nyelvből” azért akad még)

La arbohakisto elhakis la grandaJN kaj belaJN arboJN.
A favágó kiharította a nagy és szép fákat.

La patro AKUZIS sian filinoN PRO di-bocca vivo.
Az apa vádolta saját leányát kicsapongó életTEL.

Regu super LA BIRDOJ de la cielo. KIJ UJU ESTU manggajjo por vi.
Kormányozzon az éj madarai fölött, hogy legyenek étel érte.

La servisto alportis plej bonan bovidon de nia bovaro.
A szia odahozta a gulyánk legjobb borjútát.

Via domo estas bela, sed MIA AMIKO. KIJU estis cci tie. HAVAS pli belan domon.
A házad (van) szép, de a barátomnak, ki volt itt, van szebb háza.

Igaz, hogy bárki gond nélkül használhatja a számítógépet anélkül, hogy bármit tudna a belső felépítéséről, a hardverről, az egységek egymás közötti kommunikációjáról. Azonban a gép részletesebb ismerete sokat segíthet abban, hogy a felhasználó jobban kihasználja a PC-k belső lehetőségeit (például DMA-vezérlés, számlálók/dőzítők használata, megszakításkezelés stb.).

A PC-alkalmazások között egyre nő azoknak a száma, akik a gépeket valamilyen nagyobb rendszerhez illesztik, vagy a gép bővítésével alakítanak ki mérésadatgyűjtő rendszereket, ipari szabályozóberendezéseket. Az ilyen jellegű feladatok rendszerint az XT vagy az AT be-kiviteli csatornájára csatlakoztatható új modulok, adapterkártyák kifejlesztését is igénylik. A könyv részletesen ismerteti a be-kiviteli csatorna felépítését, jelforgalmát és azokat az általános tervezési szempontokat, amelyeket egy be-kiviteli bővítőmodul tervezésekor figyelembe kell venni.

A kötet azoknak a felhasználóknak is szól, akik egyszerűen kíváncsiakból, vagy azért gyűjtiknek hardverismereteket, hogy jobban megismerjék azt az eszközt, amivel dolgoznak.

Berkes Jenő—Gonda László—Szabó Károly—Verebély Attila:
Adatviteli számítógép-felhasználóknak (Távközlési abc)
(Budapest, 1989. IPIK, 350 oldal.
Ára: 395,— Ft)

Könyvkiadásunkban nagyon hiányzik az a közerthető formában írt adatviteli bevezető alaplunka, amely a mai számítógép-felhasználó számára megmagyarázza mind az elveket, mind a gyakorlati ismereteket (matematikai kifejtés és számítási módszerek mellőzésével). Ez a könyv kézikönyvszerűen adja meg az adatokat, és gyakorlati útmutatást nyújt jól rendezett és rendszerezett formában.

Az eddig megjelent művek erősen elméleti jellegűek, magas szintű matematikával dolgoznak, elsősorban a csomagpakcsóval foglalkoznak, kiemelten csak a tematikai szolgáltatásokat ismertetik. E hiánypótló adatviteli szak-könyv nyelvét tekintve alapfokú, azonban szinte minden számítógép-felhasználónak hasznos, olykor nélkülözhetetlen ismereteket közöl.

A számítógépek robbanásszerű elterjedése mellett lényegében a távközlési kultúra fogja a jövőben meghatározni a hazai számítógéphasználat kulturáltságát is.

A kiadvány a magyar viszonyok figyelembevételével készült, tárgyköre kiterjed a távföldolgozás, az egyszerű adatviteli hálózatok és a komplex szolgálatok fogalmaira, elveire, eszközeire, eljárásaira, vagyis mindarra, amire a számítógép felhasználóinak a gyakorlatban szükségük van.

Ráth György:
Adat- és programvédelem IBM PC-re
(Budapest, 1989. LSI ATSZ,
63 oldal. Ára: 97,— Ft)

A mikrogépes adat- és programvédelem története és fejlődése szorosan összefügg a mikrogépek fejlődésével. Sokszor vált döntővé egy-egy új mikrogép megjelenése a piacon, és messzemenően megváltoztatta más a tőle jelentősen eltérő gépekhez kapcsolódó védelmi stratégiákat is. Kezdetben a mikrogépes védelem kérdése fel sem merült, kevés gépet dobtak a piacra, és a kereskedelemben forgalmazott programok köre is szűk volt. Az adatvédelem nem is létezett még mikrogépekre, a viszonylag csekély kapacitású hájékonylemezek, a nehézkesen kezelhető magnókazetták nem számítottak komoly adattárolóknak.

Mint a bevezetőből megtudhatjuk, az áttérést az Apple gépek megjelenése okozta, mivel egyre többen kezdték egymás között cserélni a játékgépeket. Ez azonban figyelmeztetés is volt egyúttal, mivel egy egyszerű számítógépes játék lemosással semmilyen sem különböző egy nagy felhasználói rendszer lemosásával.

Ezért az Apple-II világában a programvédelem és az azokat kijátszó módszerek rendkívül dinamikusan fejlődtek, és pár év alatt igen magas szintre jutottak. A szerző ezeknek a technikáit ismerteti.

Zimányi Magdolna—Kálmán László—Fadgyas Tibor:
A LISP programozási nyelv
(Budapest, 1989. Műszaki Könyvkiadó,
428 oldal. Ára: 195,— Ft)

A LISP nyelv a mesterséges intelligencia kutatásának kezdetől fogva alapvető programozási nyelve, amely meghatározó szerepet játszik a kutatásban és az eredmények gyakorlati alkalmazásában is. A nyelv neve a „List Processing language” (listafeldolgozó nyelv) rövidítése. Míg a LISP nyelvel közel egy időben született Algol 60 és FORTRAN nyelvet elsősorban a numerikus számítások igényei szerint alakították ki, a LISP nyelvet azért hozták létre, hogy szimbolikus (szimbólumokból álló) kifejezésekkel végzett műveletekre alkalmas nyelvet teremtsenek.

A LISP azért is különleges programozási nyelv, mert új elgondolások alapján terveztek meg. Ezek jelentőségét sok tekintetben csak ma tudjuk igazán értékelni. Ezáltal a LISP a funkcionális nyelveknek lett első és máig legfontosabb képviselője. A nyelv egyik legjelentősebb alkalmazási területe a mesterséges intelligencia kutatása, ahol a felmerülő feladatokat az jellemzi, hogy a megoldáshoz összetett adatszerkezeteken bonyolult logikai eljárásokat kell végrehajtani. Ezekhez a követelményekhez a LISP nyelv természetes eszközként illeszkedik.

Boér Gyula—Dóra Gyula—Fenyő László—Seress Attila:
Az IBM PC-k belső felépítése
(Budapest, 1989. LSI ATSZ,
393 oldal. Ára: 399,— Ft)

A kötet azoknak a szakembereknek készült, akik szeretnének részletesebben megismerni az IBM PC-k belső felépítésével, működésével. Ide tartozik az XT, AT, PCjr, az eredeti PC, az XT286 és valamennyi, ezekkel kompatibilis gép. A könyv a két legelterjedtebb típusal, az érdeklődésre leginkább számot tartó XT-vel és AT-vel foglalkozik elsősorban, de utalások találhatóak más típusokra is.

Kontrasztok

Lengyelországban éles ellentétet lehet észrevenni a számítógépek, illetve a közszélesítő cikkek kínálatában. Ez utóbbiak körében — a hűstől a tejjig — napi gond az elemi szükségletek kielégítése, számítógépet ezzel szemben bármikor kapni lehet. Az óriási kínálat elsősorban annak köszönhető, hogy a szüledetes profitor nyomán gyorsaszerűen megemelkedett az ebben a piacon szegmensben tevékenykedő magánvállalkozások száma. Ma már mintegy négyszáz ilyen cég működik, amelyek zöme az utóbbi három évben alakult.

Trias

A háromdimenziós grafika hazai neves művelője, Kádár Edit a komoly hazai és nemzetközi piaci sikereket elért Gratis után az idén egy új, háromdimenziós grafikus rendszerrel, a Triasszal rukkolt ki. Ennek alapkonceptója egy olyan általános célú grafikus tervezőrendszer kialakítása, amely az egyes alkalmazói igényeknek megfelelően egyszerűen adaptálható, rugalmasan kezelhető és bővíthető.

A Trias egy szoftverben három funkciót egyesít: 1. hagyományos CAD-funkciók háromdimenziós modellezéshez, szerkesztési feladatok, műszaki rajzok előállítás, módosítás, archiválása, tervrájk kialakítása; 2. egyfelől szövegszerkesztő egy grafikus adatbázis átalakítá-

sára, másfelől grafikus editor adatbázisban történő szövegmódosításhoz; 3. fejlesztő programcsomag CAD-alkalmazásokat készítő szakemberek számára egy tömör, hatékony grafikus interaktív nyelv támogatásával.

A Triás 3D CAD Stúdió által forgalmazott szoftver piaci sikere kedvező: megjelenésekor azonnal megkezdődött a forgalmazása a nyugati piacokon is.

Hova megy a működőtőke?

A japán Fujitsu, a világ hatodik legnagyobb félvezetőgyártó csoportja (éves forgalma 2,4 milliárd dollár), 400 millió dolláros beruházással lapkagyártó üzemet létesít Északkelet-Angliában. A döntés nagy jelentőségű a brit gazdaság számára, annál is inkább, mert néhány éve a legnagyobb japán félvezetőgyártó Nippon Electric Company-nak (NEC), amelynek tavalyi forgalma elérte a 4,5 milliárd dollárt, ugyancsak lapkagyártásra működik Skóciában. Tony Newton kereskedelmi és ipari miniszter szerint a mostani beruházás új lendületet ad az angliai elektronikai iparnak, s az export bővülésével, valamint az import csökkenésével javítja majd a kereskedelmi mérleget.

Nagy-Britanniában eddig kerekén száztíz japán vállalat mintegy 1,5 milliárd font összegű működőtőke-beruházást hajtott végre, s ezzel 25 ezer új munkahelyet teremtett.

Számítógépes város

2000-re a Tokió melletti Tiba prefektúrában megalkalul a világ első számítógépes városa. A tokiói egyetem professzorának, Ken Szakamurának a tervei alapján megvalósuló település létrehozásába 130 cég kapcsolódott be, köztük olyan világszerte ismert nagyvállalatok, mint a Fuji, a Sony és az IBM, amelyek állják a nagyszabású beruházás mintegy 100 milliárd jenne rugó költségeit.

Hogyan zajlik majd az élet a számítógépes városban? Az épületek világítását például számítógép szabályozza, attól függően, hogy nappal, éjszaka, pirkadat vagy szürkület köszönt a településre. A háztartási készülékek és szórakoztató elektronikai berendezések működtetését is a számítógép végzi. A lakóknak ezentúl nem kell olyan "fárasztó" foglalatosságokkal bídódnunk, mint a vízcsap kinyitása. Elég, ha a mosdó fölött finoman megérintik a falat. Sőt még a véctét sem kell lehúzniuk, ezt is a számítógép végzi el helyettük.

A városkában működő irodákból eltűnnek majd a hivatalos levelek, iratok, nem lesz szükség többé titkárnőre, kézbesítőre. Az információ beszerzéséhez csak a személyi számítógéphez kell ülniük.

A számítógépes városot mindössze egy négyzetkilométernyi területre tervezik, ezer állandó lakossal és 6 ezer ingázóval. Hogy kiket csábítanak majd ide, arról egyelőre nem szólnak a hírek.

Közhasznú információk

A Művelődési Minisztérium közművelődési tanácsának kezdeményezésére még az idén létrejön az ország eddigi legszélesebb körű közhasznú információs hálózata. 130 pályázó közül 62 intézményt választottak ki, amelyek egy-egy IBM PC/XT-vel kompatibilis géphez jutottak. Ezek segítségével helyi információs rendszereket építenek ki, kezdve a mesteremberek nyilvántartásától egészen az olcsó szállások, férőhelyek regisztrálásáig. A gépeket az év végén kötik hálózatra telefonvonal segítségével. A hálózat nyitott, bárki bekapcsolódhat, ha van már számítógépe. A hálózat kiépítésének technikai megoldását a Közművelődési Információs Vállalat végzi.

Emeletes lapkák

Sokféle alkalmazási területen fontos követelmény a rendkívül gyors számítógépek alkalmazása a lehető legkisebb térfogattal és tömeggel, például újráműveken, radarberendezésekben stb. Az egyes elemek működési sebességét a VLSI-technika egy lapkán belül lényegesen megnöveli, de ezt korlátozza az ezeket összekötő vezetékben a terjedési sebesség. Az egyes ilyen elemeket egy síkban elrendezve a terjedési idő többszöröse lehet az egyes elemek működési idejének.

Kézenfekvő megoldásként kínálkozik a háromdimenziós elrendezés: a VLSI-technikával készült lapkákat egymás fölé elhelyezve, ezek összeköttetései a lapok síkjára merőlegesen.

A Cray 2 szuperszámítógépben a morzsákat 10,5 x 20,5 centiméteres lapokon képezték ki, ezeket nyolcasával sűrűn egymás fölött helyezték el. Az egymás közötti néhány ezer összeköttetés így lényegesen megrövidült, ezeket azonban utólag kellett elkészíteni. A nagy elemsűrűség következtében a rendszert semleges kémhatású folyadékban kell hűteni.

Távcsvegés

A fejlett tőkés országokban sok, agyvérzéstől vagy izomsorvadástól mozgáskorlátozott gyerek használn számítógépet, gyakran átalakított billentyűzettel vagy kapcsolókkal, hogy szüleinek vagy tanáraival kommunikáljon. Tom Holloway számítógéphelezat-szakértő pedig az IBM azért vezényeltte az egyik közép-londoni technikumba, hogy tanulmányozza a mozgáskorlátozottak számítógépes igényeit. A fenti két tény összekapcsolásával, az ó életének született meg a Chatback (szabad fordításban vizontcsevegés) nevű, a mozgáskorlátozottak számára létrehozott hálózat. Ausztrália, Alaska, Kanada, Új-Zéland — a gyerekek levelezőtársi kapcsolatot létesítenek egymással, de az Egyesült Királyságban is

rendszeresen beszélgetnek egymással. Popzenekarokról, fociról, mi a kedvenc tévésorozatod? — elektronikus levelek száguldoznak ide-oda. A nagy távolságok operatív áthidalását ezek a gyerekek különösen értékelik, valósággal kiszabadulnak az állapotuk okozta fogságból.

Forradalom

A franciaországi Bourges-ban júniusban nemzetközi elektroakusztikai és számítógépzenei fesztivált rendeztek. A rendezésgélt Pat-tachik Iván elektroakusztikus mű komponálására kapott megbízást, a francia forradalom 200. évfordulója alkalmából. Az 1789 [Liberal Fra.] című műve elkészült, a hangszalagra és ütőhangszerekre írt mű nagy sikert aratott.

Akupunktúra

Az idén jelent meg hazánkban az első, hazai fejlesztésű akupunktúrás orvosi diagnosztikai és terápiás program. Ez többek között tartalmaz egy részletes ajánlatot a WHO által javasolt 52 leggyakoribb betegség kezelésére. Tartalmazza továbbá a csatornák, pontok egzakt lokalizációját, a tű beszúrás technikáját, a pont beidvezését, valamint egyéb szükséges megjegyzéseket, továbbá a fülakupunktúra legfontosabb gyógyítóelemeit.

A Data Manager Kisszöveteket megbízásából a szerzők — dr. Danis György és Kiss Gábor — már dolgoznak a program legújabb verzióján, amelynél a csatornák és pontok elhelyezkedését már rajzok segítségével is nyomon lehet követni. Ezenkívül a program részét gyógynövény-alkalmazással is kiegészítik.

Korhely

Helyesírás-ellenőrző programot fejlesztett ki a SZÜV nyiregnyházi számítógéppontja. A Korhely nevű program megadott szövegállományból egyenként olvassa a szavakat, rákérdez helyességükre, és az adott válasznak megfelelően vagy egy szótárba teszi, vagy lehetőséget ad a szó javítására. Ha az adott szó a szótárban megtalálható, azt helyesnek feltételezi. A szoftver bármilyen IBM PC/XT-vel kompatibilis gépen szerkesztett szöveg ellenőrzésére alkalmas, a Venturával is együttműködik. Alkalmassá tették a Korhelyt a Commodore 64 — Robotron — Deltex rendszerrel való alkalmazásra is.

Az Olvasó írja

Köszegi Béla, Budapest

Bár sajnos nem vagyok szakmabeli, mégis évek óta nagy érdeklődéssel olvasom (és gyűjtöm) lapjukat. Munkahelyemen (vegyész szabadalmi ügyvivő vagyok) a „gép ész” egy Terta TAP-34 formájában jelent meg. „Őszeismerkedésünk” után szerény képességeihez mérten hasznos munkatársunkká vált és maradt egészen a legutóbbi időkig. A „pécéző” korszak 1985-ben köszöntött be, és tart mind a mai napig, igen megkönnyítve munkánkat.

Tudom, mindez érdekelten az önök számára, de talán magyarázza azt, hogy kívülről miért érdeklődöm a PC-k iránt. Mindezek miatt persze nem fogtam volna „gépet”, hogy levelemmel zaklassam önöket. Ami írásra ösztökölt, az a számomra oly rég várt irányváltás, amit a pécézés tejezérése mutat a lap hasábjain.

Töredelmesen be kell vallanom, hogy a tavalyi VAM—PIR-os számuk után nem hagytam nyugodni a kérdés: ha másnak sikerült a Bécsi út túlsó végén megvásárolt elemekből összeállítani egy otthoni gépet, sikerülne-e nekem is? Levelezgetések, árajánlat-böngészések után az anyagi fedezet — két személyes turistaelállításnyá + némi devizaszámla — biztosítottak látszott egy monokróm XT-re. Ez év tavaszán belevágtam, és áprilisban (egy „Bánhida, kapaszkodj!” felkiáltás után) elérve-
döz szemmel figyeltem, amint lefut a RAM-teszt a gépben. A létrejött konfiguráció végül is egy 640 kb-
jait RAM-ot tartalmazó turbó alaplapból, egy Super multi I/O, egy Auto switching dual graphics display and printer adapterből és egy winchester-meghajtó kártyából áll, egy 360 kb-
jait floppyval és 20 Mb-
jaitos winchesterrel. Megjelenítőként egy monokróm Thomson monitor szolgál. Mit mondjak? A cikk írójának igaza volt, és köszönemet fejteszem ki a cikkért. Amíg a hazai árak ennyire valószerűtlenek, a géphez jutásnak az egy jól járható útját jelent.

S ha már levelemmel zaklattam önöket, dupla vagy semmi alapon szeretném segítségüket kérni. Gondolom, problémámmal nem állok egyedül. A monitorral, illetve a monitor és a meghajtó kártya összekapcsolásával kapcsolatos a problémám. E két elem összekapcsolását vagy coax kábellel RC csatlakozókon át, vagy többeres csatlakozó kábellel 9 pólusú Canon csatlakozókon keresztül végzik. Barátságosabb az a kártya, amelyen mindkét csatlakozó megtalálható, míg vaglyagos esetben a felhasználó kezét a gyártó megköti. Az én esetem olyan szempontból szerencsés, hogy mind a kártyán,

mind a monitoron a 9 pólusú Canon csatlakozó található. Az egyes csatlakozópontok mibenléte is kiderül a gépkönyvekből. Segítségüket ahhoz kérem, hogy az egyes jelek mibenléte — a nevükön túlmenően funkciójukat is — ismerjessék. Számomra a nehézséget az okozza, hogy a kártya kiépített monitorcsatlakozója csak mono (alfa/numerikus) üzemmódban „él”. A szoftverből kapcsolható, illetve rövidzár-dugókkal (jumper) beállítható színes/grafikus üzemmódban a JP1 tuskesorra adja ki a kártya a képet, és erre kellene egy második Canon csatlakozót kötni. A tuskesor egyes tuskéire táblázatban közlik a rajtuk megjelenő jel nevét (Ground, +Red, +Green, +Blue, +Intensity, +Video, +H. Sync., +V. Sync.), de e jelek pontos ismerete nélkül nem tudom eldönteni, hogy ezek közül a monokróm monitor számára melyikeket kösssem a Canon alj egyes csapjaira? A Ground és a két szinkronjelet nem probléma bekötni, de azt már nem tudom eldönteni, hogy a monokróm monitor a képet például a MODE BW80 vagy a MODE BW40 DOS-parancs után melyik többi jelből képes felépíteni. Tudom, a problémám elég primitív, de megoldása nélkül a gépet színes/grafikus üzemmódban nem tudom használni. Sajnos a lap monitorokkal foglalkozó egyik korábbi számában sem találtam erre felhasználható útmutatást. A hardverrel foglalkozó, számomra hozzáférhető szakirodalom (például a Műszertechnika XT-kről szóló hardverkönyve) a kérdést olyan magas szinten tárgyalja, hogy azon sem tudok elindulni.

Kérem, ha a konkrét megoldást bármilyen körből nem is tudják megadni, legalább a megfelelő (nálunk hozzáférhető) szakirodalmat nevezzék meg.

Örömmel láttam a legutóbbi számban a PC-hez építhető nyolc be- és kimenet tartalmazó kártya leírását. Gondolom, sokan megépítik majd. Bizom benne, hogy továbbiak is fogják követni. Jó volt a sorozat a legújabb kártyacsodákról, de a hazai ismert elmaradottságunk mellett talán még a kommersz kártyák részletes ismertetéséből is sokat profitálhatnának az olvasók, főleg, ha a gépépítési terveik vannak.

*

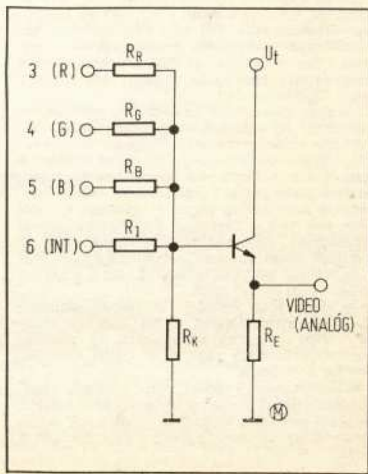
Észrevételeit örömmel fogadtuk. Ami a problémáját illeti, hardverszakemberekkel konzultáltunk, és arra a megállapításra jutottunk, hogy elméleti megoldás létezik, de a konkrét konfiguráció tulajdonságainak ismerete nélkül egyértelmű választ nem tudunk adni. A Canon csatlakozó 9 pólusú kiosztása

színes monitorhoz (kártyához), illetve monokrómhoz a következőképpen alakul:

	Színes		Monokróm
1	GND	=	GND
2	GND	=	GND
3	RED	≠	NH*
4	GREEN	≠	NH*
5	BLUE	≠	NH*
6	INTENZ.	=	INTENZ.
7	NH*	≠	VIDEO
8	HOR.S.	=	HOR.S.
9	VERT.S.	=	VERT.S.

* Az adott kivezetést nem használja.

Egy elméleti megoldást mutatunk be az ábrán, amely a monokróm képernyőn az egyes színes jelek súlyozott megjelenítését teszi lehetővé. Az ábrán sem a tranzisztor, sem az ellenállások típusát, nagyságát, sem pedig a tápfeszültség értékét nem jelöltük: az áramkör megépítése és bekötése mindenképpen szakember közreműködését igényli, aki a konkrét kapcsolási rajzok alapján méretezi az áramkör elemeit. Az egytranszistoros súlyozó áramkör bemenetét kell kötni a Canon csatlakozó 3, 4, 5 és 6 pólusait (R, G, B, Int), a kimenet az analóg video bemenetre kerül. Ha ilyen kimenet nincs a monitoron kívül, a TTL bemenetet kikerülve, a monitoron belül kell az analóg „bemenetre” kötni.

*... a legyőzött sárkányokat fejeik száma,
a mátrixnyomtatókat
a fejben lévő tűk száma
alapján értékelhetjük.*

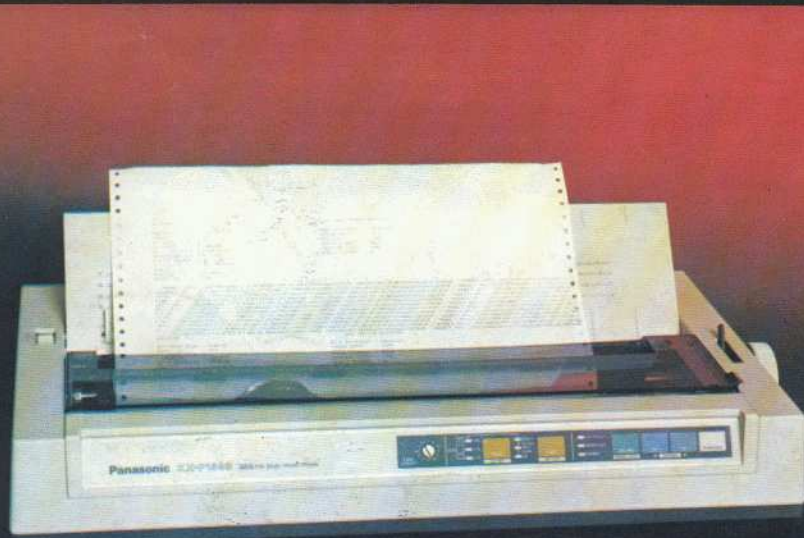

*Nyomtatók apróban című cikkünk
a 36. oldalon olvasható.*

PANASONIC KX—P 1540 MÁTRIXNYOMTATÓ

**98 000,— Ft+ ÁFA
(18 havi garanciával)**

- 24 betűs, kétirányú nyomtatású, terminálhoz is kapcsolható
- nyomtatási sebesség: 240 karakter/s
- 3 alap- és 6 opcionális karakterkészlet
- grafikus üzemmódban felhasználói diagramok, grafikonok, illusztrációk
- 96 ASCII karakterkészlet hagyományos vagy dőlt betűkkel
- Centronics párhuzamos és RS232C soros illesztő
- belső 13,5 kb-átos szabvány puffer
- 3 parancskészlet: 1. EPSON LQ—1500™
2. IBM PROPINTER™
3. DIABLO™

TOVÁBBI TERMÉKEINKRŐL KÉRJE ÁRJEGYZÉKÜNKET

SCI-L Számítástechnikai Informatikai Fejlesztő Leányvállalat Kereskedelmi Iroda
Budapest, Iskola u. 10. 1011
Telefon: 154-069, 350-180/180, 181, 182, 183, 184
Telex: 22-4599
Telefax: 35-39-15